

کۆمیتەى سەرپه خۆیىى كورد

كوردستان یا ئەرمەنستان

ملهورەكان یا شههیدهكان

وهەرگیڕانى له فرەنسییه وه، پێشهكى و

پهراویزنووسى

د. نهجاتى عهبدوڵلا

بنكەى زین

سلیمانی ۲۰۰۹

٣٦٤،١٥١

ن ٩٥٢ نه جاتی عهبدولآ

کوردستان یان ئهرمه نستان / وه گپیرانی نه جاتی عهبدولآ ٠-

سلیمانی: بنکه ی ژین، ٢٠٠٩.

١٣٦ل: ٢١×١٤،٥ سم، وینه، به لگه نامه، زنجیره؛ ١٠٦

١- کوردستان، ئهرمه نستان، -٢- کیشهی ئهرمه ن- کورد

٣- ناو نیشان ٤- زنجیره؛ ١٠٥

کتیبخانه ی گشتیی سلیمانی زانیاری سه ره تاییی پۆلین و پیرستی نامه کردوه

سه ره رشتی له چاپدراوه کانی بنکه: سدیق سالح

زنجیره: ١٠٦

کتیب: کوردستان یا ئهرمه نستان: مله وره کان یا شه هیده کان

نووسینی: کۆمیتهی سه ره بخۆیی کورد

بابه ت: بلا و کراوه ی میژوویی، قاهره، ١٩١٩

له فرانسیه وه وه رگپیرانی: د. نه جاتی عهبدولآ

پیچنین و مونتاز و هه له چنی: وه رگپیر

خه تی به رگ: نه حمه د سه عید

تیراژ: ٧٠٠

نرخ: ٢٥٠٠ دینار

ژماره ی سپاردن: ٢٤١٨ ی سالی ٢٠٠٩

شوینی چاپ: سلیمانی، چاپخانه ی شقان

له م سه رچاوه یه وه کراوه به کوردی: Le Comité de l'indépendance kurde
: tyrans ou martyrs. Le Caire : Barbey, ١٩١٩. Kurdistan ou Arménie

هه موو مافیك پارێزراوه. به بی مۆله تیکی پیشوهخت، به هه یج شیوه یه ک ری نادرئ ئەم کتیبه یا به شیکه دهر بکریته وه، یان له چوارچۆیه ی زانیاری به دهسته نیناندا هه لبگیرئ یا بگوێزریته وه.

له بلا و کراوه کانی

بنکه ی ژین

بو بوو ژانده وه ی که له پووری به لگه نامه یی و پوژنامه وانیی کوردی

هریمی کوردستان: سلیمانی، ئەنداز یاران، گهره کی ١٠٥، کۆلانی ٥، خانووی ٢٢

نۆرمان: ٢١٢٩١٠٢ ناسیا: ٠٧٧٠١٥٦٥٨٦٤ یا ٠٧٧٠١٤٦٤٨٣٢ سانا: ١١٢٨٣٠٩

E-mail: bnkaizhin@yahoo.com

چۆن ئەم کتیبەم دۆزییە وە؟

دەمیك بوو لە ریگەى چەند سەرچاوەیەكە وە دەمزانى كە وە نامیلکە یەكی كۆمیتەى سەربەخۆیى كورد* بەناوى (كوردستان یا ئەرمەنستان) لە قاهیرە سالى ۱۹۱۹ بە فرەنسى بلاوكراوەتە وە. بەلام بەداخە وە زۆر گەرام بەلام بى ھوودە ھەمووجار بى ھیوا دەمامە وە و تەنھا تاكە ھیوام ئە وەبوو و دلى خۆم بە وە دەدايە وە كە (پەنگە) لە قاهیرە ھەر دەست بكە وى. پيىم وابى ئەگەر یادە وريم بە ھەلەى نەبردیم لە یەكێك لە سەفەرەكانى سالى ۲۰۰۲-م بۆ لەندەن كاتیك لە كتیبخانەى بریتانیا (بریتش لايبەرەرى) خەرىكى بەسەر كەردنە وەى كاتالوگى كتیبخانەكە بووم لەسەر كورد چاوم بە ناوى ئەم كتیبە كە وە، خوشیەكى گە وەرە داىگرتەم و ئومیدىكم بۆ بوژایە وە، گەرچى كتیبەكە ھىچ دانە یەكی لە كتیبخانەى بریتش لايبەرەرى دا نەبوو بەلام نامازە بە وە كرابوو كە لە كتیبخانەى مانچستەر دا دانەك ھە یە وە كۆدى كتیبەكەش نووسرابوو. ئەمە ھىچ گومانى لە وە دا نە ھىشتە وە كە ئەگەر دوژمنە كانمان دەستیان نەگە یشتبیتە ئەم نامیلکە یە ئە وە سەد لەسەد ئە و دانە یە ما وە و دەكرى بەردەستى بخەین. ھەر دواى ھاتنە وەم بۆ پاريس من دەمۆدەست لە ریگەى زانكۆى سۆربۆنە وە داواى كۆپیەكى ئەم كتیبە مان لە كتیبخانەى مانشستەر كەرد، ھیندەى نە برد لە ما وەى دە پوژىكدا كە پەنگە كە مەتریش بووبى بە تەلەفون ئاگادار كرا وە كە كۆپی كتیبەكە تە ھاتوو و وەرە ھەقى

---

* كورد استقلال قومیتسى Le Comité de l'indépendance kurde

پورتريتى پۇژنامە وان، ميژوونوس و ديپلوماتى كورد:

سورهيا به درخان بهگ

(۱۸۸۳-۱۹۳۸)

ناوى تەواوى ئەحمەد سورهيا بەدرخان بەگ و كوپى گەورەى ئەمىن عالی بەدرخان بەگى مىرى بۇتانه و دايكى چەركەسى بوو، سالى ۱۸۸۳ لە (مەكتەلە)ى سووريا لەدايك بوو. سورهيا لە دەستپيكي سەدەى بېستەمدا ديپلوماى ئەندازەى كشتوكالى لە زانكووى كۆنستانتيнопىل تەواو كىردوو. سالى ۱۹۰۴ بە تۆمەتى تىكدانى ئاسايشى ئىمپراتورىيەى عوسمانى تاوانبار كراوه و دوو سال و نيوى ژيانى لە زىندان و ئاوارەييدا بەسەر بىردوو. دواى كۆديتاي گەنجە- توركەكان سالى ۱۹۰۸ گە پراوتەو بە كۆنستانتيнопىل و وەكوو پۇژنامە نووس دەستى كىردوو بە بلاوكردنەوەى خولى دووەمى پۇژنامەى "كوردستان"، كە كۆتايى نيووى دووەمى ۱۹۰۸ تا بەهارى سالى ۱۹۰۹ى خاياندوو. بەداخەوە تائىستا هيچ ژمارەيەكى ئەم پۇژنامەيە نەكە وتوووتە بەردەست، كە وا ديارە هەفتەنامە بوو، بەگويرەى ئەو زانىيارىانەى وا لەرپى گووارى "دونىاي ئىسلام"ەوە بۇمان ماوەنەتەو وەو لىستىكى چاپكراوەكانى عوسمانىي تىدا جى كراوتەو تا ۲۹ى تەمووزى ۱۹۰۸ دەگرىتەو. لىستەكە ناوى هەفتەنامەى "كوردستان" - خولى

دوومیشی تیدایه، که وه "کوردستان" - خولی یه کهم نیوهی تورکی و نیوهی کوردی بووه^۱. من هەر بیرم بو ئه وه دهچی که ئه م پوژنامه یه له کو تاییی سالی ۱۹۰۸ دلاو بوویته وه. پوژی ۱۳ نیسانی ۱۹۰۹ سورهییا جاریکی به تومه تی ((کو نه په رستی)) و ئاماده کاری بو یاخیبوونی عه سکه ری خراوته نا و زیندانی (به کر ئاغا) له ئه سته موول تا سالی ۱۹۱۰. وا دیاره له گه ل گورانکارییه سیاسییه کانی ولاتدا به خشراوه و سالی ۱۹۱۲ گه راوته وه بو کونستانننوپل و کومیتیه ی نهینی شورشگیرانی کوردی پیک هیئاوه، که زوری نه بردووه دیسان بو جاری سییه م خراوته کونجی زیندان و ئه مجاره سزای له سیداره دانی بو دهر کراوه، به لام سورهییا له زیندان هه لاتووه و ئیدی بو دواين جار ئیمپراتوریای عوسمانیی به جی هیشتووه و پرووی کردووه ته قاهره.

قوناغی دوومه ی ژیا نی سیاسی و کولتووری سورهییا له قاهره، بریتییه له دهرکردنی پوژنامه ی "کوردستان" خولی سییه م که وه "کوردستان" - خولی یه کهم پوژنامه یه کی پازده پوژی چوار لاپه رهیی (کوردی و تورکی) بووه؛ ژماره ی یه که می له ۱۵ ی ذی القعدة ۱۲/۱۳۳۵ ی ئه یلوولی ۱۹۱۷ و دواين ژماره ی که یازده میه تی له ۱۵ ی ربیع الثانی ۱۳۳۶/۲۸ ی کانوونی دوومه ی ۱۹۱۸ دلا دهرچووه^۲. به قسه ی کولونیل ئه لفینستون که له زاری میر به درخانه وه نووسیویه گوايه سورهییا: ((کاتیک جهنگی یه که می

^۱ "La presse musulmane", In: *Revue du Monde Musulmane*, Tom VIII, ۱۹۰۹, p.۱۳۰.

^۲ بو سه رجه می هەر یانزه ژماره ی پوژنامه که به روانه: د. که مال فوناد، *کوردستان یه که مین پوژنامه ی کوردی (دوره ی سییه م ۱۹۱۷-۱۹۱۸)*، سلیمان، ۱۹۹۸.

جیهانی هه‌لگیرساوه له قاهیره بووه و توانیویه پهماندی و کۆمه‌گی
حکومه‌تی ئینگلیز دابین بکات بۆ به‌رده‌وامیی بۆ کردنه‌وه‌ی
پۆژنامه‌که‌ی))^٢.

دواداواییه‌کانی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی، سوره‌ییا له قاهیره
یه‌که‌م کۆمه‌له‌ی سیاسی کوردیی به‌ناوی (کۆمیته‌ی سه‌ربه‌خوایی
کورد) دامه‌زراندووه، به‌گوێره‌ی ئه‌و به‌لگه‌نامه‌ی که تانیستا له‌به‌ر
ده‌ستدان، (کۆمیته‌ی ئیستیقلال کورد)^{*} که، وای ده‌چی پاسته‌وخو
دوای ناگره‌سه له قاهیره دامه‌زرای، په‌نگه زۆر زووتریش بووی.
سکرتیری گشتیی سوره‌ییا به‌درخان بووه. به‌گوێره‌ی ئه‌و
به‌لگه‌نامه‌ی که له ئه‌رشیقی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی بریتانیا دا ده‌ست
ئیمه‌ که‌وتوون، ده‌بی ئه‌م کۆمه‌له‌یه به‌ر له ٧ی کانوونی یه‌که‌می
١٩١٨ دامه‌زرای. بازیل نیکیتین لای وایه، سوره‌ییا هه‌ر پاسته‌وخو
دوای ناگره‌سه ئه‌م پیکراوه‌ی دروست کردووه^٤، بۆیه شیمانه‌ی
به‌هیز ئه‌وه‌یه که ئه‌م کۆمه‌له‌یه له تشرینی دووه‌می ١٩١٨ دا
دامه‌زرای. شایانی گوته، ئه‌م کۆمه‌له‌یه له هه‌موو کۆمه‌له‌کانی دیکه
چالاکتر بووه، به‌وه‌ی وایداشته‌نامه و نامه‌ی داوه‌ته‌هیزه
هاوپه‌یمان‌ه‌کان و که‌سایه‌تییه سیاسییه‌کان، به‌لام به‌هه‌موو
پیاوانه‌یه‌ک پیناچی ئه‌م کۆمه‌له‌یه له رووی ئه‌ندام و بنکه‌ی
پیکراوه‌یییه‌وه هیچ خه‌لکی به‌ده‌وره‌وه بووی.

^٢ Cf.W.G. Elphinston, « Azizan or the prince of Bohtan », In : *Journal of the Royal Central Asian Society*, Vol XXXVI, PT, ٣-٤, ١٩٤٩, p. ٢٥٠.

^{*} کرد استقلال قومیته‌سی.

^٤ Basil Nikitine, *Les Kurdes, étude sociologique et historique*, ١^{ème} édition Klincksieck, Paris, ١٩٥٦, ٢^{ème} éditions D'aujourd'hui, Paris, ١٩٧٥, p. ١٦٦.

سورهییا یه کیك له و تیكۆشه ره كوردانه بوو كه هیوایه کی زۆری له سه ر ئینگلیز هه لچنیبوو و توانیبوو ی له سالانی جهنگدا ((پشتگیری)) ی ئینگلیز بو خۆی دابین بکات و سورهییا یه که مین کهس بوو که راست و په وان داوای سه ره به خۆیی کوردستانی کردوو. هیچ کهس له نا و کورد به قه د سورهییا پرسى کورد و میژووی کوردی به نه و روپاییه کان نه ناساندوو، نه فسه رانی سیاسیی ئینگلیز وهك: ولى و نۆیل له کتیبی (کوردستان و کورد) ددان به وه دا ده نین که ((سورهییا نه وه نده کارى به نرخى بو کورد کردوو و نه وه سورهییا بوو که له هه موو که سیك زیاتر پرسى کوردی به جیهانی ده ره وه ناساند به تایبه تیش بیروپرای سه ره به خۆیی کوردستانی به گه لی ئینگلیز گه یاند)).^۵ زیاد له وه سورهییا یه کیك له و که سانه بوو که ناوی له نا و نه و ناوانه دا بوو که ببن به سه روکی کوردستان له دوای جهنگی یه که می جیهانی، به لام نه فسه رانی سیاسیی ئینگلیز پێیان وابوو سورهییا، وێپرای نه وه ی وا ما وه یه کی زۆره له کوردستان دابراوه، ناتوانی^۶ ((نه م هه موو توخم و په گه زه جیا وازانه له قه واره ی داها تووی کوردستان دا)) به یه که وه کو بکاته وه^۶.

دوای نه وه ی ۵ی ئۆکتۆبه ری سالی ۱۹۲۷ کۆمه له ی خۆیبوون له له لوبنان دامه زرا، سورهییا وه کوو کۆمیته ی سه ره به خۆیی کورد

^۵ War Office, *Kurdistan and the Kurds*, [based on the reports of military and political officers C.F., Woolley, E. Noel, and on a paper written by Sir Mark Sykes], [London] : [Royal Anthropological Insitute], [۱۹۱۹?], p.۱۰۱.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل ۱۰۱.

چووہ ناو ئەم پیکخراوہ و وەک ئەندامی دەستەى دامەزێن بەشداریی کرد و بووہ نوینەرى خۆیبوون لە (دیترویت) لە ویلايەتى (مەشینگان). بە ڕیگەوہ بو ئەمەریکا، کۆتاییی مانگی ئەیلوول و سەرەتای مانگی تشرینی یەكەمى ١٩٢٨، ماوہى پازدە پۆژ لە پۆما میوانی مۆسۆلینی بوو و چاوی بە مۆسۆلینی کەوت و دواتر -بە شیمانەى زۆر- ناوہ پراستی تشرینی یەكەمى سالى ١٩٢٨ تا ناوہ پراستی نیسانی ١٩٢٩- بو پیکخستننى کاروبارى کوردانى ئەمەریکا و یارمەتى و پرۆپاگەندە بو خۆیبوون، ھەر لە ئەمەریکا مایەوہ. پۆژى ١٩ى نیسانی ١٩٢٩ لە ئەمەریکاوە بەرەو ئەوروپا بەرپى کەوت و کۆتاییی مانگی حوزەیران یا سەرەتای مانگی تەموز گەیشتە بەیرووت. وا دیارە ھیندە لە بەیرووت نەماوہ تەوہ و چووہ تە شام، دواتریش ھەر پاش ئەوہ رووی لە فرانسای کردوہ و لە پاريس بووہ تە ((پەنابەرى سیاسى))، وەکوو نوینەرى خۆیبوون لە پاريس دەستى بە چالاكى سیاسى خوى کردوہ. پيیر پۆندۆ کە ئەو سەرۆبەندانە لە پاريس سورەییای بینییوہ دەلى: ((کە چاوم بە سورەییای کەوت، ھىچ شوینەوارىكى وای لا جى نەھىشتم دەرى بخات پیاویكى سیاسى بى))... ((ئەوئەندەى تى گەیشتم زیاتر بایەخى بە پرسەکانى ئەدەبى دەدا و ئەوہى لە ھەموان زیاتر روژاندى ئەوہبوو کە ئەو کەسیكى نووسەرە))^٧.

سورەییای تا سالى ١٩٢٨ ھەر لە فرانسای مایەوہ و دواجار لە دوورەولاتی گۆرغەریب بوو و ئیستەش کەس نازانى ناخۆ

^٧ مالمیسانژ، بدرخانوی جزیرە البوتان، ترجمە شکور مصطفى، ١٩٩٨، ص: ٩٤.

گۆرہکھی کہ وتووتہ کوی۔ یادی سورہییا بہدرخان بہگ بہرز و
گۆری پری بیٰ لہ نوور۔

بہرہمہکانی:

- ۱-Le Comité de L'Indépendance Kurde, *Kurdistan ou Arménie : tyrans ou martyrs*. Le Caire : Barbey, ۱۹۱۹, (۲۳ p).
- ۲-The case of Kurdistan against Turkey, by authority of Hoyboon, Supreme Council of the Kurdish Government, Philadelphia: Kurdish Independence League, ۱۹۲۸, (۷۶ p).
- ۳- *La question kurde: ses origines et ses causes*, Ed. Publication de la Ligue Nationale Kurde Hoyboun, n° ۶, Le Caire, ۱۹۳۱, (۵۶ p).
- ۴-“Mem-o-Zine, poème kurde”, In : *L’Ethnographie*, N° Spécial, t ۲۴, ۱۹۳۱, p. ۴-۶.
- ۵- *Appel des kurdes du sud à la Société des Nations*, Publication de la Ligue de défense des droits de l’homme, Paris, ۱۹۳۱, (۶۸ p).
- ۶-« Cité et compagnes du Kurdistan», In : *XVIème congrès International d’Anthropologie*, Bruxelles, ۱۹۳۵, p. ۷۱۴-۷۱۹.
- ۷-« La Femme kurde et son rôle social », In : *XVIème congrès International d’Anthropologie*, Bruxelles, ۱۹۳۵, p. ۷۱۹-۷۲۵.

Λ-« La littérature populaire et classique kurde», In :
XVIème congrès International d'Anthropologie, Bruxelles,
1930, p. 720-721.

KURDISTAN ou ARMENIE

TYRANS ou MARTYRS

PAR

Le COMITE de L'INDÉPENDANCE KURDE

LE CAIRE
IMPRIMERIE PAUL BARBEY

1919

به رگی چاپی فرهنسی کتیبه که،

قاهیره-۱۹۱۹

پيشه‌کى

کۆنگره‌ى قيه‌ننا- په‌يمانى پيروژ

مه‌سه‌له‌ى ئه‌رمه‌ن که ئه‌وه‌نده به توندى بيروپاي گشتيى
ئه‌ورويى به‌خووه سه‌رقال کردوه، ئه‌نجامى ده‌سيسه سياسيه‌کانى
کۆنه ديپلوماته ئيمپرياليستيه‌کانه که سه‌رچاوه‌کانى له
بريارنامه‌کانى کۆنگره‌ى قيه‌نناى سالى ۱۸۱۵-۵۰هه سه‌رچاوه ده‌گرن.
ئه‌وکات که ئه‌وروي قه‌ناعه‌تى به‌وه هينابوو ناتوانى هه‌ر ته‌نها
به زه‌برى چه‌ک ئيمپرتوريى عوسمانى پارچه‌پارچه بکات،
په‌يماننامه‌يه‌کى به ناوى په‌يمانى پيروژه‌وه مۆر کرد، بۆ ئه‌وه‌ى
هه‌رچى زووتر به مه‌رامى پارچه‌پارچه‌کردنى ئه‌م ئيمپراتوريايه بگات
و ببيته ميراتگري هه‌ريمه ده‌وله‌مه‌ندو به‌فه‌ره‌کانى.

هه‌ردوو هۆى سه‌ره‌کى که له‌لايه‌ن په‌يمانى پيروژه‌وه په‌يره‌و
کران، بريتى بوون له: يه‌که‌م- دنده‌دان بۆ ياخيپوونى دانىشتوانه
غه‌يره موسلمانه‌کانى ئيمپراتوريا، بۆ ئه‌وه‌ى بيانووى پيويستيان
ببى بۆ ده‌ستيوه‌ردان له کاروبارى ناوخۆى ئيمپراتوريا، بى ئه‌وه‌ى
خويان راسته‌خۆ بيينه ناوه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌ست به‌سه‌رداگرتنى چه‌ند
ناوچه‌يه‌ک بۆ ئه‌وه‌ى له پرووى ستراتيجيه‌وه ئيمپراتوريا لاواز بکه‌ن.
دووه‌م- به بيانووى ريفورمه‌وه، پال پيوه‌نانى ئيمپراتورياى
عوسمانى بۆ دووپاتکردنه‌وه‌ى ياساى خه‌وشدارى ناوه‌ندگريى

پوژئاوايى، بە ئامانجى لاوازکردنى رېڭخراوه عەسكەرى و مەدەنىيەكانى.

ئەنجامە داواكراوهكان ھېندە درىژەيان نەكىشا و شوپرشى ھەرىمەكانى مۆرى، بۆسنيا، دانووب و مۇلداقيا بوون بە سۆنگەي لەدايكبوونى شانشىنەكانى يۇنان، سربيا، بولگارىيا و پۇمانيا.

تەنھا ئەرمەنەكان لەنا و دانىشتوانە غەيرە موسلمانەكانى ئىمپىراتورىيادا مانەو، كە ھەموو ئەو ماوئىيە ھېمىنيەكى نىسبىيان پاراستبوو. بەلام ئەرمەنەكان لە ھىچ لايەك زۆرىنەيان پىك نەدەھيئا و لە ھەموو لايەكەو بە گروى ھاوئەگەزى موسلمان تەنرابوون، نە ھۆگەل، نە ئەو توانايەي گەلانى بالقانيان نەبوو و ھاندانيان بۇ شوپرش كەمىك سەخت بوو و پىيوستى بە خۇئامادەکردنى زياتر ھەبوو و تەنھا دەيتوانى بە زيانى خۇيان تەواو بىي.

رووسيا وپراي ئەوئى ھۆشيار بوو بەرامبەر بەم پەوشە تايبەتمەندەي ئەرمەنەكان، كەچى پىيى و ابوو پىيوستە خۇي وەكوو پارىزەرى ئەرمەنەكان نىشان بەدات، بۇ ئەوئى بە چاوتىپرىنە ئىمپىريالىستى و ئامانجە سىياسى و ئابوورىيەكانى خۇي بگات. ئىمپىراتور ئەلىكساندەرى دوووم، دواي چاوپىكەوتنى لەگەل پاتىريارشى ئەرمەنەكان، نەرسىس ئەفەندى، لە سان ستىفانو، لە ماددەي ۱۶ي پەيماننامەي سان ستىفانو دا نووسىي: ((توركييا پەيمان دەدات رېفۇرمى پىيوست لەو ھەرىمانەي كە ئەرمەنەكانى تىدا دەژىن، بگات، بۇ پاراستنيان لەدژى كورد و چەركەسەكان و ئەم مەرجنامەيە - لەسەر داواي شىلگىرانەي رووسيا - لە پەيماننامەي بەرلین دا ھەر وەكوو ماددەي ۶۱ مایەو)).

ئەمە لە پۆزگارێکدا بوو کە نەتە وەهێ ئەرمن، دوور بوو لە وەهێ
وا لە لایەن تورکیاوە بە خراپی مامەلەهێ لەگەڵدا بکری و کەم و زۆر
رەگەزێکی لە هەموان لە پێشتری ئیمپراتۆریا بوو، کە چەندین وەزیر و
فەرمانداری بەرزى لەناو دەوڵەتدا هەبوو.

ئەرمن سێزده سەده بوو لە نیوان تورک، کورد، عەرەب و
چەرکەسدا وەک هاو نیشتمانیی تەواو دەژیان، کلێسە، قوتابخانە،
دەستووری نەتە وەهێ و نازادییەکی رەهایان لە جیبە جی کردنی ئاینی
خۆیاندا هەبوو، لە کاتی کدا لە زۆر دەوڵەتی ئەوروپیدا لە ژمارەیهکی
زۆری ئەم مافانە بێ بەش بون.

ئە و پروسایەهێ کە خۆی وەک وو پارێزەری ئەرمنەکان دادەناتە
دەرگەهێ قوتابخانەکانی داخست و زمانی لێ قەدەغە کردن و دەستی
بەسەر مولک و کلێسەکانیاندا گرت.

دواي پەیماننامەهێ بەرلین، کۆمیتە شوپرشگێرە ئەرمنەهێکانی
وەک وو هنجاک و داشناک لە دایک بوون و هەموو ئە و شوپرش و
قەتلوعامانەهێ کە لە ۱۸۹۲ تا ۱۹۱۸ ئەم دەرو ناوچە بەدەختانەهێان
خەلتانی خوین کرد، ئەنجامی ناسە فباری دەسیسەهێ
ئیمپریالیستانەهێ پروس و پووچگەرایی ئەرمنەکان بوون.

ئیمە بە هیچ کلۆجی ئە و نیازەمان نییە نکوولی لە با وەپری
خراب و کەمتەر خەمیی بەرپۆه بەرایەتی تورک بکەین، کە دەستی
زۆری هەبوو لە لە دایک بوون و فراوانخوایی ئەم دەسیسە سیاسی و
پوانگە ئیمپریالیستانەدا، بەلام دەبی ددان بە وەشدا بنری کە ئەگەر
بەلیندەرەکانی ریفۆرمەکان لە قسەکانی خۆیاندا راستگۆ بوونایە،
ئەگەر لە جیاتی ئە وەهێ داواي ئەم ریفۆرمانە بکەن بو کەمینە

نه ته وه يه كي مه سيحيي شهش ويلايهت، بو سه رله بهري دانيشتوانيان
داوا بگردايه كه له ژير نيري هه مان به رپوه به رايه تيدا پليشا بوونه وه،
دهكراي به زور كاره سات بگيري.

ئه مه يان پوخته يه كي كور تڪراوه ي ئه و هو كارانه ن كه بوون به
سوئنگه ي له دا يكبووني پرسى ئه رمه ن، ئيمه له ناميله كه كه ماندا به
دوورودريژي باسى ده كه ين.

ئه وروپا كه به م جهنگي جيهانييه خوينا وييه نيگه ران بوو و به
راويژي سه روكي ويلايه ته يه كگرتوه كاني ئه مريكا، پيشنياري كرد
كومله يه كي گه لان دروست بكات بو ئه وه ي رپي له گه پانه وه ي
كاره ساتي ئاوها بگريت كه چي وا پيده چوو جهنگيكي نوئي خه ريكي
ناماده كردن بيت به وه ي به شوين هه مان ئه و رپچكه يه وه بچن كه له
لايه ن ئيمپرياليزمي رپوس له كوئگره ي به رلين دا كي شرابوو.

ئيمه هيچ ناره زاييه كمان نييه به رامبه ر به دروست كردني
ده وله تيكي ئه رمه نني سه ربه خو به ماناي ته واوي وشه كه - له
چوارچيوه ي ئه رمه نستان دا، به لام سه رنجي ئه وروپيه كان راده كي شين
بو ئه و ده رئه نجامانه ي وا ده يانبينه وه، ئه گه ر ئه وروپا پيداگريي
له سه ر مافي دانيشتوانه موسلمانه كاني ئه و هه ريمانه بكات كه تا
سالي ۱۹۱۷ له لايه ن رپوسه كان و ئه مپروش ئه رمه نه كانه وه چاويان
تي بردراوه.

بويه ئيمه له م ناميله كه يه دا پيشنياري ئه وه ده كه ين
ليكولينه وه يه كي بي لايه نانه و خيرا بكه ين بو سه له ماندي
ئه ستوپاكيي كورده كان له هه موو ئه و تومه ته چه واشه كارانه دا كه له و
رپگه يه وه مه به ست به ستنه وه و ئه و مافه پيروزه يه كه چه ندين

سەدەى بىئەژمارە بەسەر ئەم شەش ھەرىمە تورکىيەى ئاسىيەى
بچووکدا ھەيانە.

بەکوئىلەکردنى مليونىك مروڤ بۆ كەمىنەيەكى پىنج لەسەد بە
ناوى ئازادىي گەلانەوہ لە پىراردانى چارەنوسى خوياندا بۆ داھاتوو،
نەوايەكى ئەوہندە پىرکىشە و ياخيپونى خويئاويى لى دەكە وئتەوہ كە
ئاشتىي جىھانى بەرەو پرووى مەترسىيەكى بەردەوام دەكاتەوہ و بۆ
ھەمىشەش دەيخاتە ژىر پەحمەتى يەكەمىن رودا وگەلى كەمىك گىرنگ.
كەوايە، ئەوہ تەنھا بۆ ھەستى عەدالەت و دادپەرورەيى
ئەوروپى نىيە ئىمە بانگەوازي بۆ دەكەين، بەلكوو زياتر بۆ ھەستى
جىھانگەراى ئالىكارىي مروئىيە.

ئىمە لە ھاوپەيمانە زلھىزەگان كە چارەنوسى سەرلەبەرى
جىھانىيان لەبەر دەستە دەپارىينەوہ، ئەم ناوچە بەدەختە كە بە
نارەوا ناوى نراوہ ئەرمەنستان و جگە لە كوردستانى سەردەمى
ئاشتى و پىشكەوتن ھىچ شەتتىكى دىكە نىيە، بىگىرئىنەوہ بۆ
كوپروكالەكانى خوى كە سى سەدە زياترە ھەتىو كە وتوون.

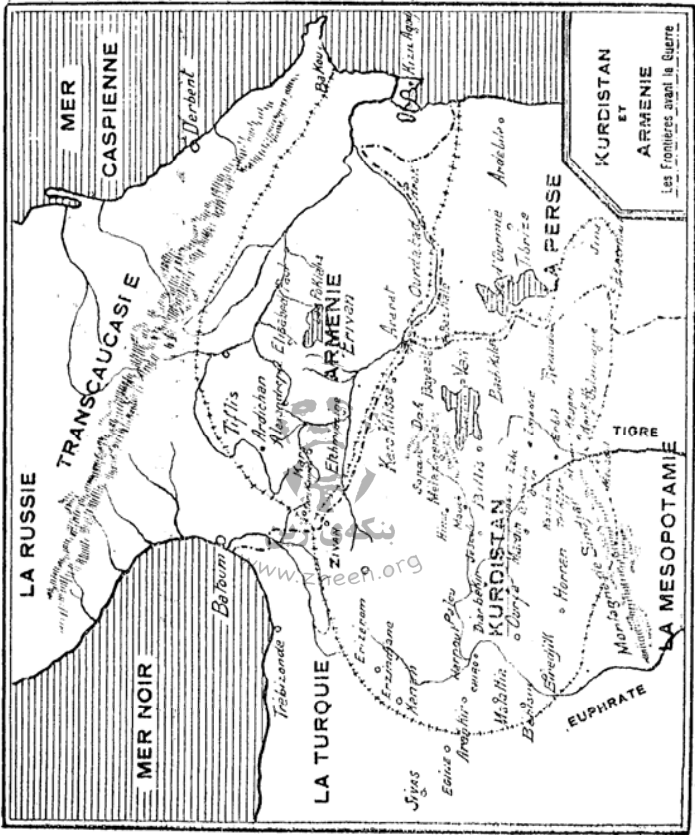
كۆمىتەى سەربەخويىي كورد

بنکھی ژین

www.zheen.org

org

نه‌خشه‌ی کوردستان و ئه‌رمه‌نستان له پ‌وانگه‌ی کورده‌وه

بنکھی ژین

www.zheen.org

org

كوردستان يا نهرمه نستان

ملهوره كان يا شههده كان

گوزارشتی دواین کونگره‌ی نهرمه نستان له پوژنامه کاندای خوینده وه، که بوغوس پاشا نوبار داوای شهش ویلايه ته کانی: سیواس، خارپوت، دیاربه کر، وان، نهرزه روم و بدلیسی تیدا دهکات، وه که نهرمه نستان نی.

نیمه به ناوی نهرمه وهی کورده وه، نارهای دژی نهم بانگه شه نابه جیانه دهر دهرین، چونکه نه و هریمانیه که له سهره وه ناویان هاتوه، به شیک بوون له خاکی کورده واری، تا نه و پوژیه که بهرزه وهندی هه مه چه شنیه سیاسیان تیدا قوت بووه ته وه، نهرمه وهی که به ناوی پرسه نهرمه وه له سهری ریک که وتوون، به پرسه می له لایه نهرمه وه ناوی کوردستانه وه ناسراوه.

نهرمه نستان که دادپه روهی بریار له سهر چاره نویسی نهرمه وه کان دهکات به وجورهی که له کونفرانسی ناشتی دا هاتوه، هه موو نه و پرسانهی که به هه لواسراوی ماونه ته وه، به گویره ی یاساکانی ماف و عدالته چاره سهر ده کرین. نیمه بریارمان دا پرسه که مان ببهینه بهردهم دادگهی گه لان و لی بگه ریین مشووری نه وه بخون داخو نه و مافانهی و نیمه له سهر کوردستان داویان دهکین، به هیچ شیوه یه که

شایانی ئەو نین لییان بکۆلریتەو، بەر لەو هی پریار لەسەر چارەنووسی ئەم ولاتە بەدبەختە بدری.

بەگۆیرە ی مافە نیۆدەو لەتیهکان، ولاتیک هی ئەو نەتەو یهیه کە دەتوانی بيسهلمینی خوی یهکەم نەتەو ی سوودوەرگرا یا بالادەستی یهکەمینە. با ئیستا کە لەو بکۆلینەو داخو ئەرمانەکان یا کوردەکان کامیان دەتوانن بەلگە ی زیاتر بو پشستگیری داخو زینامەکانیان بەدەستەو بەدن.

ئینسیکلۆپیدیای گەرە ی فرەنسی * دەنووسی: ((کوردەکان. - گەلیکی چیانشین ی ئاسیای بچوک-ن، بەتایبەتی لە پوژناوای ئیران، لە ناوچە چیا ییەکانی زەریاچە ی ناوەرەستی دەچلە و فورات جیگەر بوون. کوردستان لە هەریمی لورستان ی ئیرانەو دریز دەبیتهو تا خارپووت، جیگە ی بەیهک گەیشتنی هەردوو چلی فورات-ن لەسەر دریزایی یهکی ۹۰۰ کیلۆمەتری لە باکووری پوژناوای بو باشووری پوژناوای و پانییەکی ۱۰۰ تا ۲۰۰ کیلۆمەتری لەسەر هیلهکانی ۳۴° و ۳۹° پانی و ۳۷° و ۴۶° ی دریزی لە پوژهلەت. شیوہ سەرەکیەکانی کوردستان بریتین لە بامانچای پووباری بدلیس، هەردوو زیی ئەدەم ** و شیروان. زنجیرە بەرزاییەکانی زاگرا *** و گۆلی وان وەك قەلای ئەم دانیشتوانە میژوویی و جەنگا وەرەن.

ئەو کوردانە ی کە لە دەورانی کۆنی کۆنەو بە ناوی کاردو لەو دەورو ناوچانەدا ژیاون، دوژمنی ئاشووریەکان بوون، بە ناوی

* La Grand Encyclopédie Française

** Les deux Zabes de l'Edhem

*** Zagra

كودراها* وه له ناو به لگه نامه ئيرانيه كاندا و به ناوى كاردوك و
گاردییهن** هوه، یۆنانیه كان ناسیویانن و له دوژمنه ههره
ترسناكه كانى كاتى كشانه وهى سوپا دهه زارى گه زنه فۆنن)).

ههروهها له ئینسیكلۆپیدیای بریتانیکا دا ئه وه ده خوینینه وه
كه: ((كوردەكان پێشتر ئه وهنده بهس بوو وهك نه وهى كاردوخیه كانى
له ناو چیایه كاندا رینگه یان له كشانه وهى سوپا ده هه زاریه كه گرت،
وهسپ بكرین، به لām لیكۆلینه وه نوییه كان رابوردوویان تا ده ورا نیكى
ته واو پێش هاتنى گریكه كان خستوو ته بهرچا و. چیایه كان كه
دهیانروانییه سووریا، له یه كه مین رۆژه كانى میژوودا گه لیکیان تیدا
ژیاوه به ناوى گۆتووه،- ناو نیشانیك كه واتهى (جهنگاوهر)ى
ده گه یاند و له ئاسووریدا به ومانا هاوواتای گاردو یا كاردو
ته رجه مه كراوه. زاراوهى به كار هاتووى سترابون به شیوه یه كى ورد بو
لیكدانه وهى كاردوكه كان به كار هاتووه. ئه م گۆتویانه ره گه زیكى
ئه وهنده به هیژ بوون، شایسته ی ئه وهن به هه مان پله ی هیتیه كان،
سوستان، ئه له میت و ئه سدیکیانسی بابل، له نا و یه كه مین هه لكو لینه
بزماریه كاندا دا بنرین-)).

وا دیاره ماوه ی ته واوى ده ورا نی ئیمپراتوریای ئاشورى،
كوردەكان زۆر به ئه سته م سه ره خوویی خویان پاراستوو. دواى
پروخانى نهینه وا، له گه ل میدیه كاندا هاوپه یمانییان به ست و به
هه مان شیوه هه موو ئه و نه ته وانهى وا له بانه به رزه كانى ناسیای
بچووك، ئه رمه نستان و ئیران ده ژیان، به ره به ره بوون به ئاریایی.
بئگومان ئه مه له سۆنگه ی كوچى ژماره یه ك هۆزگه له وه بووه له م

* Koudrahas

** Gardéen

قوناغه میژووییه‌دا که هه‌رچه‌نده نازانری له‌کوێوه هاتوون، به‌لام به
دلنیاویه‌وه سه‌ر به‌خیزانی ئاریایی بوون.

کاردۆ ناچار بوو ده‌سه‌لاتی سیروش قه‌بوول بکات، ئەمیان
وه‌ختیکیش چوو بو داگیرکردنه‌کانی بابل و یه‌که‌یه‌کی پیاوی
چه‌کداری بو جیگره‌وه‌کانی هی‌نا، ئەمانه‌ پێیان ده‌وترا ساسپیره‌کان
یا ئەلاردییه‌کان، له‌ناو لیستی سوپای ئیکسریس^١ دا هه‌ن که هیردۆت
پاراستبووی.

گۆتۆیه‌کان له‌ سه‌رده‌مانیکی زووتردا یه‌که له‌دوای یه‌که‌ خرا‌نه
ژیر ده‌سه‌لاتی مه‌قدونیه‌کان، پارت و ساسانیه‌کان. ئەگه‌ر بتوانین
پشت به‌ستوو به‌ ترادسیوون و به‌ شوینه‌وارانه‌ حوکم بده‌ین که
هیشتا له‌ناو و لاتدا ماون، ئەوا گۆتۆیه‌کان به‌تایبه‌تی له‌لایه‌ن
پاشایه‌تی ناسانیه‌کانه‌وه‌ په‌سند کراون که پێی تێ ده‌چی هه‌ر له
هه‌مان په‌گه‌ز بووبن. ئەم ترادسیوونه‌ی وا پێی‌ده‌لین گۆتانزا* و
ناوه‌که‌ی له‌وانه‌یه‌ وه‌که‌ هاوتای سه‌روکی گۆتۆ وه‌ر‌ب‌گێردری،
دامه‌زرینی هۆزی گۆرانه‌کان، هۆزی سه‌ره‌کیی کوردستانی خوارووه
و ناوه‌که‌ی و هه‌روه‌ها نازناوه‌کانی هیشتا له‌ناو ئەو نووسینه
یونانیانه‌دا پارێزراون که له‌ بیستوون، نزیکه‌ به‌ پایته‌ختی کوردی
کرماشان، دۆزراونه‌ته‌وه‌.

کورده‌کان له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌تی به‌غدادا، زۆر سه‌رگه‌ردان
بوون و سالی ٨٨٨ی پاش زاین و هه‌روه‌ها سالی ٩٠٥ چه‌ندین
یاخیبوونی چه‌کداریی شکۆمه‌ند له‌ باکووری کوردستان ته‌قینه‌وه‌.

^١ Xersès : ئیکسریس به‌ فارسی واته‌ (خه‌شیارشا) .

* Gotanza

ئەمىرولدهوله ناچار بوو ھىژەكانى خەلىفە دژ بە كوردەكانى باكوور
بجوولئىنى و قەلاى بەناوبانگى سەرماگ* داگىر بكات، كە ھىشتا
ھەر ماوہ.

دەورانى ھەرە شكۆمەندىي كورد لە ماوہى سەدەى
دوازدەھەمدا بوو، وەختىك سەلاحەددىنى گەرە كە، سەر بە تىرەى
رەوھندى ھۆزى ھەزبانىيە، مىرنشىنى ئەيوپىيەى لە شام دروست كرد
و سەرۆكە كوردەكان، نەك تەنھا دەسەلاتى خۆيان لە پوژھەلات و
پوژئاواى چىايەكانى كوردستان سەقامگىر كرد، بەلكوو تەنانەت
دەسەلاتى خۆيان ئەوھندە دوور برد تا گەيشتە خوراسان لەلايەك و
مىسر و سووریا لەولای دىكە.

ماوہى دەورانى دەسەلاتى تەتەرەكان و مەگۆلەكان، كوردە
چىايەكان بە ھىمنى مانەوہ، وىپراى خواستى خۆيان، كەچى
كەوتنە ژىر پكىفى حاكمانى پىدەشتەكان. وەختىك سولتان
سەلىمى يەكەم داوى ئەوہى شا سمالىلى لە سالى ۱۵۱۴ تىك
شكاند، ئەرمەنستان و كوردستانى بەخۆيەوہ گرى دا و
بەپىوہبردنى ئەم دەرو ناوچانەى بەرەو پرووى ئىدرىس، كە
مىژوونووسىكى كوردى بدلىس بوو، كردهوہ.

ئىدرىس، بىنىي ولات پرىە لە قەلا كە ھى پشتاوپشتى سەرانى
ھۆزە كورد، عەرەب و ئەرمەنىەكان بوو. ئەمانەى داوىي كەموزۆر
سەربەخۆ بوون و كاتى خۆيان بە شەپى ناوخۆ و بەتالانبردى
كشتوكال بەسەر دەبرد. ئىدرىس ناوچەكەى بو چەند سنجاق يا

* Sermag

هەریمیک دابەش کرد و بنهوانی پشتا و پشیتی قەبوول کرد و
سەرۆکەکانی وەک حاکمانی ناوخوا دامەزراند.

دەرو ناوچەکانی نیوان ئەرزەرۆم و یەریقان کە لەلایەن
تەیمووری لەنگەووە تالان کرابوون، ئەو کوردانی هەکاری و بوهتانی
تیدا نیشتهجێ کردن.

سیستمی بەرپۆبەرایەتی کە لەلایەن ئیدریسەووە داوا کرابوو، تا
کوۆتایی جەنگی پرووسی - تورکی (۱۸۲۸-۱۸۲۹) درێژە ی کیشا.

ئەم کورتە باسەمان بۆیە دەقاودەق بەدەستەووە دا، چونکە ئەمە
پوختەیهکی میژووی کورد لە دەورانی هەرە کۆنەووە بە دیار دەخات
و ئەو دەوویات دەکاتەووە کە ئەرمەنەکان نەک هەرگیز سەرداری
کوردستان نەبوون، بەلکۆو زیاد لەوێش کە نەتەوێ کورد ماوێهکی
زۆر بەر لە کشانەووە دەهەزار کەسیهکە ی ئیکزینیفۆن هەر هەبوون،
شانشینێ ئەرمەن تەنەا دوا ی ئەم کشانەووە دە هەزار کەسیه
دروست بوو و مافی پێشقره و ئی بی گومان - دەگەریتەووە بو
کوردەکان. زیاد لەو، ئیمە دووبارە ی دەکەینەووە کە ئەرمەنەکان
هەرگیز کوردستانیان لەبن دەست دا نەبوو و داگیرکردنەکانی تیگران
تەنەا ماوێهکی کورت بوون و فەوج گەلی پۆمانەکان هەر زوو
ئەرمەنەکانیان تا سنووری کۆنی خۆیان پراو نا و ئەمە هەر لە وکاتەدا
بوو کە تیگران خۆی لە ژیاندا بوو.

ئەمەیان ئەوێه کە مۆسین لەمبارەیهووە لە کتیبەهکی خۆیدا
(میژووی پۆم)، لە لاپەرە ۵۳، لە کتیبی (۵) دا نووسیویه:

((پۆمپی بەم سەرکەوتنە ئاسانە بەسەر تیگران دا شادمان بوو،
حورمەتی بۆ گێردرایەووە و مەجەکانی ئاشتیی خۆی بەسەر تیگران دا

سەپاندا. سەربارى دانى ۲۵,۵۰۰,۰۰۰ فرەنك و بەخششيك بۇ ئەفسەرەكان كە دەبى ھەريەكەيان ۵۲ فرەنك و ۵۰ ۋەربىگرن، پاشا دەستبەردارى ھەموو داگىركردنەكانى بوو، نەك ھەر تەنھا ئەوانەى فينيسى، سووريا، سيليس، كاپادوس، بەلكوو لە ساپين و كارديوم لەسەر كەنارى راستى فورات. جاريكى ديكە ئەرمەنستان بە ماناى تەواوى وشەكە بەرتەسك كرايەۋە)).

بە و پيىەى پيمان وايە ئەم بەلگانه بەس بن و ئىستە لە مەسەلەى يەكەمايەتتى نەتەۋەيى دەكۆلینەۋە و تەنھا كۆپيىەكى ئامارى پەسمى بەدەستەۋە دەدەين كە لەلايەن حكومەتى فرەنسىيەۋە كراۋە و سالى ۱۸۹۲لە كتيبي زەردى حكومەتى فرانسىدا بلاۋكراۋەتەۋە.

دانيشتوانى ھەريىمى	موسلمانەكان	ئەرمەنەكان
ۋان	۴۳۰,۰۰۰	۸۰,۰۰۰
ئەرزەرۆم	۶۴۵,۰۲۲	۱۳۴,۰۰۰
بدليس	۳۸۸,۶۲۵	۱۲۰,۰۰۰
دياربەكر	۴۷۱,۴۶۲	۹۵,۰۰۰
خارپووت	۵۷۵,۳۱۴	۶۰,۰۰۰
سيواس	۱,۰۸۶,۰۱۷	۱۷۰,۰۰۰
ئەدەنە	۴۰۳,۴۳۹	۹۷,۰۰۰
سەرچەم	۴,۰۱۲,۸۷۹	۷۵۶,۴۳۳

ئە و سەرژمىرىيەى كە لەلايەن حكومەتى فرەنسىيەوہ لە ناسىاي بچووك كراوہ، ئەم نامارانە بۆ ژمارەى دانىشتوان بەدەستەوہ دەدات:

موسلمانەكان	۱۴,۸۵۶,۱۴۳
مەسىحىيەكان	۳,۰۵۴,۶۳۳
لەوانە ئەرمەنەكان	۱,۴۷۵,۰۱۱

بەگويرەى ژىنىرال زەلنژى كە لەلايەن ئىنسىكلۆپىدياي برىتانىكا وەر گىراوہ، دانىشتوانى نو وىلايەتە توركيەكانى ئەرزەرۆم، وان، بدلىس، خارپووت، مەعمورەت ئەلەزىن، دياربەكر، سىواس، ئەدەنە و تەرابزۆن برىتى بووہ لە ۶,۰۰۰,۰۰۰ كەس بەم شىوہىە:

ئەرمەنەكان	۹۱۳,۸۷۵	يان	%۱۵
مەسىحىيەكان	۶۳۲,۸۷۵	يان	%۱۱
موسلمانەكان	۴,۴۵۳,۲۵۰	يان	%۷۴

نووسەرى ئەم وتارە درىژەى پى دەدا: لە پىنج وىلايەتە يەكەمىنەكان كە زۆرتىن ژمارەى دانىشتوانە ئەرمەنەكانى تىدايە برىتییە لە ۲,۶۱۲,۰۰۰ كەس بەمشىوہىە:

ئەرمەنەكان	۶۳۲,۲۵۰	يان	%۲۴
مەسىحىيەكانى دىكە	۱۷۹,۸۷۵	يان	%۷
موسلمانەكان	۱,۸۲۵,۸۷۵	يان	%۶۹

تهنها له حهوت قهزادا که ئهرمه نهکانی تیدا زۆرینهی دانیشتوان پیک دههینن، ژمارهی دانیشتوانه کهی بریتییه له ۲۸۷,۳۷۵ کهس بهم شیوهیه:

ئهرمه نهکان	۱۸۴,۸۷۵	یان	٪.۶۵
مه سیحیه کانی دیکه	۱,۰۰۰	یان	٪.۳
موسلمانه کان	۸۸۶,۵۰۰	یان	٪.۳۱,۵

با ئیسته ههول بدهین شوینی کوردستان و ئهرمه نهستان دیاری بکهین. ئینسیکلۆپیدیای نیوتالس* نووسیویه: ((کوردستان درێژبویهکی پیدهشتایی و چیاپیه و کهوتۆته نا و خاکی ئه و دیوو قهفقاز و ئیسته له بندهستی تورک، فارس و پروسه کان دایه. له پیدهشت گهلی سهوز و ریزیک چیا سهرکهش پیک دیت که پرووباری زیی گهره، باتمانسو و فورات بهناویادا تیپهر دهبن)).

دیاری به کرگه وره ترین شاری کوردستانه و کهوتۆته ۱۹۴ میلی ههله به وه، وان، ئه ویش شاریکی کوردستانییه و کهوتۆته سهر گۆلی وان له ۱۴۵ میلی ئهرزه رومه وه. دهچله پروباریکی گرینگی تورکیای ئاسیاییه که له چیاپه کانی کوردستان وه هه لده قوولی و باشوور- پوژه هلات دا دهرژی تا وه کوو دیاری به کر و له ویشه وه له پوژه هلاته وه تا وه کوو له بدلیس به یه که ده گاته وه.

پیوستمان به وه نییه دا کوکی له هه کاری، هه پان** ی کون یا ولاتی کاردوخیه کان بکهین، به هه مان شیوه نه خارپووت یا کارداند

* L'Encyclopédie de Nuttals

** Carrhes

و به‌رزاییه‌کانی شه‌نگال بکه‌ین که، کورده ئی‌زیدیه‌کانی تیدا ده‌ژین و ئه و ناوچه‌یه سنووری سروشتیی کورده‌کانی باشووره.

ئیمه له ئهرمه‌نه‌کان که‌متر چا و چنۆک، نه داوای کرماشان، کۆنه پایته‌ختی کوردی و نه به‌هیستان، نه هه‌تا ئهرده‌لانی‌ش ده‌که‌ین، ئیمه تهنه‌ ئه و هه‌ریمانه‌ی تورکیا داوا ده‌که‌ین که‌ بالاده‌ستیی ژماره‌یی کورده‌کان ئه‌وه ده‌سه‌لمی‌نی که‌ نیشتمانی نه‌ته‌وه‌یی کورده‌کانه.

ئیمه به‌ هیچ کلۆجی وه‌ک ئهرمه‌نه‌کانیش ناکه‌ین و نکوولی له بوونی ده‌وله‌تیکی ئهرمه‌نی ناکه‌ین و هه‌ول ده‌ده‌ین ئه‌م هه‌لوێسته‌مان دیاری بکه‌ین.

به‌ گه‌رانه‌وه بو‌سه‌ر نه‌خشه‌که‌ی سترابۆن که‌ ۶۰ سال پێش زاین کی‌شایه‌تی، ئه‌م زانیاریانه هه‌لده‌کری‌نین: ((ئهرمه‌نستان ده‌که‌وێته‌ نیوان زه‌ریای خه‌زه‌ر و چیا‌یه‌کانی کوردستان و سنووره‌کانی بریتین له‌ باکوور ئه‌لبانیا یا ئهللانی و له‌ پوژشه‌لات ئه‌میزه)).

نیوتالس نووسیویه: ((ئهرمه‌نستان. - ولاتیکه له‌ ئاسیای پوژئاوایی، ده‌که‌وێته‌ پوژئاوای زه‌ریای قه‌زوین و باکووری چیا‌یه‌کانی کوردستان. ماوه‌یه‌ک سه‌ربه‌خۆ بووه و ئیسته له‌نیوان تورکیا و پرووسیا و ئی‌ران‌دا دابه‌ش کراوه. بانیک ده‌گریته‌وه که‌ شیوه به‌پیت و فه‌ره‌کانی دووکه‌رتی ده‌کات، له‌سه‌ر چیا‌ی ئارات ده‌گاته ئه‌وپه‌ره‌که‌ی و له‌وی ده‌چله و فورات سه‌رچاوه ده‌گرن)).

له‌ میژووی رۆمانیای مۆسین‌دا ئه‌وه ده‌خوینی‌نه‌وه: ((پۆمپی ئاماده‌کاریی ئه‌وه‌ی کرد بوو که‌ پاشای ئیبه‌ره‌کان به‌ نه‌ینی له‌ دۆلی قه‌وقاز په‌لاماری رۆمانه‌کان بدات و له‌ ده‌ستپێکی سالی ۶۸۹ (۱۶۵ی دوا‌ی زاین) گه‌رایه‌وه، به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بکات به‌ به‌رده‌وامیی راوه‌دوونانی میت‌یدات، به‌ره‌و ئه‌و قه‌لایانه‌ی که‌ به‌ حاسته‌م نیو

هزار ئەلمانیی هارمیزیکا و تسومار له یهك جیا دهكاتهوه و كهمیك له سهرووی تفلیدی ئیستهكه دان و شیوهكانی كور* و پڕیژگهی ئەرانگه** له یهك جیا دهكهنهوه و كوۆترولی گوزهری نیوان ئەرمه‌نستان و ئیبه‌رسه‌كان ده‌كهن.

له سهرووتر، هه‌مان نووسهر نووسیویه: تیگران ئەرمه‌نستانی به مانای ته‌واوی وشه‌كه به‌رتسه‌ك كرده‌وه، ئیمه‌ پیمان وایه نووسهر هه‌قی بووه ئەوهی دووپات كردووه‌ته‌وه كه ئەرمه‌نستان كه‌وتوو‌ته‌ ناو ئەو دهر و ناوچه‌یهی كه ئەم‌پرو پیی ده‌لین ئەلیسه‌بته‌یول و شاره‌كانی (ئارس، یه‌ریقان و ئیچمیدازین) ده‌گریته‌وه و تا ئەم پوژانه‌ش شاری كاتولیکۆسی ئەرمه‌نی بووه و ئەم‌رو هیشتا هه‌ر له‌وی ده‌بینرین.

به‌و پیییه‌ی ئەوه‌ی پییسته‌ بوو گوترا، هیوادارین به‌لای كه‌مه‌وه بو‌ پاسا‌وه‌ینانه‌وه بو‌ مافه‌كانی خو‌مان ئەو هۆكارانه‌ لیك‌ بده‌ینه‌وه كه‌ داخو‌ازینه‌كانی ئەرمه‌نه‌كانی له‌سه‌ر هه‌لچنراون.

یه‌كه‌م: ئەرمه‌نه‌كان بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ ده‌كهن كه‌ تیگران دیاربه‌كری دروست كردووه و ناوه‌كه‌ی تیگرانیه‌ستا بووه، ناوه‌كه‌ی به‌چهن‌دین گو‌كردنی جیا‌جیا ئەم گو‌رانه‌ی به‌خۆیه‌وه بینیوه. ئەمه‌یان پیچه‌وانه‌ی راستیه‌كانه، چونكه‌ دیاربه‌كری كه‌ ده‌قاوده‌ق واته‌ی ولاتی به‌كری ده‌گه‌یه‌نی، له‌ لایه‌ن به‌كری كورپی ویلی هۆزی رابی ئەلمودار دروست كراوه.

ئەرمه‌نه‌كان ده‌لین سه‌رده‌مانیك‌ چهن‌د شان‌شینیه‌کیان له‌ سیواس، سیلیس و وان دامه‌زراندووه. ئیمه‌ نیازی ئەوه‌مان نییه‌ نكولی له‌وه‌ بکه‌ین كه‌ كاگیك، حاكمی‌کی ئەرمه‌نی بوو له‌ وان، به‌ ئاره‌زووی

* Cur

** Aranga

خەلیفە مۆتەقىد تاجى پاشایەتییى نرایە سەر، بەلام دەورانى شانشینەكەى ئەوەندە كورت بوو، دەبینىن دوای ھېرشى بازىلى دووم، ئىمپراتورىيەى بىزەنتىن، شانشینى وانى بە شانشینى سىواس گۆرپووتەو و لەگەل ئەرمەنەكاندا پەریوھى ئەوئ بوو. بەردەوام بىزەنتىنەكان بەشوینىیەو بوون، تا ناچار بوو سىواس- یش بەجئ بەیلى و بکشیتتەو بو كاپادوس. بە قەبوولکردنى ئەم راستیانە، ئیمە بە ھىچ شىوھەك دان بەو دا نانین كە ئەمە بەسە بو ئەوھى ئەرمەنەكان مافىك لەم ناوچانە بو خویان دروست بکەن. ھەموو ئەو دەرو ناوچانە بە ھىچ كلوجئ ئەرمەنى نەبوون. ھەرگىز بەشىك نەبوون لە ئەرمەنستان بە مانای تەواوى وشەكە. ئەرمەنەكان لەوئ تەنھا پەریوھ بوون، جا ئەگەر ھەلیان لە پشیوھەكانى سەردەم وەرگرتبئ و بو ماوھەكى كورت سەردارى ناوچەكە بووبن، ئەرمەنەكان خویان دەزانن زۆر بە كەمى خاوەندارى زەوى بوون و ھەر كاتىك خویان لەبەردەم مەترسىيە لەچنگدەرھینانى مولكدارىتیدا ببینەو، لەگەل شوینگەلى دىكەى كۆچبارى دەیانگۆرپىيەو.

ئەوروپا بىدادىيەكى گەورە دەكات، ئەگەر ولاتىك بە ئەرمەنەكان ببەخشئ كە ئەوان تەنھا ماوھەكى كورت لەو ولاتە ماونەتەو، دانىشتوانەكەى ھەمچەشنەن و بە دووبارە گەرانەوھى بو بندەستى كوردەكان، تەنھا دەگەرپتتەو بو خاوەنەكەى پىشووئى خوئ. ئیمە لامان وایە ئەمە بە ھەمان شىوھ سىاسەتییكى خراپە، چونكە ھىچ نەتەوھەك ناتوانئ لەناو خاكییكى دوزمندا پەگاژو بئ و بو ئەوھى بەرى ببئ، دەبئ لەناو خاكى خویدا پىئ چەقاندبئ.

ئىمپراتورىيەى تورك بەلگەھەكى زىندووئى ئەوھەكە ئیمە باسمان كرد، پىكھاتوو لە پەگەزى دژ بەھەك، كە وتوووتە سەر خاكىك

که به هیچ کلوجی سهر به و خاکه نییه، بویه هرگیز نهیتوانیوه
سه قامگیر بی و هه میشه له ژیر ره حمه تی پیکداداندا بووه.

نهرمه نهکان نه ته وه یه کی لاواز، نه دارن و هه تا یه کگرتووش نین،
به هیچ شیوه یه کی هیوای نه وه ناخواری سهرکه وتوو بن له و شوینه ی
وا تورکه کان تییدا سهر نه که وتن. له کاتی کدا نیمه به و شیوه یه قسه
دهکه نین، ههستیکی برایانه مان به رامبهر به نهرمه نهکان هه یه. نیمه،
دهمانه وی نه گهر پیویست بی دهستی نالیکاری بو کونه پاریزانی
نهرمه نهکان دریز بکه نین. نیمه به و پییه ی سنوره کانمان هاوسی و
به رژه ونده کانمان هاوشیوهن، پییمان باشه پیکه وه له پیوه ندیه کی
باشی کومه لایه تییدا بین.

هه لبه ته نه مه نایه ته دی، ته نها نه گهر نه مانه ی دواپی
[نهرمه نهکان، و] به ونده دهستبهر دار بن و داوای نه ونده بکه ن که
هی خوینانه و نه یانه وی دهستدریژی بکه نه سهر مافی هاوسی کانینان.
نیمه به راشکاوای نه وروپا ناگدار دهکه ینه وه که کورده کان هرگیز
ریگه نادهن یه ک بست له خاکی نیشتمان هه کیان بچیته سه به شی
نه ته وه یه کی دهستدریژکار. کورده کان که داوکویان له نازادی
سه دان ساله یان کردوو دژ به هه موو نه ته وه کانی ناسیایی، لی
ناگهرین به بی به رگری خاکه کیان له لایه ن نهرمه نهکانه وه دهستی
به سهر دا بگیری.

له سهریکی دیکه وه، به دب ختی نی نهرمه نهکان له وراستییه وه
سهرچاوه دهگری که نه وان هه میشه گوئیان بو پاریژی چه وتی
نه وانه ی بیری خوبه گه وره زانیان و بو به رژه ونده ی سیاسی خوینان
تییدا چاندوون، شل کردوو. پروسیا یه که م ولاتی مایه ی به دب ختی
نهرمه نهکان بووه، به وه ی وا فریوی ده دان که نه وان چه وساوهن،

لهوساتانهدا كه ئهرمه نهكان نهته وهى ههره پاريزراوى بندهستى
توركيا بوون.

لهكاتيكد كورد و عهره ب ناچار ده بوون كه له خيژانه كانيان
جيا ده بوونه وه يا كچه كانيان له بهردهم موفتييه كى توركدا ماره بكن،
كه هر له زمانيشى نه ده گه يشتن، كه چى ئهرمه نهكان به زمانى
ئهرمى له بهردهم قه شهيه كى نه ته وهى خوياندا ئه و كارهيان ده كرد.
لهكاتيدا كورد و عهره ب منداله كانيان ده نارده قوتابخانه يه كى توركى
و زمانى توركى فير دهكران، ئهرمه نهكان، ئه وان بو خويان
قوتابخانه ي تايبه تى خويان هه بوو و فيرى ئه وه دهكران رقيان له
بيگانه ي سته مكار بيته وه. له وى له بهر چاوى حكومه تى تورك،
عهره ب و كورد وه كوو ئه ندامگه لى خواره وهى نه ته وهى تورك چاويان
لى دهكرا، كه چى ئهرمه نهكان نه ته وايه تى ته واوى خويان پاراستبوو
و هه تا ئه نجومه نى نيشتمانيى خوشيان هه بوو.

ئينسيكلوپيدىاى برىتانىكا له مباره يه وه ئه م وه سپه ي خواره وه
له باره ي ره وشى ئهرمه نهكان ده كات له ژير نيرى توركدا: ((دواى
داگر كردنى كونسانتينوپل له سالى 1453دا، محمه دى دووهم
ره عيه ته مه سيحيه كانى له نا و كوميونيته يا ميلله تدا له ژير
سه ركردايه تى سه روكيكى قه شه دا ريك خست كه ده سه لاتى ره هاى
كاروبارى مه دهنى و ئاينى له بن ده ستدا بوو. له سايه ي ئه م
سيستمه دا، مه ترانى ئهرمه نهكانى بو رسه له لايه ن سولتانه وه كرا به
پاتريارشى كونسانتينوپل و بوو به سه روكى مه دهنى و ئاينى
كوميونيته كه ي و خو ي وه ك ئه نداميكي ره سمىيى حكومه تى
ئيمپراتورى به پله وپايه ي وه زير ناسرا؛ به شدارىي ئه نجومه نيكي
ده كرد كه پيك هاتبوو له ئه سقوفيك و كاهينىكي ديكه و له هر

هەریمیکیشدا ئەسقوفیک نوینەری بوو. ئەم ئەمپراتۆریایە لەناو ئیمپراتۆریادا*، لە پرووی یاساییە وە شوینیکی تەواو ناسراوی گرتبوو... دوای راگەیانندی خەتی هومایۆنی گولخانە لە ساڵی ۱۸۳۹ دا، بازرگان و پیشەوەرانی پایتەخت لە ڕیگە ی پیکراویکە وە کە ساڵی ۱۸۶۲ لەلایەن سولتانە وە پەسند کرا، لە کۆتۆلی پۆحانییە ئەرمەنەکان پزگاریان بوو. پاتریارشی ئەرمەنەکان کە هەر وەکوو نوامیندە ی رەسمی کۆمیونیتی ئەرمەنەکان مایە وە، هەموو دەسەلاتیکی خۆی لە دەست دا و دەسەلات گواسترایە وە بۆ دەستی ئەنجومەنیکی تیکەل کە لە کەسە پۆحییەکان (قەشە) و خەلکانی لاییک (عەلمانی) پیک هاتبوو، ۱۴۰ ئەندام لەلایەن ئەنجومەنیکی نوینەرایە تیکردنە وە هەلدەبژێردران. کۆمیونیتی کە کاتۆلیک و پروتەسنتەکانی لێ بئێ بەش بوون، هەر زوو ناوی بوو بە نەتە وە، پرسی ناوخۆیی بوو بە پرسی نەتە وەیی و ئەنجومەنی نوینەرایەتی ناوی ئەنجومەنی نەتە وەیی هەلگرت. وەختیک عەبدولحەمید چووە سەر تەخت، رەوشی ئەرمەنەکان لە باشترین حالدا بوو، هەرگیز لە ژێر دەسەلاتی عوسمانیدا وەزعیان وا باش نەبوو بوو، بەلام بە کۆتایی هاتنی جەنگی ۱۸۷۷-۱۸۷۸، ئیدی پرسی ئەرمەن لەدایک بوو. تورکیا لە پەیماننامە ی سان ستیفانو^۹ دا ((پەیمان دەدات چاکسازی لە و هەریمانەدا بکات کە ئەرمەنەکانی تیدا دەژین)).

* *Impérium in Impéria*

^۹ ڕیکەوتنامە ی سان ستیفانو San Stefano لە ۳ی ئاداری ۱۸۷۸ دوای سەرکەوتنی گەورە ی پرووسیا بەسەر ئیمپراتۆریای عوسمانی لە دوای جەنگی پرووسی-تورکی ۱۸۷۷-۱۸۷۸ مۆرکرا. بەگوێرە ی ئەم پەیماننامە یە نەخشە ی سیاسی بالقان گۆرانی زۆری بەسەرداھات: دان بەسەر بەخۆیی بولگارستان، سیربیا، مۆنتینیگرو و رۆمانیا نرا و سەرباری ئە وە پرووسیا دەست بەسەر

ئىمە لىرەدا داواى مؤلت دەكەين تا وسپىكى رەوشى كوردەكان لەوكاتەوہ بگرى كە پرووسيا داواى كرد ريفورم لەو ياساكانى حوكمرانى نەرمەنەكاندا ئەنجام بدرى. حكومەت كە وەك بەشىكى توخمگەلى ئىمپراتوريا چاوى لە جووتيارانى كورد دەكرد و ئەوروپا بە هيچ شىوہيەك بەلای جووتيارى كورددا نەدەچوو و تەنھا سەر بە ھەواى فەرماندارىيى تورك بوون ە ئەوانىش بو خويان گوپرايەلى حاكمىكى گشتىيى بە تەواوى سەرپەخوى تورك بوون. كاتىك كۆكردنەوہى باجى دەيەك خرايە مەزاد، ئەمە پەيوەست بوو بەوہى وا دانىشتوانە ئەسلىيەكان، يا بە شىوہيەكى زياتر ھەژارەكان، يان لە حالەتى سەرۆكھۆزەكاندا كە زۆر شانازىيان بەوہوہ دەكرد بە جوړىكى ئاسايى دەتوانن بن دەستى بخەن، بو ئەوہى بتوانن چاودىريى ھاوئايىنەكانيان بكەين و جووتيارە كوردەكان ببەستنەوہ، خەرجىيەكە بە شىوہيەكى ئاسايى لەلایەن مەسيحييە نەرمەنەكان يا ئاسوورىيەكانەوہ كپدرايەوہ. نەرمەنەكان، ئەوانەى وا چەردەيەك پارەيان دەداو لە خزمەتى سەربازى دەبەخشان، بەلام توخمى موسلمانى ئىمپراتورىيى عوسمانى تەنھا بە ۵۰ لىرەى توركى دەيتوانى ئەم كپىنەوہيە بكات و ھيشتاش ئەمە لەكاتى ئاشتى ناوخو و دەرەوہدا دەبوو، چونكە لە حالەتى جارپدانى جەنگ يا يەكەم پشيويدا، ئەو پياوہى وا بەر لە سى پوژ خزمەتى

بەشىكى زۆرى زەوى و زارى عوسمانى دا دەگرى و سولتان گەرەنتى دەست و پيوەندە مەسيحييەكان دەدات. ئەنگلستان و ئوترىش-ھەنگارىا بە تووندى دژى ئەم پەيماننامەيە وەستان و پرووسيايان ناچاركرد چوار مانگ دواتر لە ۱۳ ى تەمموزى ۱۸۷۸ لە پەيماننامەى بەرلين ئەم پىككە و تەننامەيە بەتەواوى دەستكارى بكەن، وەرگىر.

سەربازىيەكەى كرىبوو ۋە، ناچار دەبوو پىۋەندى بە سوپاكەيە ۋە بىكات لە بەرەكانى جەنگ.

ئىنسىكلۆپىدىيەى فرەنسى بەمشىۋەيە ۋەسپى داب و نەرىتى كوردەكان دەكات: ((ژنەكانيان بەكارە ۋە شەتەك دراون)). ئەمە نەك ھەر تەنھا بۇ جوتيارانى كورد، بەلكو ھەر ۋەھا بۇ جوتيارە توركەكانىش راستە. ھەموو ئەو ئەوروپىانەى كە سەريان لە ئاسىيەى بچووك داو، بىنيويانە ژنانى موسلمانى كارگەر، جوتكارن و قورسايىيەى زەبەلاح دەخەنە سەر شانيان، ئەمە ھەستىكى ياخيبيويان دژ بەو داب و نەرىتە لا دروست بوو كە پىگە دەدات ژنان ۋەكوو چارەويى بارەلگەر مامەلەيان لەگەلدا بىكرى و بە شىۋەيەكى دلگىر بە ژنانى مەسىحى، ئەرمەنى يان يۇنانى يان لەگەل ژنانى موسلماندا بەراوردىان كىردون. ھەلبەتە ئەمە ۋەك ئەو ۋەى ئەوان بىريان لى كىردو ۋەتە ۋە كارىگەرى شىۋىنكارى ئاينى ئىسلام نىيە، بەلكو كارىگەرى شىۋىنكارى ئەو سەربازگىرىيە لە ئاسىيەى بچووكدا بە ۋەى وا پىاوان لە بىرىك جازدا بۇ ماۋەى ۱۴ سال^۱ لە كارەكانيان دوور دەخەنە ۋە ژنان ناچار دەبن شىۋىنكارى بگرنە ۋە.

ئىمە لىرەدا تەنھا چاوپىداخشانىكى خىرا بە ۋە ستەمكارىيەدا دەكەين كە كوردەكان دەچىژن و ئەرمەنەكان لىي بەخىراون، بەلام ئەم كەمە چاوپىداخشانە بەسە كە ئىمە پىمان واىە ئەرمەنەكان بەلاى كەمە ۋە سىستىمىكى نەتە ۋەيىيەى تايبەت بە خۇيان ھەبوو، گەواھى لەسەر ئەم شىۋازە دەدات كە موسلمانەكان مامەلەيان لەگەلدا كراو،

---

^۱ ئەو سەربازانەى بۇ ھەرىمە دوورە دەستەكان دەنىردران، ھەمىشە لەبىر دەكرىان و ۋا ھەبوو ھەردو قۇناغى سەربازىيەى نىزامى و پەدىف (يەدەك)يان لەناو سوپا دا بەسەر يەكە ۋە تەواو دەكرد، ئووسەر.

ههتا ههقی ئه وهشیان نه بوه سکالا له دهست چاره نووسی خویان بکهن. بهم شیوهیه ئهرمه نهکان ههر تهنها به هاندانی پرووسیا ئه وهیان دهکرد و پرووسیا ئاواته خواز بوو دهست به سهر کوردستان دا بگری، که پیی و ابوو ههلی له بار هاتووته پی شه وه بو ئه وهی تووی دووبه ره کیی تی دا بچینی.

پرووسیا به و پییهی که دهیزانی هیوای ئه وهی نه بوو کار له کوردهکان بکات، به جوریک که کوردهکان ههر تهنها له ترسی روس حوکمی تورکییان قه بوول بوو، خوی وهک پاریزه ری ئهرمه نهکان بو بهرژه وهندهکانیان نیشان دا. ئهرمه ن توانیی به وه هه لیان بخه له تیینی که پرووسیا به راستی سه ره به خویی یان پی ده به خشی.

پرووسیا - له گه ل ئه وه شدا - چاک دهیزانی ئه مه مه حاله، ده بی کونسولهکانی ئاگاداریان کرد بیته وه که ئهرمه نهکان به ناو ته واوی ئیمپراتوریادا په رته وازهن و له هیچ شوینیکی زورینه نین، ههتا دابهش بوون بو نه ته وهی ئورتودوکس، پاریا پروتستانت و کاتولیکهکان ناتوانن به یه که وه هه ل بکهن. ئه م نه ته وهیه تا ئه و پوژه له پیوه ندییه کی باشدا بووه له گه ل موسلمانهکاندا و له لایه ن حکومه تی عوسمانییه وه په سن دراوه، بویه ئه گه ر رابپه رن، ئه وا زور دلره قانه سه رکوت ده کرین. به لام هه رچو نیکی بوو، پرووسیا پیویستی به پرو بیانوویه ک بوو بو ده ستوهردان له ئاسیای بچوک. ئهرمه نهکان تهنها ئامرازیک بوون بو پرووسیا که چاره نووسه که ی به هیچ شیوهیه ک به لایه وه گرنگ نه بوو، ههر کاتیکی پرووسیا به و ئامانجه گه یشت که خوی پی شنیاری کردوه.

ئىنسىكلوپىدىيە بىرىتانىكا نوسىۋىيە: ((ئەگەر جەنگى ۱۸۷۷-۱۸۷۸ كونسولە پروسەكان لە توركىيا دنەى دروستكردنى كۆمىتەى نىشتىمانىيە ئەرمەنىيە دەدا و پروژەيەك داپرېژا بۇ دروستكردنى دەولەتتىكى ئەرمەنى جىاواز لە ئەرمەنستانى پروسىيا و ئەم پروژەيە لەلایەن لۆرىش مىكىدوفەو پىشتىگىرىي لى كرا، بەلام سالى ۱۸۸۱، ئەلىكساندەرى دووم كوزرا)). ئەمەيان بەگويەرى نووسەرى نامازەبۇكراو، بووئە سۆنگەى گۆپىنى سىياسەتى پروس، كەچى ئىمە پىمان وایە پىويستە بۇ ئەم ھۆكارە لە ھەلوئىستى ئىنگلستاندا بەدايدا بەگپىن كە بە شىۋەيەكى شىلگىرانە دژى دروستكردنى ئەم دەولەتە بوو.

پروسىيا بە ھەلگىرسانى ئاگرى شۆپشى ئەرمەنەكان لە توركىيا. بەبى ئەوئە بىھوى لى گەرا پرىشكىكى لای پروسىيا بەجى بەيلى و ئەرمەنەكانى پروسىيا دەيانىيىنى بەداخەو ھەونەكانىان بە ھەوادا دەچن. سكالاً و شكاتىان بە دەنگى بەرز ھكۆمەتى پروسىيە ترساندبوو، بۇيە تاكتىكى خۇى گۆپى و سىياسەتتىكى دژە ئەرمەنى جىبەجى كرد. قوتابخانەكان داخران، بەكارھىنانى زمانى ئەرمەنى پىشى پىگىرا، مولك و مالى كلىسەكان دەستىان بەسەردا گىرا و ھەولى دا ئەرمەنەكان بخاتە ناو باوھشى كلىسەى پروسىيەو ھەرمەنەكان كە ھەموو ھىوايەكى سەربەخۇيىيان لە ساىەى پاراستنى پروسىيادا لەدەست دابوو. بە لەبەرچاوغرتنى ئەو سەركەوتنەنى كە كۆمىتە سلاھەكان بەدەستىان ھىنا، بەوئە و پىشىويان لە ناوچەكانى بالقان نايەو، وىستىان پىشىويى ھاوشىۋە لە ناوچەكانى ئاسىيە بچووك بىنئەو))^{۱۱}.

^{۱۱} Encyclopedia Britannica

نوسه‌ری بابه‌ته‌که ده‌نوسی: پروسیا هیچ هه‌ولیکی راستگۆیانه‌ی نه‌دا بۆ ریگرتن له‌ئه‌کسیۆنی ره‌عیه‌ته‌ئه‌رمه‌نه‌کانی، به‌گۆیره‌ی ئیمه، ئه‌وه‌ پروسیا بوو پالی پیوه‌ده‌نان. هه‌روه‌ها دریزه‌ی پی‌ده‌دا که سه‌رباری ئه‌وه‌ سالی ۱۸۸۴ پروسیا شیلگی‌رانه‌ ریگری له‌ده‌ستیوه‌ردانی ئینگلستان ده‌کرد به‌قازانجی ئه‌رمه‌نه‌تورکه‌کان. ئیمه‌پیشتر ئه‌وه‌مان به‌دیار خستبوو که به‌لای که‌مه‌وه‌به‌قه‌بوولکردنی پرۆژه‌که‌ی روس و ده‌وله‌تیکی جیا دروست بکرا‌بایه، ئه‌وا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک داواکردنی ریفۆرمی ئه‌رمه‌نه‌کان پیویست نه‌ده‌بوو و پروسیا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک هه‌زی نه‌ده‌کرد ئینگلستان به‌وه‌بزانی.

وه‌ختی‌یه‌ک ئیچمیا‌زین چوه‌ پال پروسیا سالی ۱۸۲۸، کاتۆلیکه‌کان داوایان کرد ده‌سه‌لاتی قه‌زایی ئاینییان به‌سه‌ر ته‌واوی کلێسه‌ئه‌رمه‌نیه‌کاندا هه‌بی، دواتر پروسیا ملکه‌چبونی کاتۆلیکه‌سه‌ربه‌خۆکانی سیس* ده‌سته‌به‌ر کرد و به‌م شیوه‌یه‌ ده‌سه‌لاتی ده‌ستیوه‌ردانی له‌کاروباری ئه‌رمه‌نه‌کانی ته‌واوی جیهاندا په‌یدا کرد. سالی ۱۹۰۰ پروسیا به‌رژه‌وه‌ندی نویی له‌ئه‌رمه‌نستان نیشان دا و مافی دامه‌زاندنی هیلی ئاسنه‌رپی و هه‌چنگ خست و گوشاری خسته‌سه‌ر بابی عالی کرد تا ریفۆرمه‌ داواکراوه‌کان جیبه‌جی بکات.

په‌یماننامه‌ی به‌رلین ئه‌رمه‌نه‌کانی جو‌رجیای نائومی‌د کرد که هیواخواز بوون ئه‌رمه‌نستان و سیلیس له‌یه‌که‌هه‌ریمی سه‌ربه‌خۆدا پیکه‌وه‌کو بکرینه‌وه‌و له‌لایه‌ن مه‌سیحیه‌کان ئیداره‌بکری. به‌لام دروستکردنی ئه‌م هه‌ریمه‌مه‌حال بوو، چونکه‌ جو‌رجیه‌کان له‌ته‌واوی ئیمپراتۆریا و به‌ده‌ر له‌چه‌ند هه‌ریمیکی چکۆلانه‌ له‌هیچ لایه‌ک

* Siss

زۆرىنەى دانىشتوان نەبوون. ھەتا لەنا و خۇشياندا يەكگرتوو نەبوون، كۆميونىتەيەكى بيروباوەر يان ھاوھەستيان نەبوو، ئەرمەنەكانى خواروو كە بە دلخوازى خۇيان بە زمانى توركى قسەيان دەكرد، زۆر بە زەحمەت لەگەل ئەرمەنەكانى باكورددا كە تەنھا زمانى نەتەوھىيان دەزانى، لىك دەگەيشتن و ئەرمەنە چىايىبە نەزانەكانى پۆژھەلات ھىچ شتىكى ھاوبەشيان لەگەل بۆرژواكانى كۆنستانتىنۆپل و سىمىرنادا نەبوو. دواى گۆپىنى تاكتىكى پرووسيا و دواى ئەوھى ھىزە گەورەكان ھىچيان لە رىفۆرمەكان بەردەست نەكەوت، بەشىكى ئەرمەنەكان لەوانە ژمارەيەكيان كە لە ئەوروپا پەروەردە و بە باوهرى پووچگەرايى گۆش بووبوون، بېريان دا پشيووى لە توركييا بنىنەو، بە ھەمان شيوھى وا بوو بەھوى لەدايكبوونى بولگارىيا. چەندىن كۆمەلە و پىكخراو لە تفلېس و ئەوروپا و چەند كۆمەلەيەكى نەينىي تاشناقەكان... ھتد دروست كران بۆ لەبەرچاوغرتنى ھەلومەرجى زياتر شوپشگىرانە ((بەم شيوھى پىروپاگەندەيەكى چالاک لە توركييا دەستى پىكرد، لەلايەن كاربەدەستە نەينىيەكانەوھ رېبەرايەتى دەكرا، كە ەك ھەوليان دەدا چەك و تەقەمەنى بگەيەننەوھ ناو ولات، لە ھەمان كاتدا پرووداوى ئاسايى و خراپى ئىدارەى حكومەتى توركيان بە زولم و ستەمكارى لىك دەدايەوھ))^{۱۲}.

ئىمە بە شيوھىەكى دەستپاكانە ئەم وتارەمان تەرجەمە كرد. تا ئىرە -راستىيەكەى- بۆ ئىمە نەدەشيا لەوھى وا لەپىشدا وتمان، چاكترى بسەلمىنين، تەنھا بەم چەند دىرە نەبى كە دەتوانىن پىبەپى

^{۱۲} Encyclopedia Britaniqua

بكهوينه شوينى دەسييسهكانى پرووس و ئەو شىوازە كە ئەوانە لەگەڵ زيهنيهتى ئەرمەندا رەفتاريان پىدەکرد. ئىستە با ليرەدا بچينه سەرگه واهينامهيهكى ديكه.

ئيدگار گرانقىل لە وتاريكدا بە ناوى (تساريزم لە ئاسيائى بچووكدا) كە سالى ۱۹۱۷ لە ژمارەى ۲۶ى گۆوارى "سياسهتى نيودهولەتى"دا نووسيووه: ((زۆر بە دەگمەن ويستراوه لەو تىبگەين كە كارەساتهكانى (پرسى) پوژههلاتى مايهى گوتكردى هەموو هەولدانەكان بۆ بووژاندنەوى ئيسلامى و پروو لە چاككردى پيوهنديهكانى توركى-مەسيحى، هەر هەمان ئەو بەلايه بوو كە تساريزمى بەناو پرووسيدا بلاو كردهوه، بەوهى كە لەپرووى مەعنەوييهوه لە ئەوروپاي پوژئاواى جيا كردهوتەوه. لەسەر پاويزى كۆنت قاراتسووف داشكووف، هاوپرئى نزيكى تسار لە قەوقاز، هاوپرئى نزيكى نيكولاى دووهم، حكومهتى پرووس گهرايهوه دواوه، مولىكە دەستبەسەرداگيراوهكانى بۆ كلئيسەى ئەرمەنهكان گيرايهوه، قوتابخانەكانى كردهوه و كوتاييى بە پرۆسه سياسيەكان و نارههتیه هەمەچەشنەكان هینا، بەو نامانجەى وا ئەرمەنهكان بلاوينتەوه و بە قازانجى سياسهتى تسار لە ئاسيائى بچووكدا رايان بكيشى. مەبەست لەوه كوتاييى هينان بوو بەو پشيوويه جوداخوازييهى كە لەنيو ئەرمەنهكانى قەوقازدا هەبوو، ئەويش بە فريودانيان، تا كۆنە پروگرامى شانشينىكى ئارارات لەبەر چاوياندا بەوجۆره بەرفراوان ببى بۆ شانشينى ئەرمەنى، بە لكاندى بەشيكى گهورهى ئاسيائى بچووك كە داواى مافى نازناوى تسارى دەکرد بۆ سەر ولاتى ئەرمەنستان، بە قەلەمڕهوى تسارهوه، نازناويك كە لەناو

نازناوه بیئەژماره‌کانی ئیمپراتۆره‌کانی ته‌واوی پروسایدا دیار بوو. وارتسووف داشکووفی یارمه‌تیدراو له‌لایه‌ن راویژکاره ئهرمه‌نه‌كانه‌وه، زۆر به شایسته‌یی‌یه‌وه توانیی له ماوه‌ی چهند ساڵیکی که‌مدا بناغه‌ی کاریکی نه‌ینی له ئاسیای بچووک‌دا دابنی. جاران موسلمانه‌کانی قه‌وقازیان دژ به ئهرمه‌نه‌كان دنه‌ده‌دا، به‌لام ئیسته‌ئهمانه به‌پراستی بوونه‌ته ئامرازیکی خه‌بات دژ به تورکیا، به‌دبه‌ختیی ئهرمه‌نه‌كان له‌وه‌وه دیت که لی‌گه‌ران تیکه‌لی ئهمه‌بن. له‌و پوژوه‌وی هاوپه‌یمانیی ئه‌نگلو-پرووسی سالی ۱۹۰۷ بواری بو چاوتی‌بهرینه‌کانی پروسیا نازاد هیشتووه‌ته‌وه، کاربه‌ده‌ستانی پروس له ئاسیا چالاکیی خو‌یان به دوو پرودا چر کردووه‌ته‌وه: له‌لایه‌ک ده‌بی بیانوو دروست بکری بو ده‌ستی‌وه‌ردانی داها‌تووی تسار، له‌لایه‌کی دیکه‌وه وا له رای‌گشتیی نیوده‌وله‌تی بگه‌یه‌نری که پ‌روا بکات پروسیا نیازی پ‌راستنی ئهرمه‌نه‌كانه و ئه‌وانیش پ‌راستنی پروسیا ده‌خوازن. بو به‌رده‌ست‌خستنی بیانوو، ئه‌وه‌نده به‌س بوو بلیسه‌ی ئاگری دوژمنایه‌تی کوردی- ئهرمه‌نی خو‌ش بکه‌ن.

کونسوله‌ پروسه‌كان له‌و شەش ویلايه‌ته‌ی که پ‌ییان ده‌لین ویلايه‌ته ئهرمه‌نه‌كان، چه‌ک و ئازووقه‌یان پ‌ی‌ده‌دان و به‌سه‌ر شو‌ر‌ش‌گ‌ی‌ره ئهرمه‌نه‌كاندا دابه‌شیان ده‌کرد، به‌بی ئه‌وه‌ی کورده‌کانیش له‌بیر بکه‌ن)).

ئیمه ئهم چهند دیره‌ی خواره‌وه له نامیلکه‌یه‌ک راده‌گ‌ویزینه‌وه که سالی ۱۹۱۵ به ناوی (جو‌رجیا و جه‌نگی ئیستا)* وه بلاو

* La Géorgie et la guerre actuelle

کراو ته وهو ئاشکرا هاو پشتمی نیوان پروسیا و کومیتته ئه رمه نه کان به درؤ ده خاته وه:

((هر چه نده که میك سهخته چوارهم توخمی سهره کیی قه وقاز، که ئه رمه نه کان، ته واو به راشکاو ی باسیان بکری، چونکه راستیییه که ریگه به وه بدات بی پهرده باسی ئه وان بکری، ئه وا له چاپه مه نی و بیرو پای گشتییی خویاندا همیشه وه کوو خونیشاندانیکی دژه ئه رمه نی باسی ده کن. ئه وه راسته که ئه رمه نه کان به دریژیی هه موو میژووی خویان ئه وه تی سهره خوییی سیاسی خویان له دست داوه، تالای زوری بنده سته یی بیگانه یان چه شتووه. ئه وه راسته که پژیی عه بدولحه مید به لایه کی خوا بوو بؤ ئه م نه ته وه به دبه خته. ئه وه راسته که ئه رمه نه کان ناچار کراون بریک جار یاری له گه ل سیاسه تی دوانه ی پروسیخواز و تورکیخازدا بکن، به و جوړه وا له پروسیا و تورکیا هه ن. دواچار ئه وه ش راسته که گه لی ئه رمه ن گه لیکی کارگر، بازگانن و له زور بارانه وه وریا و زیره کن، هاوسوژی و پریزگرتنی ئیمه بؤ ئه و گه له له وه وه سهرچاوه ده گری، - به لام ئه مه ته نها دیویکی راستیییه که یه و ئه وه نده ی هه مووی نییه، وه ختیك مه به ست له وه بریتی بی له ره چا وکردنی ئه و پؤله ی که گه لیك له ژیانی ولاتیکی گه وره ی وه ک قه وقازدا ده یگری، له بریاردانی چاره نووسیدا، له بریاردانی دواپوژی خویدا، له م حاله ته دا ده بی هه موو راستیییه که بگوتری، ئه وه یان دیوه خراپه که یه. ئه رمه نه کانی قه وقاز که ژماره یان به حاسته م ده گاته نزیکه ی ملیونیک که س، دانیشنوانیکی یه کگرتوو له سهر خاکیکی ته واو پیناسه کراو پیک ناهینن، به لکوو به ناو ته واوی قه وقازدا په رت و بلاو بوونه ته وه.

زۆرىنەى دانىشتوانى جووتيار لە ساىەى حكومەتى پروسدا لە ھەرىمىكى جەقاخەتىى جوړجيدا ئەرمەنەكانن، كە سەرەتای سەدەى نۆز دەھەم ئەو كۆلۆنىيە ئەرمەنيانەى لە جوړجيا چاندووه بەرامبەر بە و خزمەتانەى وا ئەرمەنەكان لەكاتى جەنگەكانى دژى توركيداا كرددويانە. پاشماوہى ئەرمەنەكان لەگەل دانىشتوانى تەتەردا تىكەلن و لە ھىچ شوينىك، ھەتا لە كۆنە ھەرىمى نىشتمانەكەشياندا، زۆرىنەى رەھا پىك ناهيئن، بە نمونە وەكوو لە حكومەتى يەريقاندا، زۆر كەم لە دانىشتوانە موسلمانەكان زياتر دەبن. لە ھەموو لايەكى قەوقان، ئەرمەنەكان بە بەراورد لەگەل ھاوسىكانياندا كەمىنەيەك پىك دەھيئن.

ئەو ە راستە كە ئەرمەنەكان لەناو چەند شار و ھەتا لە تفليسىش گەليك زۆرن، بەلام رۆليان - بە نمونە - لەوہى جوولەكەكانى پۆلۇنيا، ارشۇ دەچى. رەوشى ژيانيان لە قەوقان كە بە گشتى حەز ناكەن قسەى لەوبارەيەوہ بكرى، رىگەيان پىنادات ھىواى ئەوہ بخوازرى نەك قەوارەيەكى سىياسىي سەربەخۆ، ھەتا ئۆتۆنۆمىيەكى ھەرىمايەتيشى لىوہ دروست بى. ئەمەش وایان لى دەكات ئىرەيى بە گەلانى قەوقان ببن، بە تايبەت جوړجیەكان، كە لە رەوشىكدان دەولەتتىكى سەربەخۆ دروست بكەن. سەربارى ئەوہى ئەرمەنەكان سەرمایەى بازرگانى و سووخۆرييان لەبن دەستە، كە بەو ھۆيەوہ لە ھەر كوئيەك بن، چ لە ناوايى و چ لە شار، بە شىوہيەكى دلرەقانە دانىشتوانە قەوقازيەكان دەچەوسىننەوہ. سەرمایەى گەورە پيشەسازيەكانى قەوقان ھەر تەنھا ھى ئەرمەنەكان نين، بەلكوو زۆرىنەى زۆرى بەشى ئەم سەرمایانە مولكى ئەوروپايیەكانە.

ئەرمەنى شاره كانى قە وقاز، جوړى بازركان يا سووخورن، ئەمە واتەى وایه بەلایه كى خودان، به تايبەت بو جووتياره كان كه به شيوه يه كى سيستماتيك به دەستيانه وه چه وساوه و ويران بوون. ئەمە هوى سەرەكیى رق لی بوونه وهى ئەرمەنه كانه له قە وقاز. ئەو هاوسوزییهى كه ئەرمەنه كان بو هه میشته به رامبەر به حكومه تی پروسیا هه یانه، هیشتا زیاتر بی ئیعتیبارى كردوون.

له بەر كه میى خاكیك كه دانیشتوانه نیشتمانیه كى یه كگرتوو بن، ئەرمەنه كان ناتوان هیواى سەر به خوییه كى هه ریمی بخوازن و هه ر ته نها به وه نده دەستبەردار دەبن له لایه كه وه به و ئیمتیازه بچووكانه قایل بن كه پروسه كان پێیان به خشیون (به مشیوه یه - به نمونه - وه ختیك پروسه كان سالی ۱۹۰۴ به زور دەستیان به سه ر مولك و سامانى كلێسه ی ئەرمه نه كاندا گرت، دواى ناره زاییی گه ل و قه شه ئەرمه نه كان، حكومه تی پروسیا بوى گه رانده وه)، له ولای دیکه شه وه ئەرمه نه كان هه میشته له دژی خواسته كانى سەر به خوییه گه لانی دیکه بوون، به تايبەت جوړجیه كان، پزیمی پروسیایان به لاوه په سندرتر بووه كه پیگه ی پێ ده دان به شیوه یه كى چا و چنوكانه دانیشتوان بچه وسیننه وه له ناو ئەوانه دا كه وه كوو سووخور و بازركان ده چوونه ناویانه وه، وه كه له پزیمی ئازادی قه وقازیكى سەر به خو كه كۆتاییی به كاری شوومیان ده هینى، چونكه هه ر كۆمه لگه یه ك پێی تی ده نین، به ته واوی له بەر یه كى هه لده وه شیننه وه. ئەرمه نه كان هات و هاواریانه له ته واوی ئەوروپادا كه ئەوان توخمى شارستانیخوازی قه وقازن، ئەمە ته نها داهینانیكه بو خوی. بازركان و سووخورى بیگانه هه رگیز ناتوانن له ناو هیچ گه لیكدراوێ

شارستانىخواز بگيڤن كه، فهرهنگهكهى بى سنوور له وهى ئهرمه نه كان له سهرووتره).

گهلانى قهوقاز ئهوانيش بازركان و سووخورى خويان ههيه، بهلام ئهوانه يه كه م زياتر ئه وروپين و ژماره ي ئهوانه ي دوايى زور كه مه. ههرچى سه باره ت به كرئكاره ئهرمه نه كانى ناو شار و ديها ته كانه، بارى ئابوورى و فهرهنگييان بى سنوور له خوارتره، بو نمونه، وهك له وهى جورجيه كان. ههرچى تايبه ته به فهرهنگى نه ته وه ييى گشتى، بليى ههرگيز بكرى - بو نمونه - ئه ده بياتى نوئى ئهرمه نى كه له سه ده ي نوزده هه مدا به دياليكتيكي قهوقازى نووسراوه ته وه، به راود بكه ين به ئه ده بياتى نوئى جورجى كه به ره مى پهره ئه ستاندنى ئورگانىي ئه ده بياتى كو نه؟ ناتوانين باسى رولى شارستانىخوازى ئهرمه نه كان بكه ين له قهوقاز، وهك چون ناتوانين باسى رولى شارستانىخوازى جووله كه كان بكه ين له پوئونيا. سه ربارى ئه وه، ئهرمه ن هيژيك بووه رپوسه كان به كاربان ده هينا بو شهل و گو ت كردنى بزووتنه وهى نيشتيمانيى قهوقاز، هاو پشتيى ئهرمه نه كان له گهل رپوسه كان ميژوه كه ي دريژه. رپوسه كان هه ميشه ئهرمه نه كانيان دژ به توركه كان به كار هينا وه، به هه مان شيوه، ئيسته دژ به جورجيه كان و دژ به قهوقازيه كان به كاربان ده هينن.

له كاتى شوپشى ۱۹۰۴-۱۹۰۵، ئهرمه نه كان به شداريان له جوولانه وه كه دا نه كرد، كه چى به ته واوى جيھانى راده گه يه نن كه ئه وان رابه رى سه رله به رى شوپشه كه بوون. له هه مان كاتدا ده يانه وى هاو پشت بن له گهل جورجيه كان و ئاليكارىيه كانيان به په لامارى شكومندى چه ته چه كداره كانيان له شه قامه كانى تفليس و باكو

دەستبەردار بکەن. پروسەکان ئاگری قەتلوعامیکی ئەرمەنی- تەتەرییان لە باکویدا خوش کرد، لە ئەلیسابیسیپۆل، لە تفلیس، ئەو پراستە کە ئەرمەنەکان لەم شەری براکوژیەدا بەرچا و بوون، کەچی عەدەتیان وایە ئەوێ لەم قەتلوعامەدا تیدا بچی پێی بلین شوپش، بەلام ئەم شتانه فریان بەسەر شوپشەو نییە و قەتلوعامەکە لە تفلیس، لە سایە دەخالەتی شوپشگیپرە جوړجیەکاندا راگیرا. دوواتریش وەختیک تەواوی پارته شوپشگیپرە جوړجیەکان بریاریان دا کە دەبی کاری شوپشگیپری دژی حکومەت بەردەوام بی، پارتی ئەرمەنی خیانهتی لەو پارتانە کرد کە کو بووبوونەو و پرایگەیاندا ئەوان لە پروسیا بواری رەفتارکردنیان نەبوو. کەچی ئەمیان پارتیکە لە هەموو لایە بە خۆی دەلی سۆسیالیست- لە جوړجیا، لە پروسیا هەتا لە ئەوروپاش- کە لەسەر بێنەماکان مامەلە لەگەڵ پارتی سۆسیالیستی پروسی و هی دیکە لەسەر داپشتنی پرۆگرامی هاوبەش دەکات.

بنکە زین
www.zheen.org

خۆشەختانە هەموو ئەم پارتانە دوا جار تیگەشتن کە هەموو سۆسیالیزمی ئەرمەنی هەر تەنها یارییەکە و زۆر دلگیر نییە، ئیدی ئیستە هیچ کەسێک ددان بەم پارتی ئەرمەنیە (داشناک) دا نانی وەکوو سۆسیالیست، ئەوان تەنانەت خوشیان وازیان لەو هیناو بەم شیوێ ناو بنرین. بەکورتی، لەبەر رەوشی تایبەتی ئابوورییان لە قەوقاز و خۆپەرستی نەتەویدییش هەرگیز پریان پینادات ددان بە مافی سیاسی دیکەدا بنین. ئەرمەنەکان لەبەر هاوپەیمانییان لەگەڵ ئیمپریالیزمی پروسدا لە قەوقاز لای قەوقازەکان ناپەسند بوون. لەم شەردا جاریکی دیکە خیانهتیان لی کردن، کەچی دواي نازادکردنی

قەوقاز، ویرای خیانه‌تیا، هەر لیڤه مانه‌وه بۆ ئەوهی پۆلی خۆیان له
به‌رپۆه‌بردنی سیاسی ولاتدا بگێرن)).

پرووسیا له واقیعدا هینده دُنیا بوو له‌وهی که بیانووی
ویستراوی به‌دهست ده‌که‌وی، تا جورئه‌تی ئەوهی کرد سهرنجی
ئەوروپاییه‌کان بۆ ئەو پشیووییە پابکیشی که -وه‌ک پرووسیا ده‌لی-
له‌سەر ته‌قینه‌وه بووه له کوردستان. حکومه‌تی پروس له ۲۵ی
حوزه‌یرانی ۱۹۱۳دا یادداشت‌نامه‌یه‌کی پیشکەش به حکومه‌ته‌کانی
ئەلمانیا، نه‌مسا-هه‌نگاریا و ئیتالیا کرد، که تییدا هاتووه: ((دواين
هه‌واله‌کان ته‌نها ئەو تیببینه‌یه دووپات ده‌که‌نه‌وه که ده‌توانی به‌م
زوانه کرده‌ی مه‌ینه‌تباری زۆر له‌لایه‌ن کورده‌کانه‌وه بیستین.

راستیه‌که‌ی ئەو کرده مه‌ینه‌تباره زۆرانه‌ی که پرووسیا به‌م
شیوه‌یه رایان ده‌که‌یاند، هه‌رگیز پروویان نه‌دا، به‌لام ئەمه له سایه‌ی
کوژشی پرووسیاوه نه‌بوو.

سالی ۱۸۹۵ حکومه‌تی سوڵتان عه‌بدولحه‌مید که تا ئەوکاته
پێگه‌ی له ئەرمه‌نه‌کان گرتبوو ولات به‌جی به‌یڵن، پێگه‌ی پێ‌دان کوچ
بکه‌ن، به‌ ناوای ئەوه‌وه که دواچار ده‌توانن به‌ هاو‌نیشتمانه
پرووسیه‌کانیان شاد ببنه‌وه، به‌م شیوه‌یه له ده‌ست نیری عوسمانی
پزگاریان ده‌بی و دواچار تامی به‌خشنده‌یی پروس ده‌که‌ن، به
کو‌مه‌ل‌په‌ویان کرد و له باکو، تفلیس و شاره‌کانی دیکه که به
به‌شیکی ئەرمه‌نستانی کۆنیان داده‌نا، جیگێر بوون، به‌لام پرووسیا
هه‌رگیز به‌ چاویکی باش پیشوازیی له‌م په‌وه‌ی گه‌لیک نه‌کرد که
پو‌حی یاخیبوونیان تی‌دا پو‌وابوو، هه‌ر بۆ ئەوه‌ی پاده‌یه‌کیان بۆ
دابنی، نه‌ک هه‌ر سه‌ختگیرانه مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کردن، به‌لکوو دُنیاش

بوو له لیڼه پرسینه وه له بهر دم نه وروپادا، به هاوشاریه کانی
 قه تلوعامی کردن. نه شکه نجه دراو له پووسیا، ترساو له وهی
 بگه پینه وه تورکیا که حکومته زیاد له وه ناهومیډی کردبوون،
 ئاواره نه رمه نه کان به نه وروپادا په رت و بلاو بوونه وه و هر کات
 دستووری تورکیا چار درا به هه له داوان گه پانه وه بو شوین و حالی
 کونیان. بی گومان جووتیاره نه رمه نه کان به شیکی زهوی وزاره کانیان
 به کورده کان فروشتبوو و نهوی دیکه ش که به جی هیلرابوو بو
 ماوهی زیت له سی سال، به گویره یی یاسای تورک ده بوون به مولکی
 ده ولت که فروشتبوویه کورده کان.

پووسیا لیږدها بینیی هه لیکی نوی هاتووته پیش بو
 خوشکردنی ناگری ناکوکی نیوان کورد و نه رمن و بی باکانه
 له نویوه وه وه کوو پاریزه ری نه رمه نه کان خو هی نایه پیشه وه و
 شهرم له وه دای نه گرت داوای نه و زهوی وزارانه بکاته وه که پییان
 ده لین زه وییه زه و تکراره کان. **بنکه ی ژین**

۲۶ ی تشرینی دووه می ۱۹۱۲ به ریز گییر*، بالویزی پووسیا له
 کونستان تینو پل له برووسکه یه کدا بو به ریز سازانوڤ ده لی: پرسی
 مولکداریی زهوی وزار بووته پرسیکی تا دی ئالوژتر ده بی و به شی
 گه وره ی زهوی وزاره کان له لایه ن کورده کان زهوت کراون و نه وه
 ده رنه نجام ده کات که: ((به ره چا و کردنی نه و ره وشه پاشا گه ردانییه ی که
 تورکیا تی که وتووه، ده بی حسیبی نه وه بکری که نه گه ری نه وه هیه
 ری فورمه کان نارامی چاوه پروانکراویان لی شین نه بی و خو ناماده کردن بو
 پیویستی هاتنه ناوه وهی هیزه کانی ئی مه بو نه و ناوچانه هه بی)).

* Monsieur Giers

به پریز گییر به دروستی دهزانی ئەم زهوی وزارانه له لایهن کوردهکانه وه کردراون، چونکه مانگی نیسانی ۱۹۱۳، کونسولی پروس له بدلیس، شیخ محهمه ئەمینی به وه فریو دابوو که ئەم زهوییه له سالی ۱۸۸۵- وه له لایهن کوردهکانه وه کردراوانه، بابی عالی له بن چنگیانی دههینیته دەر بو ئە وهی بدریته وه به ئەرمه نهکان که - وهک ئەو دهیلی - به سکالاکردنیان لای ئینگلستان ئە وهیان به دی هیناوه که دهولهته به قازانجی ئە وان بیته ناوه وه.

که ئەمه پشیویی لی نهکه وته وه، له سونگهی ئە وه وه بوو که - به تایبهتی - بابی عالی کاتیك له ههنگاوه لگرتنهکانی پروسیا ئاگادار کرابوو وه، ئامادهیی وه رگرت به وهی وا هیزیکی زوری ژاندرمه له بدلیس مۆل بدات و ههر که سیك له م کاروباره تیوه گلابوو، به دەر له شیخ محهمه که په نای بردبووه بهر کونسولخانهی پروسی، دهستگیری بکات.

کونسولی پروسیا، له چاوه روانیدا، ئە وهنده له سه رکه وتنی مانۆرهکانی دلنیا بوو، له برووسکه یه کدا بو به پریز گییر به میژووی ای نیسان نووسیویه: ئە وه راده گه یه نی که کوردهکان ئەرمه نهکانیان قه تلوعام کردوه، له کاتی کدا ولات ئارامیی خوی پاراستبوو. له مانگی حوزهیرانی هه مان سالد، پروسیا هه ولی دا بابی عالی ناچار بکات ئەو ریفۆرمانه قه بوول بکات که داوای کردوون، هیچ شتیکی دیکه نه بوون جگه له جیا کردنه وهی شهش ویلایه ته که ی کوردستان و کردنی به یه که هه ریمی سه ربه خو له سایه ی فرمانداریکی گشتییی ئە و رو پیدا. یه کیك له بهندهکانی ئەم ریفۆرمه پیشنیارکراوه ئە وه بوو، ئەو زهوی وزارانهی که وهک ده لێن کوردهکان زه وتیان کردوون،

بگه پیندیرینه وه بۆ ئه رمه نه کان. پروسیا دُنیا بوو که ئەم پرۆژه نوێیه
ئهو پیشوویه و یستراوه دروست دهکات و بهم شیوهیه بیانوی
ویستراو به دهسته وه دهکات بۆ گریدانای سووک و سانای کوردستان.

به لام بابی عالی ئه وهی رت کرده وه که ئەم ریفورمانه قه بوول
بکات و پروسیا بینیی هیزه گه وره کان وا پیناچی ئاماده بن بۆ
ناچارکردنی بابی عالی، جاریکی دیکه له نوێوه ویستی ئه وه
پیشوویهی که رایگه یاندبوو ده یورووژینی، به دهنگی بهرز جاری بۆ
دا. ته مووزی ۱۹۱۳، کاربه دهستیکی ناشووبگه رای پروس، که
کوردیک بوو، دووباره له وان به دیارکه وته وه، به لام کورده کان
ئاگاداریان کرده وه که ئەمهی ئه وه دهیکات، دواچار به دژی ئه وان
کوئایی دی، ئه وه نده خراب پیشوازیان لی کرد، ناچار به بی ئه وهی
بتوانی زیاتر بۆ ناو ولات ههلبکشی، بۆی ده رچوو.

پروسیا، له به رامبه ر ئەم شکسته دا، به چاکی زانی له سه ر
پرۆژه یه که له گه ل ده ولته گه وره هیزه ناوه نده کاند^{۱۲} ریک بکه وی که
ئەم پرۆژه یه قه بوول بکری. جگه له وه پروسیا زۆر چاک ده یزانی
هه تا پرسه که به ته واوی به گویره ی مافی دادپه روه رانه چاره سه ر
نه کری، واته به و شیوه یه ی که له بریتی قه ره بوو کردنه وهی ئه وه
زه وی وزارانه ی فرۆشراونه ته کورده کان، زه وی وزاری حکومه تی به
ئهرمه نه کان نه دری، ئه وا پیشووی هه میشه ئاماده یه بۆ ته قینه وه.

---

^{۱۲} هیزه ناوه نده کان: ئه و ولاتانه بوون که دژی هاوپه یمانه کان له شه ری یه که می
جیهانیدا چوونه جهنگه وه، به تایبه تیش هه ردوو ده ولته ی به هیزی ئه لمانیا و
ئوتریش - هه نگاریا - وه رگیر.

بەم شیۆهیه ڤرووسیا ڤازی بوو دوو موفه تیشی گشتی به دەسه لاتی ته واوه ڤه وانه بکات. ئەم موفه تیشانه که زمانی کوردییان نەدەزانی، به هاوه لیبی وه رگیڤه ئەرمەنەکان به تایبەتی ئەو بیروکه یه یان بلاو دەکرده وه که ئەوان له لایەن ئەوروپاوه نیڤرداوان بو چنگی خاچپه رستانه، بو ئازادکردنی مه سیحیه کان له چنگی نەته وه یه کی فه ناتیک و وه حشی که، هیچ چاره سه ریک نادۆزنه وه جگه له ڤاوانی کورده کان له سه ر زه ویه کانیان و دانه وه یان به ئەرمەنەکان. ئەوان به هیچ شیۆه یه که له کاریگه ریی بیڤادییه کی ئاوها بو سه ر ههستی موسلمان تی نه گه یشتن، چونکه ئەوان له وه بی ئاگا بوون که ئەم زه ویا نه نرخه کانیان دراوه و پییان وابوو به بهم شیۆه ڤهفتارکردنه یان کرده یه کی دادپه ره وانه ئەنجام ده دن.

یه کی که له ئەندامه کانێ کۆمیتە ی ئیمه چوو، له ماوه ی مانه وه یان له کۆنستان تینۆیل سه ری لی دان، هه زی کرد چەند نامانجیکیان له سه ر کوردستان بداتی، به لام بی هووده بوو. ئەوان وه لامیان دابوو وه که ئەوان یه که بار کتیبیان له سه ر ولات هیه لیی ده کۆلنه وه، هه رچه نده هاوکاره که مان سه رنجی بو ئەوه ڤاکی شابوون که نووسه رانی کتیبه ئەوروپاییه کان له سه ر کوردستان زمانی ولاتیان نه زانیوه و ته نها ماوه یه کی کورت له ولات ماونه ته وه و هه ر چه ند چاوپیداخشانیکی لاواز له باره ی کی شه ی ولاته وه به ده سه ته وه ده دن که ناتوانری هیچ کاریگه ریه کی له سه ر بیروڤا چه سپا وه کان بی.

ڤرووسیا، وه ختی که جهنگی جیهانی هه لگی رسا و وچانیکی بچووکی به نته وه ی کورد به خشی، له سه ر ئەوه بوو به و نامانجه ی بگات که ماوه یه کی دریز بوو خه ونی پیوه ده بیینی و ئەوه نده به

حه وسه له وه به شوینیدا دهچوو. هیچ شتیکی سهیروسه موره نییه که کوردهکانی خویمان بهگه ل تورکهکان بدهن بو شهپرکردن دژ به و ولاتهی و ماوهیهکی نه وهنده دریژ بوو دهیچه وساندنه وه و له بهر زوری بوختانه هه له به ستراوهکانی پرووسیا توانیی رقی زوری سه رله بهری جیهان دژ به کوردهکان مسوگهر بکات. ئیمه هه ول ددهین که میک راستی و چه وتیی نه م تو مه تبارکردنانه له یه که جیا بکهینه وه.

هه موو لایه که له سه ر نه وه کوکن که سالی ۱۸۷۷-۱۸۷۸، نه وکاتهی پرووسیا له مادهی ۱۶ ی په یماننامه ی سان ستیفانو دا، نه و مه رجه ی تی خست که بابی عالیی ناچار کرد بو دابینکردنی ئاسایشی نه رمه نه کان دژ به کوردهکان و له حالیکدا نه مانه ی دوایی [کوردهکان- و] له گه ل نه رمه نه کاند له پیوه ندییه کی به رده و امدا بوون تا سالی ۱۸۹۳-۱۸۹۴، وه ک ئینسیکلوییدیای بریتانیکا که له پینشه وه دا باسمان کرد ئامارهی پی کردوو. نه رمه نه کان برپاریان دا به ئامانجهکانیان بگه ن به وهی و ئاژا وه گه لیک بینه وه وه ک نه وهی بوو به سوئگه ی له دایکبوونی ده وله تهکانی بالقان.

به لام به هیچ شیوهیه که نه وه یان له بهرچا و نه گرتبوو، نه گهر نه و پیشویانیه کی که له بالقان سه ر که وتن، نه وه به تایبه تی ده گه راپه وه بو بوونی زورینهیه کی ره های نه ته وه شوپشگپردهکان له م ولاتانه دا و جیه جیکردنی هه مان سیسته م له لایه ن نه رمه نه کانه وه ته نها یوتوپیا یه که بوو بو خو ی له ولاتی کدا که که مینه یه کی بچوک گه وجی ده کات نه گهر دژ به زورینهیه کی ره ها یاخی بی. هه مان وتار نه وه دنووسی که نه رمه نه کان هیرشیان ده کرده سه ر که سهکان و نامه گه لی هه ره شه نامیزیان دنووسی، هتد.

ئىمە ئەو زىاد دەكەين كە ئەرمەنەكانى قەوقاز، واتە
 پەغىتەكانى پروس، لە بەھارى ۱۸۹۲ پەلامارى تاسوون و تالورى
 يان دا و سەدان كوردیان سەر برى. ئەمە تەنھا ئەو كاتە بوو كە
 كوردەكان لە نىازى ئەرمەنەكان گەشتن، ئايا سەير نىيە كە ئەم
 نەتەوہیە ئاوا خۆى بىننىتەوہ خیانەت لەگەل ئەوانە دا بگات كە
 وەكوو برى كۆلۆ حسیبى دەكردن، كوردیش وەلامى
 تۆلەسەندنەوہى خۆى دایە و لە شوینى خۆیەوہ دەستى كرد بە
 سەربىنیان.

لەم ماوہیەدا حاکمى گشتى وان، بەحرى پاشا لە تەرابزۇندە لە
 لایەن ئەرمەنىيەكان پەلامار درا، وەختایەك لە سۆنگەى پيشووییەكان
 لەسەر كار خرا و گەرایەوہ ئەستەموول، والى نوى، عالى بەگ بە هیچ
 شیوہیەك لە والى پيشوو چاکتر نەبوو و بەدەستى كۆمیتە
 ئەرمەنىيەكان كۆژرا بەر لەوہى بگاتە شوینەى كارەكەى. ئەو
 والییەى كە جىگەى گرتەوہ بریارىكى تەووندى وەرگرت بو پاراستنى
 ژيانى خۆى. چوار دەورى بە لەشكر تەنرابوو. لەو بەدوا لە وان دا
 كوردەكان هیچى تر لە گىرانهوہى شایەدحالەكاندا ناویان نەھاتووہ.

لە دیار بەكر، لە تشرینی یەكەمى ۱۸۹۵، ئەرمەنىيەكان پەلامارى
 كوردەكان دەدەن لە مزگەوت و چل كەسىكىان لى بەر گوللە دەدەن.
 كوردەكان دەستدەكەنەوہ و ئەرمەنەكان رايدەگەيەنن كە كوردەكان
 قەتل و عامى ئەرمەنەكانیان كردووہ بە بى ئەوہى هیچ
 پاساوەینانەوہیەكیان پى بى و وەك ھەمیشەش باوہریان پىكرا.
 روونكردنەوہكانى بابىعالى بە گومانەوہ وەرگىران و كوردەكان
 لەسەر ئاستى جىھانىدا بە سەرزەنشەت مەحكوم كران. كەچى

وهختايهك سهريازگهلي عوسماني ويستيان بچنه ناو ماردین بۆ قهلاچۆکردنی ئهرمهنييهكان، ئهوه دهرويش ئاغا بوو، كه كورده و سهروكي هۆزي داشي بوو كه هات بهرهنگاري دهروازهكاني شاري كرد و ئهرمهنيهكاني رزگار كرد و بۆ ئهم كارهيشي ويسامي شهرفيي فهرهنسيي وهرگرت. ئهرمهنييهكاني ئاوايي گوتلي* له لايهن كوردیکهوه، غازي ئاغازي سهروكي گورسهكان** پزگاركران و كوردیکي ديكه نهوهي پاشازادهكاني بدليس و سهروكي ههزرو، سهيفهددین پاشا، كه دواتر له لايهن ئيتتىحاد و تهرهققیی كوژرا، له لای خۆيهوه ۳۰۰ خيزاني ئهرمهني دالدهدابوو.

دوچار ئيمه له بهرامبهر تهواوي جيهان داکۆكي دهكهين، كه كوردهكان به هيچ شيويهيهك ئهرمهنييهكانيان قهتلۆ عام نهکردوه، تهنها به مهبهستی بهرگري، به چهكهوه له دژي ئهرمهنهكان داکۆكيان له خويان کردوه.

ئهنسيكلۆپيدياي گهرهه فرهنشي کاتيک باسي داب و نهريتي كورد دهکات له ناواياندا دهنوسي كه كورد به بي ئاتهج كهس ناکوژن، ئيمه ئهوهش زيده دهکيهين كه ههتا له لايهن نووسهري ههره لايهنگير (بههرجيک پروس نهبي)، ناوهيناني كوردهكان له پيادهکردنی كاري زۆلم و ستهمكاري زۆر بهدهگمهن دهبينري و كه وا پيدهچي ههر تهنها بۆ ئاسوودهبووني ويژدان بيّت.

له سهريكي ديكهوه، قهتلوعامي ئهرمهنهكان ئهوه هينده زيادهپرويي تيډاڪراوه كه ئيسته به نزيكهيي وهكو مهحال وايه. لهبارهي بانگاشهي ناکۆکييهكاني كوردي- ئهرمهني، ئيمه دهليين كه

* Geutli

** Courses

له هه موو ولاتیکی بیگانهدا، ئه رمه نییه ک یارمه تیه کی هه رچیه کی ویستی، یه که مجار چوو له کوردیکی داوا کردوو که دۆزیبیته وه، دوکانه ئه رمه نییه کان، به تایبه تیی له لایه ن کورد و تورکه کان هاشو کران و له هه موو کوپوونه وه یه کی ئه وروپی دا که کورد و ئه رمه ن تییدا به یه که ده گه ن ده بینین له پیوه ندییه کان به رفاوانه به تینه کانیاندا، کۆمیونیتیه کی دۆستانه هیه که ئه وه ته نها به سه بو ئه وه ی ئه وه به سه لمینین که کاری وحشیگه رانه ی کورد دژ به ئه رمه نه کان ته واو هه لبه ستران.

ئیمه هه ولمان داوه به ئاشکرا له م نامیلکه یه دا داخوازییه کانی کورد و ئه و هوکارانه بجه یه نه روو که کورده کان پشتی پیوه ده به ستن که به کورتی ئه مانه ن: یه که میان پیشقه ره ولی خاوه ندرایتی و یه که مینایه تی نه ته ویی. ئیمه هه روه ها هه ولمان دا ئه وه به سه لمینین که ئه و پشیویانه ی که ولاتی به دبه ختی ئیمه ی ویران کردوو له سۆنگه ی کورده کان نه بووه، به لکو له سۆنگه ی ده سیسه ی پروسیا بووه که بو گه یشتن به ئامانجه تایبه تییه کانی خو ی سل ی له و نه کردۆته وه که ئاگری ناکوکی له نیوان هه ردوو نه ته وه هه لبات که له وه تای چه ندین سه ده بوو هه ر پیکه وه به برایه تی ژیا بوون. ئیمه هیوادارین که بتوانین داکوکی له پرس ی خو مان بکه ی ن له به رامبه ر کۆنفره نسی ئاشتی، چونکه ره وش ی ئیمه هه میشه ناسک بووه و هیچ کاتیش وه که کاتانه ی نیسته نه بووه که دوا جار هیزه گه وره کان کیشه هه لپه سراوه کان چاره سه ر ده که ن.

ئیمه له و ته ره فدارییه غافلگیر نین که دژی ئیمه ده کری و بوختانه قیزوانه ی که هه ستیکی وه حشه تناک ی له نا و هه موو دلێکدا

هۆشيار كړدۆته وه، له بهرامبهر ئيمه دا نه ناسراو نين و ئيمه نه وه ش
 ده زانين كه كات كه پيمان به خشر او زور كورته بؤ بهر په چدانه وهى
 هه مووتومه ته كان، كه چى ئيمه پشت به و مافانه ده به ستين كه هه موو
 نه ته وه يه ك مافى ژيانى هه يه و ده ليين ناكړى ته نها به نوو كه قه له ميك
 له نا و بېرى به بى نه وهى ما وه يه كى دوور و دريژ بېرى لى بكريته وه.
 هه مان هيژه گه وره كان كه پؤلونيان مه حكوم به نه ساره تى كرد،
 كوهمگى له دايكبوونى يونان، سېربيا، مونتينيگرو يان كرد دواى
 ئيمزانه مى هاوپه يمانى پيروژ كه چه پله يان بؤ كومارى نوئ
 يوگسلاڤيا ليډا، هه ر نه وانيش هه ولده دن نه ته وهى كورد بخنكيين.

ئه گه ر له سه ر ميژى كو نفره نسي ناشتى، به گوږه ي سه رو ك
 ويلسن، بى لايه نى ببيته سه ر دار و ميراتى كورده كان به نه رمه نه كان
 ببه خشن، چو ن بتوانين هيو ا بؤ دواړوژ بخوازين؟ چو ن له بهرامبهر نه م
 بيداديه ئاشكرايه دا، نه ته وه مو سلمانه كان بتوانن بؤ خو يان به
 سه رده ميكي زياتر ليبرال بگه ن؟ چو ن با وه ر به وه بكري كه ئيدى
 زه مه نى خا چپه رسته كان به سه ر چو وه؟

ئا يا له مه دا زياتر به لگه يه ك نيه كه نه وروپا هه ميشه دوو
 ميزانى هه بووه، يه كيكيان بؤ با وه رى تايبه تى خو يى و دووه ميشيان
 بؤ نه و پيا وانه ي جورئت ده كهن هه لويستى خو يان بگوړن. ئه گه ر
 به راستى به م شيوه يه بيت و وه نه گه ر نه وروپا هيشتا به هره له
 فه ناتيزمى ئايينى وه ريگرى كه به بى سلكر دنه وه كوردستان
 ببه خشيته نه رمه نه كان، نه مه بر يار نامه ي مردنى پينچ مليون
 مو سلمانه كه ئيمزاي ده كات.

ئىمە، كوردەكان ئىلھام لە وتەكانى سەرۆك وىلسن وەردەگىرىن بەوھى كە ماف شتىكە پەربەھادار ترە لە ئاشتى، ئىمە بە ھىمنى ئەو ئەنجامانەى كە ئەوروپا بەشويىنييەو دەچى ھەئسەنگاندوو، ئەگەر ئىمە پەتمان كوردەو ئەم ھوكمدانە قەزاييە قەبوول بەكىن و ئىمە بينيمان كە لەنا و خەباتىكى ئاوا نا يەكسان دا ئىمە ناتوانين ھىواى سەرکەوتن بخوازين. وىپراى ئەمە ئىمە سويندماں خواردوو بەوھى داكوكى لە نىشتيمانە خوشەويستەكەمان بەكىن، لەسەر شىوھى باو و باپىرە شكۆمەندەكانمان كە تاوھكوو مەرگى دواين كورد، بەوھى بەدەستى خۆمان ژن و مندالەكانى خۆمان بكوژين بۆ ئەوھى لە دەست كۆيلەگەرى يان پزگار بەكىن و لىيگەرپىن بۆ ھوكم لەسەردانى نەوھكانى دواتر لەسەر ئەوھى كە ئىمە شايستەى ئەو چارەنووسەين كە فروفيشالى ئەرمەنييەكان و سوپاى تاريكستانى دەسييسەكارە سياسىيەكان بۆ ئىمەيان ناوھتەو.

ئىمە بانگەوازيكى جوامىرانە ئاراستەى نەتەو ئەوروپاييەكان دەكەين بۆ ئەوھى رىگە لەم كارەساتە بگرن. ئىمە داوايان لىدەكەين دەرفەتتىكمان پىيدەن، سەربەخۆيى خۆمان بەدەنى و ببينن داخۆ ئىمە نىشانى دەدەين كە شايستەين. بە ھىچ شىوھىك مەھكومان نەكەن بەوھى بندەستەى ژىر نىر، ئىمە ھىشتا نەمانتوانىيوە ئەو نىشان بەدەين كە ئىمە بە توانين. با لە كار دا بمانبينن و ئەگەر لە ماوھىكى شياو دا بينرا كە ئىمە لە ھەموو پىشكەوتنىك ياخين، ئەو كاتە دەكرى مەھكومان بەكەن بە جوړىك لە دادپەرورەى.

ئىمە لە پياوہ سياسىيە ئەوروپىيەكان تەك دەكەين، ئەوانەى كە لە پەوشىكدان دەزانن كە ئىمە ھىچ شتىكمان لىرەدا باس نەكردوو كە

ئەگەر لەسەر بىنەماي پراستی پۆنەنرابى، دەلېين ئەگەر ئەم بەلگەنامەيەي بەدەستيان راستى و دروستى تاوانباريکردنەکانمان دووپات ناکاتەو و ئەگەر کورد بەپراستی تا ئەو پاديه تاوانبارن که که ويستراوه وەسپ يان بکرى، بەلام دەبى ئەو وەبیرخويان بهيننهو که ئەو ئەوانن که بەرپرسيارن لەبەرامبەر ئەو ميژووهي که ديت و که دواي ئەو بو بەرژەوهندى کورتى سياسىي يان نامادەن سەرلەبەري نەتەوہيەك بە تەواوي مەحکوم بە لەناوبردن بکەن.

به لگه نامه:

قاھیره، ۱۶ کانوونی یه که می ۱۹۱۸

ژماره: ۳۲۹

(۸۱۶۶/۳)

بو فہ خامہ تی پایہ بہرز جہ نابی ئار تہر جہ یمز بہ لفقور
گہ ورہم،

شہرہ فی ئہ وہم ھہ یہ بو ئاگاداریی بہ ریزتان، ھاو پیچ لہ گہ ل ئہم
نامہ یہ دا، کوپی بلاو کراوہ یہ کتان بو بنیرم کہ لہ لایہن "کو میتہ ی
سہر بہ خوئی کورد" اوہ لہ میسر بہ دەستم گہ یشتوہ، ئاراستہ ی
نوینہ رانی بیگانہ لہم ولاتہ کراوہ و نارہزایی تیدا دژ بہ بانگہ شہ ی
ئہرمہ نییہ کان بو سہر کوردستان دہر دہبری و داوای سہر بہ خوئی
کورد دہکات لہ کوردستان کہ سنووزہ یکانی لہ حہ وتہ مین پەرہ گرافی
ئہم بلاو کراوہ یہ دا دیاری کراون: www.zheer.org
من گہ یشتنی ئہم دہ کو میتہ رادہ گہ یہ نم.

گہ ورہم،

شہرہ فی ئہ وہم ھہ یہ، لہ گہ ل ریزلیانی بہ رزم،
خزمہ تگوزاری ئیرادہ تمہند و خزمہ تکاری زور بچوو کتان بم.

Remialdu unyate

** Arthur James Balfour

(کۆپى)

قاھىرە، ۷ى كانونى يەكەمى ۱۹۱۸

بۆجەنابى بەرپىز سىر پىگىنالد وىنگات،

كۆمىسىرى بەرزى خاوند شكۆى برىتانى لە مىسر.

جەنابى بەرپىز،

بىست وپىنچ سال دەبى ئەوروپا بە خۇداپەرمونە وه گوى لە
سەبردەى خەمناكى قەتلوعامى ئەرمەنىيەكان بە دەستى تورك و
كورد و خەباتيان بۆ سەربەخوىي و ئازادىي ئەرمەنستان دەگرى. لەم
ما وەيەدا هېچ دەنگىك بەرز نەبۆوه بۆ گفتووگۆکردن لەسەر راستى و
دروستى ئەم بانگەشەيە.

حكومەتى تورك كە لە ھەموان زياتر ئىھانە كراوه و ئەم
پروپاگەندەيە دژى ئەو ئاراستە كراوه، لە جياتى ئەوئى بە
توورەيىيە وه بەرپەرجى ئەو بەداتە وه، كەچى مەقى لە خوى برىوه.
ھەلبەت دۆستانى ئەرمەنى، بە تايبەتیی كوردەكان بە وه تاوانبار
دەكەن كە وا ئەكتەرى سەرەكى ئاشووبەكە بوون. ئەم نەتە وەيە
[نەتە وەى كورد، وەرگىپر] نەناسراوه و لە ئەوروپا ھەر وەكوو
وەحشى دپندە و وەكوو خوى قەبوول كراوه، بەبى ئەوئى كەسىك
ھەبى ئەزىەتى ئەو بەكىشى زانىارىي لەسەر وەربرى.

لېرەدا ئىمە دەپرسىن باشە ئەى بۆچى كوردەكان خۇيان
ھەوليان نەداوه خۇيان پاكانە بۆ خۇيان بكەن. لەم بارەيە وه ئىمە
ئەوھا وەلام دەدەينە وه: يەكەم: چونكە كوردەكان بە تەواوى

ئاگادارى ئەو نىن كەوا بەم پەشەكوژىيە تاوانبار كراون و دووهميشيان چونكە زۆر سەرقالى ناشتنى مردووھەكانيان و دووبارە دروستكردنەوھى ئاوايىھەكانيانن، بى ئەوھى كاتى ئەوھيان ببى داوا بكن داخۇ بەرپرسىيارەتى ئەم كردهوانە دەكەونە ئەستوى كى.

ئەم بىدەنگىيە درىژخايان و مايە تى نەگەيشتنە، بوارەكەى بە ئازادى بۇ ئەرمەنىيەكان و دۆستەكانيان و ئەوانە هيشتوتەوھە كە ئەمرو ئاوا بەباشى بەكارى بەيىنن، وەختايەك جىھان لە پەشيويى جەنگىكى درىژخايەن و ويىرانكاردا لە ئەوروپا دەلەرزى، ئەمەى دوایى وا بەديار دەكەوى نىيازى ھەلگىرسانى ئاگرىكى نوپى ھەبى لە ئاسيا كە جەنگىكى دووھى ئاوا هيىندە درىژ و خويناوى لى بكە ويىتەوھە.

ئىمەى كورد ئەمرو خۇمان لە بەرامبەر ئالتەرناتىقىكى تۇقىنەردا دەيىنەوھە و بۇ پزگار بوون دەتوانىن تەنھا پشت بە خۇمان بەستىن و ھەروھە داچار لە مەترسى بىدەنگىيەكى زۆر دووردرىژ تى دەگەين، بۇيە ئىمە بپارمان دا لەبەردەم دادگای ئەوروپادا لەجياتى ئەوھى چاوەرى بىن حكومەتى تورك بەگوپرى خو و خدەى خۇمان داکوكيمان لى بكات، خۇمان داکوكى لە پرسى خۇمان بكەين. حكومەتى تورك لە رابووردودا هيىندە ئەركەكانى خوئى كەم بەجئ هيىناوھە كە بە ژىرىى نازانىن لە تەنگزەيەكى مەترسىدارى وەك ئەمەدا بپروای پى بكەين و دواپوژى پىنج مليون كوردى بخەينە بەردەست.

ئىمە بۇ خۇمان لەم بانگەوازەدا بۇ بەردەم دادپەرەرى جىھانى پيشنبارى ئەوھە دەكەين كەوا پرسى ئەرمەن بكرىتە دوو بەش؛ لە بەشى

یهکه مدا ئیمه باسی شانشینى ئهرمهن و له بهشى دووهمیشدا هی پروداوهکانى ئەم بیست و پینج ساله‌ی دواى دهکهین، بهلام پینش هه موو شتیك بۆ ئه وهى ته واو به پرونى له داواکاریه کانمان بگهن، ههز دهکهین ئه وه لیك بدهینه وه بۆ ئیمه کوردستان کوویه.

بۆ ئیمه سنوورهکانى کوردستان، به مانای وردى وشهکه، له باکوور له (زیوین) ی سهر سنوورى قه وقازه وه و له پوژئاوا به ئه رزه پووم، ئه رزه نجان، کامیه، عه ره بگير، بیهه سنى، دیوه رهك؛ له باشووره وه هه ران، به رزاییه کانى شهنگار، ته له عه فه ر، ئه ربیل، كه ركوك، سلیمانى، هه ورامان، سنه؛ له پوژشه لات په واندوز، باش قه لا، باژیر قه لا، واته سنوورى ئیران تا چىای ئارارات دهست پى دهکات.

ئهم هه ریمانه له ماوه‌ی ده ورائى هه ره تاریكى میژووه وه به ناوى جیاجیا و ۱۳۰۰ سالیش ده بی به ناوى كورده كانه وه كوردیان تیدا ژیاوه. كورده كان دابه شى سه ر ۶۶ میرنشین بوون، كه ته واو سه ربه خو بوون تا ئه و ساته‌ی به ئاره زوى خو یان ملكه چبوونیان بۆ سولتان سه لیمی یه كه م راگه یاند و له دیاربه كر، دینه وه ر، چارى سول، له ر، ئه رده لان، هه كارى، نامیدی، گوړكیل، فینك، هه سه ن كیف، چه مشگه زهك، میرداسى ئه گیل، ساسون، هیزان، كلیس، شیروان*، جزیره، گردكان، ئیتاخ، ته رگول، سویدی، سلیمانى، شان، ته رگه وه ر، قه لا داود، پلنگان، بدلیس، شیروان**، غارزان، بوهتان، ... ده ژیان.

* Chérouan

** Chirouan

ئىستە ھەول دەدەين شوينى شانشىنى كوڭنى ئەرمەنیش ديارى
 بکەين و لە ليکۆلینە وەکاندا لەبارەى ئەم باسە وە تەنھا ئە وە دووبارە
 دەکەينە وە کە نووسەرە ئە وروپايیەکان گوتووينا ئە و بە و نەخشەيە
 دەست پى دەکەين کە سترابون ۶۰ سال پيش زاین کيشاويە. لەم
 نەخشەيەدا دەبين کە وە سنوورەکانى ئەرمەنستان بریتين لە لايەک
 رەگەزى ئالانەکان يا ئەلبانى و سى لاکەى دیکە بریتين لە زەريای
 خەزەر، زنجیرە چيای تورۆس و ئيبيرسەکان يا خود جورجیيەکان.
 مۆمسين* لە ميژو وە پۆمانیيەکەى خويدا ئەرمەنستان و
 ولاتى کوردان لە نيو سەرچا وەکانى پووبارى فورات و دەچلەدا
 دادەنى و دەلى جورجیيەکان جيايان دەکاتە وە.

ئەنسيکلۆپيدىاى نيوتالسى** ئينگليزى لە ليکدانە وەکانيدا زۆر
 ناشکراترە و وە دەقا و دەق ئەم چەند وشانە رادەگويزنە وە:
 ((ئەرمەنستان ولاتيکە لە پوژئا وای ناسيا، لە پوژئا وای زەريای
 قەزوين، لە باکوورى چيايەکانى کوردستان، کە تازە سەر بەخو بوو؛
 ئىستە لە نيوان تورکيا و پروسيا و ئيراندا دابەش کرا وە بانیک
 دەگرينە وە کە شيو بەپيت و فەرەکانى دووکەرتى دەکات کە لەسەر
 چيای نارارات دەگاتە ئە و پەرەکەى)).

ئەمە و پى دەچى بە ناشکرا ھەلکە و تەى شانشىنى ئەرمەنى
 دەستنيشان بکات و ئە وە بسەلمينى کە دەبى داخووزینامەکانيان بە
 دلنبايیە وە بەرە و نا و ھەریمە ناشکرايەکانى خويان بى نەک
 زەوى و زارى کوردەکان. کە چى ئەرمەنبيەکان باسى ئەرمەنستانىکى

* Momsen

** Nuttals

لهوه گه وره تر ده کهن که له سه رده می تیگران، ۵۰ سال پيش زاین هه بووه، به لام نه وان نه وه یان له بیر چوو ه نه وه زیده بکن که نه وه زه وی وزارانه له بنه رته دا سه ر به ئیمپراتوریای پومانی بوون و هه مووی له لایه ن پومپی** یه وه هه ر له ده ورانی تیگران خویدا دووباره داگیر کراونه ته وه و له نه جامدا نه مه نابی هه قی به رده وامیان پی ببه خشی.

نهرمه نییه کان و دا کوکیکاره کانیا ن هه ول ده دن عه داله تی داخوازییه کانیا ن به سه لمینن له به ر نه وه ی که چه ند هه زار نهرمه نییک له کوردستاندا ده ژین. له وه لامی نه مه دا ئیمه هیشتا ته نها نه وه دنووسینه وه که نیوتالس Nuttals نووسیویه: ((ده ورانی گه لیك کونه وه، نهرمه نه کان هه میشه په ریوه ی ولاتانی هاوسییا ن بوون و له ویدا وه ک جووله که کان هه ر ته نها خه ریکی کاروباری بازرگانی بوون و زۆربه شیان سه رافن)).

چ نه وه ی که نهرمه نه کان به هه زارانیان ئاواره ی کوردستان بوون و له ویدا مه یلی بازرگانی بواریکی به رفراوانی له به رده م ئاوالا بوو و له نه جامی نه مه دا نه وه کورده داماه و چه وساوه و که ولکراوانه به ده ست نه وان هه نیازی نه وه یان نه بووه به رپه چیشیا ن بده نه وه. هه لبه ت نه وه خاله ی وا ئیمه ده مانه وی لی ره دا ئیشاره ی پی بده ین نه وه یه که سوئنگه ی هه ر نه م مه یله خوی نه وه بووه که وا زۆر که م له و نهرمه نیانه ی وا په ریوه بووبوون، خویان به کشتو کالکارییه وه خه ریک کردوه و به شی زۆریان له نا و شاره کاندایان. به هه مان شیوه جووتیاره نهرمه نه کان، چ له کوردستان و چ له تورکیا، هه ر که مینه بوون.

** Pompée

جووله که ۲۴۰۰۰۰ کهس و ههروا ئهوه زیاد دهکات که ئهرمه نییهکان له ناو ئه مانه ۵٪ی دانیشتون پیک ده هیئنن. به لگه یه کی دیکه که شازاده لوبانوؤقی وه زیری کاروباری هه ندهرانی پروسیا هه ر بهم ئاراسته یه سالی ۱۸۹۵ به دهستییه وه ده دات، ئه وه یه که به هیچ شیویه کییش ناکری وه زیری ناوبراو به تاوانی کوردخوایی* تاوانبار بکری.

له لاپه ره ۱۶ی کتیبی شین** که حکومه تی بریتانی سالی ۱۸۹۶ له باره ی پرسی ئهرمه نه کان بلاوی کردوته وه، برووسکه یه کی بالویزی ئینگلیز له پیتروگراد ده بینین که بو وه زاره تی هه ندهرانی نارد وه، بهم شیویه تیگه یشتنی خوی دیاری دهکات: ((شازاده لوبانوؤق-م بینی به بی حه وسه له ییه وه چا وه پروانی پیشنیاره کانی بالویره کان دهکات. به گویره ی شازاده، ئهرمه نه کان ته نها له بدلیس، ئه نگوره و ئه لکسه نده رییه دا زۆرینه ن و ئه م سی شاره ش هینده له یه که وه دوورن که مه حاله له سایه ی یه ک ویلایه تدا کو بکرینه وه. ئهرمه نه کان به هه موو لایه کی ئیمپراتوریادا په رت و بلاو بوونه ته وه، یان بو ئه وه ی وردتر قسه بکری له سه ر هه موو گو ی زه وی په رت و بلاو بوون. بو ئه وه ی دادپه ره ر بین ده بی دان به وه دا بنیین که هیچ کونجیک نییه بتوانری ناوی ئهرمه نستانی به سه ردا بپری. بو یه له ئه نجامدا دامه زانندی ده وله تیکی ئهرمه نی* نابی له بهر چا و بگری.

* Kurdophilie. واته کورد دوستی.

** *Livre Bleu*

* سورهییا به درخان لیهدا هه له یه کی زۆر سه یری کردوه، له جیاتی ئه وه نووسیویه تی (دروستبوونی ده وله تی لوبنان)، که ئه مه به هیچ جوړیک نه له نزیك

له گفتوگۆیهکی ناو په‌رله‌مانی فرانسیدا له‌باره‌ی پرسى ئه‌رمه‌نه‌وه که له هه‌مان ده‌وراندای بووه، به‌پرز Mentotaux^{۱۰} که‌م‌وزۆر به هه‌مان زمان قسه‌ی کردووه و دانى به‌وه‌دا ناوه که هیچ هه‌ریمیک له ئیمپراتۆریای عوسمانیدا نییه بتوانین پێی بلین ئه‌رمه‌نییه.

لی‌رده‌دا تی‌بینیک ده‌خه‌ینه به‌رچا و که ده‌مانباته‌وه سه‌ر پرسى ره‌شه‌کوژییه‌کان. له یه‌که‌م رۆژى زالبوونى تورکه‌وه تا وه‌کوو سالى ۱۸۹۲، ئه‌رمه‌نییه‌کان به ناشتی له‌گه‌ل تورک و کورددا ژیاون، هه‌تا له ره‌گه‌زه مه‌سیحییه‌کانى دیکه زیاتریش په‌سندتر بوون.

ئۆدیس له کتیبه‌که‌ی خۆیدا له باره‌ی تورکیای ئه‌وروپاوه ده‌نووسی، تورکه‌کان کاتی‌ک قسه له‌سه‌ر ئه‌رمه‌نه‌کان ده‌کن، به ره‌گه‌زه به‌وه‌فایه‌که یا وه‌کو ره‌گه‌زه سه‌رراسته‌که ناویان ده‌بن. له لای ئیمه‌ش پێوه‌ندی نیوان کورد و ئه‌رمه‌نییه‌کان هه‌تا زۆر دۆستانه‌تریش بوو، به‌وه‌یه‌وه که سه‌رۆکه کورده‌کان له تورکه‌کان ساده‌تر بوون و ئه‌م جیا‌وازییه‌که‌مه له ناو چینیام ناوه‌نجیی کورددا به هیچ کلۆجی بوونی نه‌بوه، چونکه بو [کورده‌کان، وه‌رگێر] ئه‌رمه‌نییه‌کان ته‌نها دۆستی موعانات بوون له‌ژێر ده‌سه‌لاتی تورکدا. ئه‌م پێوه‌ندیانه نه‌ک هه‌ر له سالی ۱۸۹۲دا، به‌لکوو هه‌تا پێش ئه‌وه‌ی هیچ ئه‌وروپییک پێ بنیته ناو خاکی کوردستان و ئه‌و ساتانه‌یش که

و نه له دوور پێوه‌ندی به باسه‌که‌وه نییه، بۆیه وه‌ک چۆن ئیمه له‌م هه‌له‌یه دانیای بووین، ئیمه راسته‌که‌یمان نووسیوه که ئه‌وه‌یش دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی ئه‌رمه‌نییه، وه‌رگێر.

^{۱۰} سوریه‌یا لی‌رده‌دا به هه‌له‌دا چووه، ئه‌م به‌پرزه گابریه‌ل نانۆتو (۱۸۵۳-۱۹۴۴)یه که له سالی ۱۸۹۶ تا ۱۸۹۸ وه‌زیری هه‌نده‌رانی فرانسای بووه. ناوه‌که‌ی به فرانسای به‌م شیوه‌یه‌یه Gabriel Hanotaux.

تورکیا ئالایه‌کانی تا بهر دەرگایه‌کانی قیه‌نا بردبوو، هه‌بوون. دهرکرا ئهرمه‌نه‌کان له ماوه‌ی ۵۵۰ سالدا سه‌رله‌به‌ریان قهر بکریڻ، بی ئه‌وه‌ی ئه‌وروپا بتوانی بیته ناوه‌وه، ئه‌وان په‌عه‌تگه‌لی په‌سندی تورکیا و کورده‌کان و دۆستی به‌وه‌فایان بوون.

ئه‌مه‌ وا پێده‌چی سه‌یر به‌دیار بکه‌وی که تورکه‌کان سوور نه‌بووین له‌سه‌ر پێشه‌کی‌شکردنی په‌گه‌زی ئهرمه‌نه‌کانیان ته‌نها له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ نه‌بی که بالۆیزخانه ئه‌وروپاییه‌کان له‌ کۆنستاننتینۆپل دانران تا گه‌واهی بو ئه‌وه‌ قه‌تلوعامه‌ بده‌ن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌نا و سه‌ربه‌خۆ بوون، به‌لام له‌ پروی مه‌عنه‌وییه‌وه‌ له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌وروپادا بوون. ئه‌وه‌ هیشتا سه‌یر و سه‌مه‌ره‌تریشه‌ که کورده‌کانیش هه‌ر هه‌مان ئه‌وه‌ کاته‌یان هه‌لبێژاردووه‌ بو سووتاندنی ئاواپی ئهرمه‌نه‌کان و کاری خراپی نه‌گریسی کردن له‌به‌ر چاوی ئه‌وروپاییه‌کان و مسیۆنیره‌ ئامریکاییه‌کاندا که به‌نا و هه‌موو شار و ئاواپییه‌کانی کوردستاندا په‌رت و بلاو بوو بوونه‌وه‌. ئیمه‌ ده‌مانه‌وی په‌رده‌ له‌سه‌ر ئه‌م رازه‌ هه‌لبده‌ینه‌وه‌ که ئه‌مه‌ سه‌نگی مه‌حه‌کی به‌لگه‌هینانه‌وه‌کانی ئیمه‌ ده‌بی.

وه‌ختی‌ک مسیۆنیره‌کان به‌ تاوی جۆش و خروۆش و له‌خۆبوردنه‌وه‌ بو یه‌که‌مجار ده‌خزینه‌ نا و کوردستان، هه‌ولده‌ده‌ن له‌نا و کورده‌کاندا کار بکه‌ن، به‌لام کاتی‌ک تی‌ده‌گه‌ن هه‌ر ئه‌سته‌مه‌ ئه‌وانه‌ له‌ ئایین وه‌ربگیڤرن، کۆششی خۆیان به‌ره‌و بواریکی دیکه‌ی کرداره‌کانیان ده‌گۆڤرن و هه‌موو هه‌ولییکی خۆیان ته‌رخان ده‌که‌ن بو به‌شارستانیکردنی مه‌سیحییه‌کانی کوردستان. له‌نا و ئه‌مانه‌دا ئهرمه‌نییه‌ ئارتۆدۆکسه‌کان وه‌کوو مانه‌وییه‌کان له‌ هه‌موان ناساتتر

بوون که وه ریانگیږن و ههر زوو قوتابخانه‌ی مسیونیره‌کان پرېوون له قوتابی نه‌رمه‌نی. هه‌لبه‌ت مسیونیره‌کان ههر زوو تیگه‌یشتن و رایان له‌باره‌ی نه‌رمه‌نییه‌کان دا و هیواخواز بوون هه‌ستی نیشتمانی له هه‌موان به‌رزتریان له لا ببووژینه‌وه، باسی میژووی کوئی تیگران و داگیرکردنه‌کان و شانشینى کوئی نه‌رمه‌نیان بو ده‌کردن که له کوئدا هه‌یانبووه. کورت و په‌تی، مسیونیره‌کان هه‌ولیان دها هه‌ستی سه‌ربه‌خوئیان له لا زیندوو بکه‌نه‌وه، بی نه‌وه‌ی له راستیدا گوی به‌وه بده‌ن نه‌نجامه‌که‌ی چی ده‌بی. نه‌رمه‌نییه‌کان که له سیفه‌تی سوو‌خوړی خو‌یانه‌وه و ا‌راهاتبوون زیاتر له‌وه وه‌رېگرن که هه‌قیانه، هه‌روه‌ها ئیسته‌ش ئاره‌زووی نه‌وه‌یانه زیاتر له‌وه‌ی که دادوهری ریگه‌یان پینادات به‌رده‌ست ب‌هن. کوئه شانشینى نه‌رمه‌نی واپیده‌چوو زور بچوک بی، بویه‌ه‌زیان ده‌کرد کوردستان و ئاسیای بچووکیان بی و له‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌دا دا‌وای لی‌بوردنیان ده‌کرد له‌وه‌ی که نه‌وه‌ی و تیگران هه‌یبوو، ههر ته‌نها بو چه‌ند مانگیک بووه.

نه‌مه به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک نمونه‌ی بال‌ای سه‌ربه‌خوئی نیشتمانی نه‌بوو که زه‌رده‌خه‌نه‌ی بو ده‌کردن، به‌لکوو زیاتر له‌وه له‌و شوینه‌دا که په‌نایان بو ده‌برد سه‌ردار بوون و سه‌ری نه‌وانه‌یان پان ده‌کرده‌وه که رایانگرتبوون.

مسیونیره‌کان پیان ده‌وتن ده‌بی دا‌وای سه‌ربه‌خوئی خو‌یان له نه‌وروپا بکه‌ن، ئیمه نه‌و شی‌وازه نیشان ده‌دین که هه‌لیانبر‌ژارد تا کاری پی‌بکه‌ن. سه‌به‌ینیکی سالی ۱۸۹۲، خه‌لکی سیزاری، تاقسون، ته‌لاس، قارس، یازغات، قیرشه‌هر، نه‌نگوره، تاوقات، نه‌ماسیه و سیواس له‌کاتیک له‌خه‌و هه‌لده‌سن، ده‌بینن به‌یانیه‌که‌ی له‌سه‌ر

هه موو دیواره کانی شاره کان دروشم گه لیگ نووسرابوون که جنیویان به موسلمانان و خلیفه ی موسلمانان دهدا. ئەم جنیوانه بو خویان بهس بوون بو ئەو هی رقی دانیشتوان هه لیبسینن، که چی هه ر به هیند نه گیران. ئەم دروشمانه فرمانیان به ئەرمه نیه کان ده کرد هه موو موسلمانان، له هه ر ته مه ن و په گه زیك بن، بکوژن.

سه رسوپما و له م سه ریپچییه که وا پی ده چوو له لایه ن په عیه تی له هه موان وه فادارتی سولتانه وه نووسرابن، خه لک ده یانپرسی داخو ئەمه هه ر ته نها شوخییه کی بیمانا نییه. خه لکه که له به رده م دروشمه کاند کۆبوویونه وه، کاتیك له لایه ن ئەرمه نه کانه وه که له نا و ماله کانیان و کلیسه کاند خویان شارده بووه، ته قه یان لی کرا. ته نها له سیزاری ۲۴۰ بنه ماله ی موسلمان په لامار دران که به شی زوریان کوژران. سولتان دوو له یاریده ده ره کانی خو ی، ژینییرال سه عید و عارف حکمه ت پاشای نارد بو ئەنگۆره له گه ل فرمانی ئەو هی که عابدین پاشای حاکی هه ریمه که و دادوه ریکی قه زایی ها وه لیبیان بکه ن بو ئەو هی سه ر له هه موو ئەم شارانه بده ن و به دوادا چوونیك له مباره وه ئاماده بکه ن. چوارسه د و بیست و هه شت ئەرمه نی له م ده ورانه دا ده سته سه ر کران، بیگومان به شی زورترینی ئەمانه ی دوایی پاش ئەو هی له نویوه سویندیان خوارد که له مه ودا په عیه تی دلسۆزی حکومه ت ده بن، ئازاد کران. ته نها شه ست و پینجیان به تاوانی تالان و برو و کوشتن حوکم دران، له وانه ده یان له سیداره دران و بیست و دووشیان بو چه ند ماوه یه ک زیندانی و ئەوانی دیکه ش ئازاد کران. هه موو ئەم ئەرمه نیانه و هه موو ئەوانه ش که ئازاد کران و ئەوانه ی که حوکمیش دران، به تیكرایی دانیان به وه دا

نا که ئارمانجیان ئەوێ بوو تورکەکان دنی بەدەن تا تۆلەیان لی
 بسیننەوێ بوو ئەوێ بەمە سەرنجی ئەو وروپا بەلای خۆیاندا رابکێشن.
 هەرچەندە ئەمجارەیان سەر نەکەوتن، بەلام بە کۆششی
 بیوچانیان دواجار دەیاننوانی تییدا سەر بکەون، بەوێ تا و بەدەن
 سەر چەند حالەتیکە تییدا قوربانییەکان بەدەستی چەکارانە
 داکوکی بکەن.

لەکاتییدا هەموو ئەمانە لە تورکیا بەرپۆ دەچوون، ئەرمەنییەکان
 بە هیمنی لە کوردستان دەژیان و ئەو تەنھا ئەو کاتە بوو کە
 ئەرمەنییەکانی یەریقان پەلاماری (ساسۆن، تالۆن، زەردیان)یان داو و
 چاری رەشەکوژی گشتیی کوردەکانیان راگەیاندا کە گویمان لێدەبوو
 باسی نەگزیسییەکانی ئەوانە دەکرا. هەلبەت کوردەکان لە هەموو لایە
 ئەو تەنھا بوو پاراستنی بنەمالە و مائەکانیان بوو لە بەرامبەر پەلاماری
 ئەرمەنییەکاندا کە چەکیان هەلگرت.

لێرە* ئەرمەنەکان سەرداری رەوشەکە بوون و مسیۆنیەرەکان و
 کونسولەکان کە کم وزۆر هیچ پێوەندییەکیان بە کوردەکانەوێ نەبوو

---

* کاتیک سالی ۲۰۰۷ بەرگی یەکەمی کتیی (کۆمەڵە و ریکخراوە کوردییەکان
 ۱۹۱۸-۱۹۲۳) مان بلاوکردهوێ کە ئەم بەلگەنامە ی ئیرە لەویدا لە (۲۸-۵۰)
 بلاوکراوێو، ئیمە وەرگیڕانی بەلگەنامەکەمان لەسەر دوو دەقی ئەرشیقی
 وەزارەتی دەرەوێ بریتانیا کردبوو کە لە هەردووکیان لەم شوینەدا لە سەرەتای
 ئەم پەرەگرافە بەمشوێوێ بە فرەنسی نووسراوێو: (les Arménien ۱۸۱) بەو
 پێیە ژمارە ی (۱۸۱) لە لاپەرە ی پاشتریش دووبارە کرابوێو بەومانایە ی کە
 سەرەتای لاپەرە ی دیکە بەم وشە ی دەستییدەکات هیچ گومانیکم لە دروستی
 (۱۸۱)کە نەما بوێ ناچاری من هەر بیرم بوو ئەوچوو دەبی ئەم ژمارە ی سالی
 (۱۸۹۱) بی و (۹) یەکە لە کاتی تایپ دا پەربووێ، ئەمە تاقە شتییک بوو کە مروف

و به‌شيوه‌یه‌کی سروشتی به در دۆنگییه‌وه لیكدانه‌وه‌کانی
 حکومه‌تیان بۆ ده‌چوو، له ژێر فەرمانی ئهرمه‌نییه‌کاندا بوون.
 هه‌روه‌ها ئهرمه‌نییه‌کان بینییان که‌وا هه‌موو قایکیان به هه‌موو
 بره‌واییکه‌وه زیاد له خۆی بۆ داهینانی نوی قه‌بوول ده‌کری.
 نمونه‌یه‌که به‌سه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وه به‌سه‌لمینین که له پێشدا وتمان.
 سالی ۱۹۰۵، رۆژنامه‌ی تایمس* تیلیگرامیکی هاتو له
 کۆنستاننۆپله‌وه له کۆنسولیکه‌ی ئینگلیز بلاو ده‌کاته‌وه که تییدا
 وتویه گوايه له سه‌رچاوه‌ییکی ته‌واو جیگه‌ی متمانه‌ گویی لی
 بووه که‌وا ره‌شه‌کۆژیکی گشتی ئهرمه‌نه‌کان له چه‌ند گۆشه‌یه‌کی
 ولاتدا کراوه. سی رۆژ دواتر تایمس دووه‌مین تیلیگرامی هه‌مان

بتوانی بیری بۆ بچی، گهرچی به‌مشيوه‌یه‌رسته‌که که‌میک له‌ پروی زمانه‌وه
 ناته‌واو بوو به‌لام هه‌چ چاره‌ نه‌ما و له‌ په‌راویز دا نووسیم "سوره‌یا له
 ده‌کۆمینته‌که‌دا نووسیویه (۱۸۱)، به‌لام ئه‌مه وایده‌چی هه‌له‌ی چاپ بی و
 راستیه‌که‌ی - به‌ تیگه‌یشتنی ئیمه - ده‌بی مه‌به‌ستی سالی ۱۸۹۱ بووی، لا: ۶
 وه‌رگیر". دوا‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی کتیبه‌که له سه‌فه‌ریکی به‌رلین، براده‌رانی ناوه‌ندی
 دیراساتی کوردی له هیندستانه‌وه له ئه‌رشیقی حکومه‌تی ئینگلستان هه‌ندی
 به‌لگه‌نامه‌یان له‌سه‌ر کورد فۆتۆکۆپی کردبوو، له‌ناویان دا کۆپیه‌کی هه‌مان ئه‌م
 به‌لگه‌نامه‌ی ئیره‌ که به‌ جوړیکی دیکه تایپ کرابوو، ده‌بینرا، من هه‌رده‌مۆده‌ست
 سه‌یری ئه‌وه‌م کرد داخۆ ئه‌م (۱۸۱) له‌ویدا چیه، خۆشبه‌ختانه‌ بینیم له‌ویدا له
 جیاتی ئه‌م (۱۸۱) له‌ویدا چی نووسراوه، بینیم تۆمه‌ز ئه‌م (۱۸۱) راستیه‌که‌ی
 خۆی وشه‌ی فره‌نسی (Ici) یه‌ که‌واته‌ی (لیره) ده‌گه‌یه‌نی و به‌هه‌له‌ نووسراوه
 (۱۸۱)، بۆیه ئیسته ئیمه لیره‌دا به‌لگه‌نامه‌که‌مان راستکرده‌وه و تا چاپی دووه‌می
 کتیبی (کۆمه‌له‌ و ریکخراوه کوردییه‌کان ۱۹۱۸-۱۹۲۲) ده‌که‌ینه‌وه لیره‌ بلا‌وی
 ده‌که‌ونه‌وه و به‌راستی ئه‌مه ئه‌و نه‌ینیییه‌یه که میژوو خۆی خۆی راسته‌کاته‌وه،
 وه‌رگیر.

* Times

کۆنسول بۆلۆ دەکاتەوێه که ددان به وهدا دەنی له لایهن ئهرمه نه کانه وه دهسخه پۆ کراوه و تاکه پسته یه کی راست چیه له نا و زانیاریه کانی تیلیگرامی یه که میدا نه بوه. بۆ کۆنسولیک که نه زیه تی نه وهی کیشا وه به وادا چوون بکات، نهی چهندی تر ههر به وهنده دهستبه ردار بوون که گیرانه وهی هاوشیوه که له سه رچا وهی ئهرمه نیه کان به دهستیان گه یشتوه، قه بوول بکه ن.

حکوومه تی تورک تۆقیو بوو، دوا جار به هوی نه و پووبه ره ی که پرس ی ئهرمه ن به خۆیه وهی ده بینی، رایگه یاند ئهرمه نه کان ئازادن له به جیه یشتنی ولات. هه زاران ئهرمه نی له وکاته دا به ره و زادگه ی شانشین کۆنیان کۆچیان کرد که له وه تای په یماننامه ی به رلین له ژیر ده سه لات ی ئیمپراتۆریای پروس یادا بوون و زۆریه ی جووتیاره ئهرمه نه کان له کاتی پۆ یشتنیاندا زه وی وزاره کانیان به کورده کان ده فروشت و نه وان هه ش که به ه یچ شیوه یه که به کاریان نه ده هینا وازیان له زه وی و زاره کانیان هینا. به گویره ی یاسای تورکی، ههر زه وییک بۆ ما وهی سی سال له لایهن خا وه نه که یه وه نه کیلدرابی، حکوومه ت دهستی به سه ردا ده گری و هه قی نه وهی هه یه بیفروشیته که سیکی دیکه. به مشیوه یه نه و زه وی وزارانه ی که له لایهن خا وه نه کانیانه وه به جی هیلدرابوون، فروشرانه کورده کان و پرسیکی نو ی له دایک بوو بۆ زیده کردنی گومان و دو دلیه کانی نه وروپا.

پروسیا له تورکیا زیاتر [له به رامبه ر ئهرمه نه کان، و] ره قیی نیشان دا و تاتاره کان به رامبه ر به ئازا وهی ئهرمه نییه کان هه وه سه له یان له کورده کان که متر بوو و وا ده بوو که ئهرمه نییه کان ههر تازه گه یشتبوونه وه [پروسیا، و] کاتی که دهستیان کرد به

چرپه چرپه له نیوان خویاندا له سهر ههقیان له م ولاته دا کاتیك به
كۆمه ل دستگیر کران و له لایه ن حكومه تی پروسیا وه ره وانهی
سیبیریا ده کران و له هه مان کاتدا به زیندوو یی له بهر چاوی
میهره بانانه ی حكومه تی باکو له لایه ن تاتاره کانه وه ده سووتی نران.

وه ختایه ك پاشما وه ی ئهرمه نییه كان گه رانه وه بو كوردستان،
تالاوی شیوازی مامه له پیکردنی پرسى ئهرمه نیان له پروسیا
چه شت بوو، بابه تیكى دیکه یان دۆزییه وه بو سکا لاکردن له وه ی که
کورده كان زه وی وزاره کانیا ن داگیرکروون و به دهنگی کی ئه وه نده
به رزها واریان ده کرد که ئه گه ر جهنگی تورکیا و ئه وروپا نه هاتبا یه
ئاراهه، ئه وا حكومه تی تورک به ها وئا ههنگی له گه ل کۆمیسی ره
ئه وروپییه کانداییدادیکی ده کرد لیبوردنی نه بی به وه ی ئه و
زه وی وزاره ی له کورده كان ده سه نده وه که کورده كان به پارهی ئاره قی
نیوچه وانیا ن کرپی بوویان، تا بیده نه وه ئه و ئهرمه نیانه ی که پییا ن
فروشتبوون یان به جییا ن هیشتبوو.

www.zheen.org

ئیره شوینی به رده ست خستنی ورده کاریه کانی ئه و کرده وانه
نییه که ئیمه ئه ژمارمان کردوون و هیوادارین له راپورتیکدا
بیانخه ی نه به رده م کۆنفره نسی ئاشتی. ئیمه ئه م چه ند دی ره ته نها بو
ئه وه ده نووسین تا تکا له ئه وروپا بکه ی ن که کورده كان تا قه که سن
مافی ئه وه یان هه بی کوردستانیا ن بکه ویته بنده ست و نابی هیوا ی
ئه وه بخوا زین که زۆرینه هه کی پینج ملوین که سی پازی بن به وه ی
بکه ونه ژیر ده ستی که مینه نه ته وه هه کی ۲۵۰۰۰۰ که سیی ئهرمه نی.

له م روژانه دا وه ختایه ك، به ده ستی پشخه ری سه روکی ویلایه ته
یه کگرتووه کانی ئه مریکا، کۆمه له ی گه لان داده مه زری و ئاشتی و

ويستی چاك له سهر زهوى واپيډه چي له سهر نه وه بي ببيته راستي له نه وروپا، تو بللي نيازى نه وه هه بي تووى گفتوگو يه كى نوى له ناسيا بچيني، تو بللي نه و كاته ي كو نفره نسي ناشتي به ليني دانه پهره رى به هه موو نه ته وه بچووكه كان دهدات كه بو نه وه هه لده بژيردرى تا بيداد يكي توقينه ر له سهر نه ته وه يه كى له هه موان چاره رش تر و له هه موان شه هيدكراوتر له نيوانياندا ريشه كيش بكات.

ناشتي بالقان و نه و جهنگه ي كه پيوه ي ده چي ده بي بهس بي، نيمه به لاي كه ميه وه، بو نيشانداني مه ترسيى نه وه به نه وروپا كه له گه ل ناسيو ناليتها و لاتي كدا حسيب نه كرى، برومان پي هه يه.

كوردستان كورده كانى لى نيشته جي ن كه زورينه ي ره هان و نه رمه نه كان خويان ناتوانن حاشاي لى بكن و نه مه بيگومان به م شيويه بووه له ۱۳۰۰ ساله ي دواييدا. نيمه شيلگيرانه راي ده گه يه نين كورده كان هه رگيز كه به ويستي خويان سه رسامى سه ليمي يه كه م بوون به هره يان لى وه رگرت و پيوه ندييان پيوه كرد هه تا له لايه ن توركياشه وه داگير نه كراون، هه لبه ته نه م بيانوه نه چيتر هه يه و به كورد به نيازى له وه زياتر له ژير نه م حوكم رانيه دا بژى، چونكه نه و پوژه ي كه توركي ا چواره خاله كه ي سه رو ك ويلسنى قه بوول كرد نيمه لمان وايه نه وه مافى نه وه مان دهداتى به گويره ي به ندى ۱۲ داواى سه ربه خو يى خو مان بكه ين، به بي نه وه ي تو مه تبارمان بكن به بي وه فايى به رامبه ر به و ولاته ي كه ما وه يه كى دوورودري ژ به وه فابووين بو ي و نه وه نده تالا و مان له ژير ده سه لاتي دا چه شت.

نيمه ده مانه وي بو نه وروپا بسه لمينين كه به دهر له وه ي لاي نه رمه نيه كان به وه حشى درنده وه سپ كراوين، قابيليه تى له وانه ي

دوایی زیاترمان هیه بۆ شارستانی، هه‌رچه‌نده ئی‌مه له هونه‌ری مه‌راییکردندا ده‌سته‌پاچه‌ین.

ئیمه هیوادارین ئه‌وروپای ئه‌و وانانه‌ی وه‌بیربیته‌وه که له بولگارستان دای و ته‌واو ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌کات که ئه‌رمه‌نییه‌کان هیشتا له بولگاره‌کان که‌تر شایسته‌ی برواپیکردن و ئیمه ده‌مانه‌وی ئه‌وروپا یاریده‌مان بدات تا بۆ ئه‌رمه‌نه‌کان بسه‌لمینین که وه‌فاداری سهرۆکه کورده‌کان له پوژه‌ه‌لات به هیچ شیوه‌یه‌ک زیاده‌پووی نییه. به‌ه‌رحال نه‌وه‌کانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ و سه‌لاحه‌ددینی کوردی سوارچاکی به‌ره‌م هینا که ئه‌وروپا به‌ناوی سه‌لاحه‌ددینی گه‌وره‌وه‌ ده‌یناسی، با‌وه‌رپیدا‌ن له‌وانه‌ی که خویان به‌و تیگرانه‌هه‌له‌ده‌کیشن که کاتی‌ک به‌وه‌ی زانی دو‌راوه‌ سه‌ری ها‌وپه‌یمان‌ه‌کانی فرۆشت.

بۆ کورتکردنه‌وه‌ی ئه‌مه ئیمه دا‌وا‌ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: ئیمه شیلگیرانه‌ دزی بانگه‌شه‌ی ئه‌رمه‌نییه‌کانین له‌سه‌ر کوردستان که ده‌بی له‌نا و که‌وشه‌نی ئه‌و سنووران‌ه‌ی و ئیمه ئیسته دیاریمان کردوون، له‌بن ده‌ستی کورده‌کاندا بی و ئیمه بانگه‌وازی دادپه‌روه‌ری و مافی نه‌ته‌وه‌کان ده‌که‌ین بۆ دا‌کوکیکردن له‌کیشه‌که‌مان له‌به‌رده‌م ئه‌وروپادا.

دو‌وه‌م: دو‌اجار ئیمه دا‌وا‌ی ئه‌و سه‌ربه‌خو‌یییه‌ ده‌که‌ین که ده‌بوا‌یه بمانبی و به‌ته‌نها ریگه‌مان پی د‌ه‌دا به‌چه‌کیکی یه‌کسان له‌گیژنه‌نی پی‌شکه‌وتن و شارستانیه‌تدا خه‌بات بکه‌ین، ده‌وله‌مه‌ندی و لا‌ته‌که‌مان وه‌به‌ره‌بهنین و به‌ناشتی له‌گه‌ل ها‌وسیه‌کانماندا بژین.

بنکەى ژين

www.zheen.org

org

پېړستی ناو و شوین

I

ناوی کهس

- بۆگۆس پاشا نۆبار: ۲۳
- بەرلین (پهیماننامهی): ۱۷-
۷۰، ۴۳، ۳۸، ۱۸
- پ
- پییر پۆندۆ: ۹
- بنکهی ژپومی: ۲۹، ۶۹
www.zheen.org
- ت
- تایمس (پوژنامه): ۷۷
- تیگران: ۲۸، ۲۹، ۳۳، ۶۸،
۷۴
- خ
- خۆیبوون: ۸-۹
- خهتی هوما یۆنی گولخانه:
۳۷
- ف
- نارتەر جهیمز بهلفور: ۶۳
- ئهمین عالی بهدرخان: ۵
- ئەسدیکیانسی بابل: ۲۵
- ئەلیکساندەری دووهم: ۱۶،
۴۱
- ئیکسریس: ۲۶
- ئەمیر ئەلدەوله: ۲۷
- ئیدگار گرانقیل: ۴۴
- ئەلمانیا (حکومەتی): ۵۱
- ئەردەلان: ۶۶
- ب
- بازیل نیکیتین: ۷
- بازیلی دووهم: ۳۴
- بەکر پاشا (ژینیرال): ۷۰
- بەحری پاشا: ۵۷

سولتان سهليمى يه كه م: ٦٦

سه عيد پاشا: ٧٠، ٧٥

ش

شا سمايل: ٢٧

شيخ محمهد ئه مين: ٥٣

ع

عارف حيكهت پاشا: ٧٥

عابددين پاشا: ٧٥

عالى به گ: ٥٨

عه بدولحه ميد (سولتان): ٣٧

٥١

غ

غازى ئاغا: ٥٨

ف

قاراتسوڧ داشكوڧ: ٤٤

ك

كاگيك: ٣٤

كوڧميتهى سه ربه خوڧى كورد:

٧، ٩، ٨٢، ٦٣، ١٩

كه مال فوئاد: ٦

د

داش (هوڧن): ٥٨

داشناك: ١٧

دهرويش ئاغا: ٥٨

ر

ره فيق سالح: ٤

ريگيناڧد وينگات (سير): ٦٣

ز

زه لئرى (ژينيرال): ٣٠

س

ساسون: ٦٦

سازانوڧ: ٥٢

سولتان سهليمى يه كه م: ٣٧

سترابون: ٢٥، ٣٢، ٦٦

سان ستيفانو: ١٦، ٣٧، ٥٦،

٧٠

سديق سالح: ٤

سوره ييا به درخان: ٥، ٦، ٧

٨، ٩، ١٠، ٧١، ٨٢

سوستان: ٢٥

سيروش: ٢٦

سه يفه ددين پاشا: ٥٩

كليس: ٦٦

محهمهدى دووهم: ٣٦

گ

ن

گابريهل ئانوتو: ٧٢

نۆيل: ٨

گييير: ٥٣، ٥٢

نهرسيس ئهفهندى: ١٦

گهزنه فون: ٢٥، ٢٨

نهمسا-ههنگاريا

گوتانزا: ٢٦

(حكومەت): ٥١

ل

و

لوريش ميكييدوف: ٤١

وارتسووف داشكوؤ: ٤٥

لوبانوؤ: ٧١، ٧٠

وللى: ٨

م

ه

ميناس ئهفهندى: ٧٠

هنجاک: ١٧

مؤسولينى: ٩

هيردوت: ٢٦

ميدديهكان: ٢٦

ههزبانىيه: ٢٧

مؤمسين: ٢٩، ٣٣، ٦٨

هيزان: ٦٦

ميتريدات: ٣٣

موته قيد(خهليفه): ٣٤

II

ناوی شوین

ف	
ئاراس: ۳۳	ئەرزەرۆم: ۲۸، ۲۳، ۲۹
ئىچمىيادىزىن: ۴۲، ۳۳	۳۱، ۳۰، ۶۶
ئىتاخ: ۶۶	ئەربىيل: ۶۶
ئارارات: ۶۶، ۴۲، ۴۵	ئەردەلان: ۳۲
ئەماسىيە: ۷۴	ب
ئەستەموول: ۶، ۵۸	باش قەلا: ۶۶
ئەلىسابتيۆل: ۳۳، ۵۰	باژىر قەلا: ۶۶
ئەلبانىيا: ۳۲	ياكۆ: ۵۰، ۵۲، ۷۸
ئەرانگە: ۳۳	بالقان: ۳۸، ۴۲، ۵۷، ۸۰
ئامىدى: ۶۶	بولگارستان: ۳۸، ۸۱
ئەلمانىيا: ۵۵	بەرلین: ۷۷
ئەمريكا: ۹	بەكر ئاغا(زىندان): ۶
ئۆترىش - ھەنگارىيا: ۳۸، ۵۵،	باتمان سوو: ۳۱
ئەدەنە: ۳۰	بەيروووت: ۹
ئەرزەنجان: ۶۶	بىھەسنى: ۶۶
ئەنگۆرە: ۷۱، ۷۴، ۷۵	بوھتان: ۶۶
ئىران: ۲۶، ۳۲، ۶۸	بۆسنىيا: ۱۶
ئەلكسەندەرىيە: ۷۱	بولگاريا: ۱۶، ۴۳
	بدلييس: ۲۴، ۲۳، ۲۹، ۲۷، ۳۰،
	۳۱، ۵۲، ۵۸، ۶۶، ۷۱

بابل: ۲۶

ج

جورجيا: ۴۸،۵۰

جزيره: ۶۶

بيستون: ۲۷

بههستان: ۳۲

چ

چارى سول: ۶۶

چشمگهزهك: ۶۶

پ

پولونيا: ۴۷

پاريس: ۹

پلنگان: ۶۶

ح

حهران: ۳۲،۶۶

حسهن كيف: ۶۶

ت

تاوقات: ۷۴

تاقسون: ۷۴

تهلاس: ۷۴

تاسون: ۵۷

تالون: ۷۶

خ

خارپووت: ۲۳،۲۴، ۲۹،۳۰

بنكهى زين

خوراسان: ۲۷

خهزهر: ۳۲

تالوور: ۵۷

توركيا: ۱۷،۳۱، ۳۲،۳۶، ۴۱

۴۳،۴۶، ۵۲، ۶۸، ۶۹، ۷۸

،۸۰

د

ديترويت: ۹

دانوب: ۱۶

دياربهكر: ۲۳، ۲۹، ۳۰، ۳۱

۳۳، ۵۸، ۶۶، ۷۰

ديوههك: ۶۶

دينهوهر: ۶۶

تهرابزونده: ۳۰، ۵۷

تفليس: ۳۳، ۴۷، ۵۰، ۵۲

تهلهعهفهه: ۶۶

تهرگول: ۶۶

تهرگهوهه: ۶۶

توروس: ۶۸

سنه: ٦٦	دهچله: ٣٢،٦٨، ٢٤،٣١
ش	ژ
شام: ٢٧	رؤمانيا: ١٦،٣٨
شيران: ٢٤	ره واندوز: ٦٦
شهنگال (شهنگار): ٦٦، ٣٢	رووسيا: ٣٢، ١٦، ١٧، ٤٣، ٤٢، ٤١، ٤٥، ٤٠، ٣٦، ٤٠
ع	٤٦، ٤٨، ٥٠، ٥١، ٥٤، ٥٢، ٥٥، ٥٦، ٥٨، ٧٩، ٧٨
عه ره بگير: ٦٦	ز
غ	زهرديان: ٧٦
غارزان: ٦٦	زئي ئه دههه: ٢٤
ف	زاگرا: ٢٤
فورات: ٣٢،٦٨، ٢٤،٣١	زيوين: ٦٦
ق	س
قازس: ٧٤	ساسون: ٧٦
قيرشههر: ٧٤	سيواس: ٢٣، ٣٠، ٣٤، ٧٤
قاهره: ٣، ٦، ٧، ١٣، ٦٣، ٦٤	سيزاري: ٧٥، ٧٤
قهقاز: ٣١، ٤٥، ٣٣، ٤٧، ٤٦، ٤٩، ٤٨، ٥١، ٦٣، ٦٦	سربيا: ١٦، ٣٨، ٦٠
قهزوين: ٦٨، ٣٢	سيبيريا: ٧٨
قهلا داود: ٦٦	سهرماگ: ٢٧
	سوريا: ٥، ٢٩، ٢٧
	سيليس: ٢٩، ٣٤
	سليمانى: ٦٦

مۆلداقيا: ۱۶	ف
ميسر: ۲۷، ۶۳	قيەننا: ۱۵
مىنتىنىگرۆ: ۳۸، ۶۰	ك
مىرداسى ئەگىل: ۶۶	كاميە: ۶۶
ن	كاتولىكۆس: ۳۳
نەينەوا: ۲۶	كاپادۆس: ۲۹، ۳۴
و	كۆنستانتىنوپۇل: ۵، ۳۶، ۵۲، ۷۷، ۵۶
وان: ۲۳، ۲۹، ۲۴، ۳۱، ۳۴، ۵۷	كەركوك: ۶۶
ه	كرماشان: ۲۷، ۳۲
هەكارى: ۲۲، ۶۶	ل
هەزرۆ: ۵۸	لورستان: ۲۴
هەورامان: ۶۶	م
ي	ماردين: ۵۸
يۇنان: ۱۶، ۶۰	مامورەت ئەلەزىز: ۳۰
يەرىقان: ۳۳، ۲۸، ۴۷، ۷۶	مانشىستەر: ۳، ۴
يۇگسلاقىا: ۶۱	مەكتەلە: ۵
يازغات: ۷	مەشىنگان: ۹
	مۆرى: ۱۶

بنکھی ژین

www.zheen.org

org

به لگه نامه

بنکهی ژین

www.zheen.org

org

بنکھی ژین

www.zheen.org

org

CAIRO, 16th December 1918

Your Excellency,

On the 7th of December 1918, we sent a proclamation to all the Governments of Europe and to Your Excellency inclusively. This was only done to remind the world of our existence, which, in its eagerness to compensate Armenia it seemed likely to forget. In fact we never thought it would be conducive to anything more, nor did we desire it to be otherwise. Our unhappy country has suffered too long from mis-government and race bickerings to become with impunity a new field for the rivalry of Europe.

What we desire and hope is only the help of England, the old friend of the Muslim and the only nation whose sense of justice rises higher than religious prejudices or petty interests. It is then to her that we appeal not only to aid us in freeing our country from servitude and in preserving her from being engulfed by the new Armenian State, but also to help us in the efforts we will make to organise it as new.

In the Proclamation sent to Your Excellency we showed clearly why we believed our cause to be just and we need not dwell on the subject again for long. We need, however, to point out a few more facts to complete our case. One of these is that the Armenian question is due neither to the Armenians nor to ourselves but to Russia who, wishing to add Kurdistan her vast empire and open thus a sound to Persia and India, was the first to foment the discord between the Armenians and Muslims. In fact the first time we heard of the Armenian claims was at the treaty of San Stefano in 1857, when to quote the Ency. Britan. the condition of the Armenians was better than it had ever been under the Osmanlis and was certainly much better than that of their Muslim neighbours.

We do not pretend to asseverate that the Armenians never had a kingdom of their own or that they do not deserve a compensation, but we argue that two wrongs do not make a right and that, Kurdistan, they existed long before Armenian and who is completely innocent of having ever destroyed that country cannot be wiped from the face of the earth to repair an injustice done by Romans, Byzantines, Turkomans, Tartars, Russian, Persians, in fact every nation except themselves. We said higher up that the Kurds are an older race than the Armenians. As some may demur at this which is one of our principal pleas, we will use to prove its truth not our own national history, but the authority of the "Grande Encyclopédie Française" who under the

denomination

نامه‌ی سوره‌ییا به‌ددرخان به‌گ بو ده‌سه‌ل‌آندارانی ئینگلیز

ئه‌رشیقی نه‌ینی بریتانیا

denomination of "Kurdes" writes: "Kurdistan is divided in the Turkish vilayets of Erzeroun, Diarbekir etc. etc."

"The Kurdes inhabit this country from unknown times. Under the name 'Gardu' they take a place between the enemies of Assurza. By the Persians they are known as Koudraha and as Cardugues they were the most redoubtable foes of Xenophon in the retreat of the ten thousand."

To resume, if the Armenian question is to be solved in a way incumbent with justice, Armenia must be placed on the site of its first kingdom. That is to say in the Russian province of Elizabetepol where till this day its capital Araxes and its chief towns Echmiazine and Erivan exist under their old names.

If on the other side it is the question of the majority of a nationality which will decide its pre-eminence, then we will simply copy the statistics given by the Encyclop. Britain. "According to an estimate made by the General Zeleuze for the Caucasus Geographical Society the population of the nine Turkish vilayets Erzerum, Van, Bitlis, Kharput, Diarbekir, Siwas, Aduna and Trebizonde are 6,000,000. (Armenians 913,875 or 15%, other christians 632,875 or 11%, Moslem 4,445,250. or 74%.)"

This being the case are we wrong in believing that our cause is just, and that England, will not permit us to be sacrificed to the interests of other nations.

As our neighbour in Mesopotamia it is to her we appeal not only to save us from the terrible fate overshadowing us, but also to help us to take a place in the midst of the civilised world.

For we do not wish to deceive her. Though our country is rich in raw materials, we have neither railways, road, implements nor the wherewithal to buy them. We not only ask England to give us freedom but also to help us to retain it. We ask her to lend us money to make our railways, to send us capable men to help civilise our country and make it rich and prosperous. In a word to be a mother to our young state. It is true that in return for all this we have very little to give, but even that little may help. For our position is such that we cannot help believing it will be more to the advantage of Great Britain to have for neighbour a country wholly devoted to herself and entirely under her influence to one which as would happen in the case of Armenia would be under a mixed control and were not only the Kurds but the Arabs would form an element of strife and unaccording warfare.

Also we would be the bulwarks of England in Asia, and our loyalty is so well known that we believe we need not say more than that the Kurds are as ready to die to repay a benefit as to die in defending their country.

Begging Your Excellency,
etc. etc.

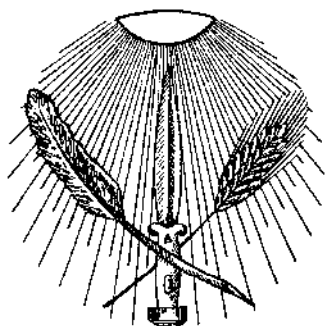
(Sd) Gureya Béchir Khan.

THE CASE OF KURDISTAN AGAINST TURKEY

FLAG OF KURDISTAN

BY AUTHORITY OF
HOYBOON
SUPREME COUNCIL OF THE KURDISH GOVERNMENT

PUBLICATION
DE LA
LIGUE NATIONALE KURDE
HOYBOUN
No. 2

LES MASSACRES KURDES EN TURQUIE

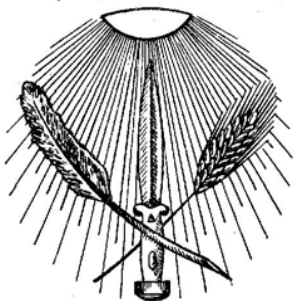
www.zheen.org

LE CAIRE
IMP. PAUL BARBEY

1928

PUBLICATION
OF THE
KURD'S NATIONAL LEAGUE
HOYBOUN
No. 3

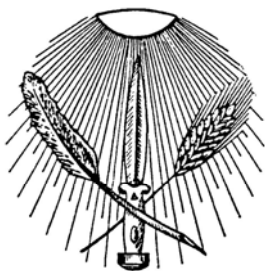
THE MASSACRES OF KURDS IN TURKEY

www.zheen.org

CAIRO
PAUL BARBEY'S PRINTING OFFICE
1928

PUBLICATION
de la
LIGUE NATIONALE KURDE
HOYBOUN
No. 6

LA QUESTION KURDE

ses origines et ses causes

PAR

Le Docteur BLETCH CHIRGUH

IHSAN NOURI PACHA
Généralissime des forces nationales Kurdes.

LE CAIRE
IMPRIMERIE PAUL BARBEY
1930

DOCTEUR BLETCH CHIRGUH

Publication de la Ligue de Défense des Droits Kurdes
No 7

APPEL
DES KURDES DU SUD
à la Société des Nations

بنکە ی ژین
www.zheen.org

PARIS

—
1931

**XVIe CONGRÈS INTERNATIONAL
D'ANTHROPOLOGIE
BRUXELLES - 1935**

**La littérature populaire et classique
Kurde**

par

le Prince Sureya BEDR-KHAN

(Paris)

BRUXELLES
IMPRIMERIE MÉDICALE ET SCIENTIFIQUE (Société Anonyme)
34, rue Botanique, 34

1936

PRINCE EMIN BEDR KHAN

Founder of Kurdish Progressive League in 1908, first patriotic organization, and of Kurdish Social League (1918), a cultural and philanthropic organization.

بنکھی ژین

www.zheen.org

org

وینہی دەقی ئەسلی کتیبە که
به زمانی فەرەنسی،
قامیرە، سالی ۱۹۱۹

www.zheen.org

org

بنکھی ژین

www.zheen.org

org

Nous, les Kurdes, nous inspirant de la parole du président Wilson que *le droit est une chose plus précieuse que la paix*, nous avons pesé avec sang froid les conséquences qui s'ensuivraient de la part de l'Europe si nous refusions d'accepter ce décret et nous avons bien vu que dans une lutte aussi inégale nous ne pouvons espérer vaincre. Malgré cela nous avons juré de défendre notre patrie bien aimée, à l'instar de nos glorieux ancêtres, jusqu'à la mort du dernier Kurde, de tuer de nos mains nos femmes et nos enfants pour les délivrer de la servitude et de laisser à la postérité le devoir de juger si nous méritions le sort auquel nous ont voué la calomnie arménienne et les armes ténébreuses des intrigues politiques.

Nous adressons donc un suprême appel aux nations Européennes pour qu'elles empêchent cette catastrophe. Nous lui demandons de nous accorder un répit, de nous faire donner notre indépendance et de voir si nous nous en montrons digne; de ne point nous condamner parce que courbés sous le joug nous n'avons pu encore montrer ce dont nous sommes capables. Qu'on nous voie à l'œuvre et si après un délai convenable on trouve que nous sommes rebelles à tout progrès, alors et seulement alors on pourra nous condamner avec quelque semblant de justice.

Nous conjurons aussi les hommes d'état européens, qui sont en position de savoir que nous n'avons rien avancé ici, qui ne soit basé sur la vérité, de dire si les documents entre leurs mains n'assertent pas la vérité de nos accusations et si les Kurdes sont vraiment aussi coupables qu'on a voulu les dépeindre. Mais qu'ils se souviennent avant de répondre que ce sont eux qui sont responsables devant l'histoire de ce qui arrivera et qu'ils décident après si, pour des intérêts politiques passagers, ils sont prêts à condamner une race entière à l'annihilation complète.

communauté amicale qui seules suffiraient pour prouver que les atrocités Kurdes sont de pure invention.

Nous avons essayé d'exposer clairement dans cette brochure les réclamations Kurdes et les raisons sur lesquelles ils les appuient. Celles-ci sont, en résumé ; premièrement la priorité de possession; deuxièmement la prééminence de nationalité. Nous avons essayé aussi de prouver que les troubles qui ont désolé notre malheureux pays sont dûs non pas aux Kurdes mais aux intrigues de la Russie, qui pour arriver à ses propres fins n'a pas craint d'allumer la discorde entre deux nations vivant ensemble fraternellement depuis des siècles. Nous espérons que nous pourrons plaider notre cause devant la conférence de la paix, car notre situation toujours précaire ne l'a jamais été plus qu'à ce moment où les puissances vont enfin régler les questions en suspens.

Nous n'ignorons pas les préjugés nourris contre nous, les calomnies infâmes qui ont éveillé un sentiment d'horreur dans tous les cœurs, à notre égard ne nous sont pas inconnus et nous savons aussi que le temps qui nous est octroyé est trop court pour les réfuter toutes; cependant nous comptons sur le droit que toute nation possède à la vie et nous disons qu'on ne peut pas l'anihiler d'un coup de plume sans y réfléchir longuement. Les mêmes puissances qui flétrirent l'asservissement de la Pologne, qui secondèrent à la naissance de la Grèce, de la Serbie, du Monténégro, après la signature de la Sainte Alliance, qui applaudirent à la nouvelle république Yougo-Slave vont-elles tenter d'étouffer la nationalité Kurde.

Si, à la table de la Conférence où, au dire du Président Wilson, l'impartialité va régner en maîtresse on donne le patrimoine Kurde aux Arméniens, comment espérer de l'Avenir? Comment devant cette flagrante injustice, les nations musulmanes peuvent-elles s'attendre à une ère plus libérale? Comment croire que le temps des croisades est passé?

Ne viendront-elles pas plutôt en ceci une preuve que l'Europe a toujours deux balances, une pour ceux de sa propre foi et la seconde pour les hommes qui osent adorer à un autre autel.

Si c'est vraiment ainsi et si l'Europe est encore inspirée par le fanatisme religieux qu'elle donne donc sans hésiter le Kurdistan aux arméniens, car c'est l'arrêt de mort de cinq millions de musulmans qu'elle aura signé.

n'eut point un meilleur sort et succomba sous les coups des comités Arméniens avant d'arriver à son poste. Le vali qui le remplaça vint avec la ferme décision de défendre sa vie et s'entoura de troupes. Dans ce qui s'ensuivit à Van les Kurdes ne sont plus mentionnés dans le récit des témoins.

A Diarbékir, le 31 Octobre 1895, les Arméniens attaquèrent les habitants Kurdes dans la mosquée et en fusillèrent une quarantaine ; les Kurdes ripostèrent et les arméniens proclamèrent que les Kurdes les avaient massacrés sans justification aucune et ils furent crus comme toujours. Les explications de la Sublime Porte furent reçues avec soupçons et les Kurdes furent condamnés à la réprobation universelle. Cependant quand les soldats voulurent pénétrer à Mardine pour massacrer les Arméniens ce fut Derviche Aga, un Kurde et chef des Dachi qui vint défendre les portes de la ville, sauva les Arméniens et reçut pour ce fait la légion d'honneur Française. Les Arméniens du village de Geutli furent sauvés par un Kurde, Gazi Aga, chef des Gourses et ce fut un autre Kurde, le descendant des princes de Bitlis et le chef des Hazrou Seifedin Paoha, plus tard assassiné par l'union et progrès, qui recueillit chez lui 300 familles arméniennes.

Enfin nous le soutenons en face du monde entier, les Kurdes n'ont jamais massacré les arméniens ; ils n'ont fait que se défendre à main armée contre les attaques arméniennes.

La grande *Encyclopédie Française* en décrivant les mœurs des Kurdes dit entre autre que le Kurde ne tue point sans nécessité, nous ajoutons que même chez les auteurs les plus partiaux (à moins d'être russes) les mentions de Kurdes, dans des exercices d'atrocités, sont rares et semblent placées par acquit de conscience.

D'ailleurs les massacres arméniens ont été exagérés tellement qu'il est presque impossible maintenant de mettre les faits au point.

Au sujet du prétendu antagonisme Kurdo-Arménien, nous dirons que dans tous les pays étrangers, un arménien désirant une aide quelconque, le réclame premièrement d'un Kurde s'il en trouve, les magasins arméniens surtout sont fréquentés par les Kurdes et les Turcs et dans toutes les réunions européennes ou le Kurde et l'Arménien se rencontrent on peut voir dans leurs relations une intimité étroite, une

La Russie était donc sur le point de toucher au but si longuement et si patiemment poursuivi, quand la guerre universelle éclata et accorda un léger répit à la nation Kurde. Il n'y a donc rien d'étonnant à ce que les Kurdes se joignirent aux Turcs pour combattre contre le pays qui les avait si longtemps persécuté et qui, à force de fausses accusations, avait réussi à leur acquérir l'aversion du monde entier.

Nous allons tâcher de démêler quelque peu le vrai et le faux de ces accusations.

Tout le monde s'accorde à dire qu'en 1877-1878, au moment où la Russie insérait dans le traité de San-Stéphano, à l'article 16, la clause que la Sublime Porte s'engageait à assurer la sécurité des Arméniens contre les Kurdes, ces derniers vivaient ensemble en bonne intelligence et des relations continuèrent à subsister jusqu'à ce qu'en 1893-1894 comme le dit l'*Encyclopædia Britannica* que nous avons cité plus haut, décidèrent d'arriver à leur but en suscitant des troubles comme ceux qui avaient donné naissance aux Etats Balkaniques.

Mais ils ne prirent point en considération que si ces troubles avaient réussi dans les Balkans c'est surtout dû à l'existence d'une majorité écrasante des nationalités révoltées dans ces pays et que le même système appliqué par les arméniens n'était qu'une utopie dans un pays où une infime minorité commettait la folie de se révolter contre une écrasante majorité.

Le même article dit que les Arméniens organisèrent des attaques contre les individus, écrivirent des lettres menaçantes, etc.

Nous ajouterons que les Arméniens du Caucase, c'est-à-dire les sujets Russes, attaquèrent Tassoun et Talori au printemps de 1893 et égorgèrent des centaines de Kurdes. Ce ne fut d'ailleurs qu'à ce moment là que les Kurdes prirent connaissance des désirs Arméniens. Est-il étonnant que ce peuple, se voyant ainsi trahi par ceux qu'il considérait comme ses frères d'infortune riposta en en égorgeant à son tour.

Entre temps le gouverneur Général de Van, Bahri Pacha, fut attaqué à Trébizonde par des Arméniens, quand, destitué à cause des troubles il retournait à Constantinople. Le nouveau Vali Aali Bey

étant qu'on rendrait aux Arméniens les terrains soi-disant usurpés par les Kurdes, elle était assurée que le nouveau projet susciterait les troubles désirés et lui donnerait ainsi le prétexte voulu pour annexer simplement le Kurdistan.

La Porte cependant refusa d'accepter ces réformes et la Russie voyant que les Puissances ne semblaient pas disposées à l'y forcer, essaya de nouveau de susciter les désordres qu'elle avait annoncé à grands renforts de trompette. En Juillet 1913 l'agent provocateur russe, un Kurde, refit son apparition à Van, mais les Kurdes avertis enfin de ce qui se tramait contre eux le reçurent si mal, qu'il fut obligé de repartir sans avoir pu pénétrer plus avant dans le pays.

Devant cet échec la Russie trouva bon de s'accorder avec les puissances centrales sur un projet que celles-ci pourraient accepter, d'ailleurs elle savait fort bien que tant que la question ne serait point réglée selon les droits de l'équité c'est-à-dire en donnant aux arméniens des terrains gouvernementaux en compensation de ceux vendus aux Kurdes, la discorde était toujours prête à éclater.

Elle consentit donc à l'envoi de deux inspecteurs généraux avec pleins pouvoirs.

Ceux-ci, ignorant la langue Kurde, accompagnés par des interprètes Arméniens et surtout imbus de l'idée qu'ils étaient envoyés par l'Europe en croisade pour délivrer les chrétiens des griffes d'une nation fanatique et sauvage, ne pouvaient trouver d'autre solution que de chasser les Kurdes de leurs terrains et les donner aux arméniens. L'effet qu'une telle injustice pourrait avoir sur l'esprit des musulmans ne fut point compris par eux, puisqu'ils ignoraient que ces terres étaient payées et qu'ils croyaient, en agissant ainsi, faire acte de justice.

Un membre de notre comité alla les visiter durant leur séjour à Constantinople, désirant leur donner quelques visées sur le Kurdistan, mais ce fut en vain. Ils lui répondirent qu'ils avaient une caisse de livres sur le pays, qu'ils étudieraient en route et quoique notre collègue leur fit observer que les auteurs des livres européens sur le Kurdistan, ne connaissant pas la langue du pays, n'y faisant que de courts séjours, ne pouvaient avoir que de faibles aperçus sur les problèmes du pays, il ne put faire aucune impression sur leurs idées fixes.

dant une période au dessus de trois ans était devenu de par la loi turque le bien de l'état qui l'avait revendu aux Kurdes.

La Russie vit là une nouvelle occasion pour alimenter la discorde entre Kurdes et Arméniens et se posant audacieusement, de nouveau, comme protectrice des intérêts arméniens elle ne rougit pas de réclamer ce qu'elle appelait les terres usurpées.

Le 26 Novembre 1912, Monsieur de Giers, l'Ambassadeur Russe à Constantinople, dans une dépêche à Monsieur Sazonoff dit (1) que la question agraire devient de plus en plus aigüe; la plus grande partie des terrains ont été usurpées par les Kurdes et conclut en disant: «Vu l'état d'Anarchie où se trouve la Turquie il faut compter avec l'éventualité que les réformes n'apporteront pas l'apaisement attendu et se préparer à la nécessité de l'entrée de nos troupes dans ces régions.»

Monsieur de Giers savait pertinemment que ces terrains avaient été achetés par des Kurdes, puisque au mois d'Avril 1913 le Consul Russe de Bitlis faisait accroire au Cheikh Mohamed Amine, que ces terres achetées par les Kurdes depuis 1885, allaient être arrachées d'entre leurs mains par la Sublime-Porte pour être remises aux arméniens, qui, disait-il, en se plaignant à l'Angleterre avaient obtenu que celle-ci intervienne en leur faveur.

Que ceci ne produisit pas de troubles fut dû surtout à la Porte, qui, avertie des démarches Russes, prit la précaution de concentrer un fort contingent de gendarmerie à Bitlis et arrêta tous ceux qui étaient impliqués dans l'affaire excepté le Cheikh Mohamed Emine qui se réfugia au Consulat de Russie (2).

En attendant, le Consul Russe était si sûr du succès de ses manœuvres que, dans une dépêche à Monsieur de Giers datée du premier Avril, il annonçait déjà que les Kurdes massacraient les Arméniens, tandis que le pays gardait sa tranquillité. Au mois de Juin de la même année, la Russie essaya d'obliger la Porte à accepter les réformes qu'elle préconisait et qui n'étaient autre chose que de séparer les six villayets de Kurdistan et d'en faire une seule province autonome sous un gouverneur général européen. Une des clauses de la réforme proposée

(1) *Livre Orange Russe.*

(2) Il y eut même une interpellation au parlement Anglais à ce sujet.

tout le socialisme arménien n'était qu'un jeu, pas très sympathique, et personne ne reconnaît plus actuellement ce parti arménien (Dachnakzoutune) comme socialiste. Ils ont cessé eux-mêmes de l'intituler ainsi. Bref, par leur état économique spécial au Caucase, par leur égoïsme national qui ne leur permet jamais de reconnaître les droits politiques des autres, par leur alliance avec l'Impérialisme Russe au Caucase, les Arméniens sont devenus antipathiques aux Caucasiens. Dans cette guerre ils les ont trahi encore une fois, mais après la libération du Caucase, ils resteront toujours là, malgré leur trahison, pour jouer leur rôle dans l'organisation politique du pays.»

La Russie était en effet si sûre d'obtenir le prétexte désiré, qu'elle osa attirer l'attention de l'Europe sur les troubles qui, disait-elle, étaient sur le point d'éclater en Kurdistan. Le Gouvernement Russe présenta le 25 Juin 1913 un aide mémoire aux gouvernements d'Allemagne, d'Autriche-Hongrie et d'Italie dans lequel il disait : «Les dernières nouvelles ne font que confirmer l'impression qu'on peut s'attendre prochainement à des excès regrettables de la part des Kurdes.»

Il n'a point en effet, dépendu de la Russie, que les excès regrettables qu'elle annonçait ainsi n'eurent lieu.

En 1895 le gouvernement du Sultan Abdul Hamid, qui jusqu'à ce jour avait empêché les Arméniens de quitter le pays leur accorda la permission d'émigrer. Heureux de pouvoir enfin rejoindre leurs compatriotes en Russie, de pouvoir ainsi échapper au joug Ottoman *et goûter enfin de la clémence Russe*, ils partirent en masse et s'établirent à Bakou, Tiflis et d'autres villes qu'ils considéraient faire partie de l'Ancienne Arménie, mais la Russie ne vit point d'un bon œil cette invasion d'un peuple à qui elle avait inoculé l'esprit de la révolte ; aussi pour y mettre un terme, non seulement elle les traita avec une sévérité rigoureuse, mais sûre de son impunité en face de l'Europe, elle les fit massacrer en masse par les indigènes. Martyrisés en Russie, craignant de retourner en Turquie dont le Gouvernement d'ailleurs les en décourageait, les émigrés arméniens se disséminèrent en Europe et dès que la constitution Turque fut déclarée retournèrent avec précipitation à leur ancien foyer. Cependant les agriculteurs Arméniens avaient vendu une partie de leur terrain aux Kurdes et le reste ayant été abandonné pen-

jouer un rôle civilisateur parmi un peuple dont la culture est infiniment supérieure à celle des Arméniens.

Les peuples du Caucase ont aussi leurs marchands et leurs usuriers, mais les premiers sont plus Européens, et le nombre des derniers est très faible. Quant aux travailleurs arméniens ceux des villes et de la campagne, leur état économique et leur culture sont infiniment inférieurs à celui, par exemple, des Géorgiens. Et quant à la culture nationale générale, peut-on jamais comparer, par exemple, la nouvelle littérature arménienne créée au XIXme siècle dans un dialecte du Caucase à la nouvelle littérature géorgienne qui est le produit du développement organique de l'ancienne littérature? On ne peut pas parler du rôle civilisateur des Arméniens au Caucase comme on ne peut pas parler du rôle civilisateur des Juifs en Pologne. En outre, c'est une force que les Russes emploient pour paralyser le mouvement national du Caucase. L'alliance des Arméniens avec le gouvernement russe date de longtemps. Les Russes les ont toujours employés contre les Turcs, maintenant ils les emploient aussi contre les Géorgiens et contre les caucasiens. Pendant la révolution, en 1904-1905, les Arméniens n'ont pas participé au mouvement, quoiqu'ils annonçassent au monde entier qu'ils étaient les meneurs de la révolution tout entière. En même temps, ils voulaient être solidaires avec les Géorgiens, et leur solidarité se borna à la marche pompeuse de leurs bandes armées dans les rues de Tiflis et de Bakou. Les Russes ont provoqué un massacre arméno-tatare à Bakou, à Elisabethpol, à Tiflis même, et, *il est vrai les Arméniens se sont distingués dans cette lutte fratricide. Ils ont l'habitude d'appeler révolution semblables massacres*, mais ces choses-là n'ont rien à faire avec une révolution, et, à Tiflis, c'est grâce à l'intervention des révolutionnaires géorgiens que le massacre a dû cesser. Et après, lorsque tous les partis révolutionnaires géorgiens avaient à décider si l'on devait continuer l'action révolutionnaire contre le gouvernement, le parti arménien a trahi les partis réunis en déclarant que, en Russie, il n'y avait pas de champ d'action pour lui. Et c'était un parti qui se disait partout socialiste—en Géorgie, en Russie, en Europe même—qui marchandait sur les principes avec les partis socialistes russe et autres pendant l'élaboration du programme commun. Heureusement tous ces partis ont compris finalement que

lation musulmane. Partout ailleurs, dans le Caucase, les Arméniens forment une minorité en comparaison avec leurs voisins. Il est vrai que dans certaines villes, et même à Tiflis, les Arméniens sont très nombreux, mais leur rôle ressemble à celui des Juifs de la Pologne, de Varsovie, par exemple. Leur situation au Caucase, dont ils n'aiment pas en général à parler, ne leur permet pas d'aspirer à la formation d'un corps politique indépendant, même à l'autonomie territoriale, et c'est ce qui les rend envieux des autres peuples du Caucase, surtout des Géorgiens, qui sont en état de constituer un état indépendant. Les Arméniens sont, en outre, les détenteurs du capital marchand et usurier par lequel ils exploitent la population caucasienne d'une manière impitoyable partout où ils sont, dans les villages aussi bien que dans les villes. Les grands capitaux industriels du Caucase n'appartiennent pas exclusivement aux Arméniens. La grande majorité de ces capitaux constitue la propriété des Européens. L'Arménien des villes du Caucase c'est le type de marchand ou d'usurier, cela veut dire un fléau de Dieu surtout pour l'agriculteur qui est exploité et ruiné par lui systématiquement. Voilà la cause principale de la haine dont les Arméniens sont les objets au Caucase. Les sympathies que les Arméniens avaient toujours pour le gouvernement Russe les ont discrédités encore plus. Ne pouvant pas aspirer à l'autonomie territoriale à cause du manque d'un territoire peuplé par une population nationale compacte, les Arméniens se contentent d'un côté des petites concessions que les Russes leur accordent (ainsi par exemple, lorsque les Russes ont pris de force les biens de l'Eglise arménienne, en 1904, le gouvernement les leur a restitués après une protestation du peuple et du clergé arméniens), et de l'autre côté ils sont toujours contre les aspirations autonomes des autres peuples, surtout des Géorgiens, préférant le régime Russe, qui leur permet l'exploitation effrénée de la population au sein de laquelle ils se sont introduits comme usuriers et marchands, au régime libre d'un Caucase indépendant qui mettra fin à leur œuvre néfaste qui désagrège complètement chaque société où ils pénètrent. Leur cri dans l'Europe tout entière qu'ils sont des éléments civilisateurs du Caucase n'est qu'une invention, connue, d'ailleurs, par les Européens qui ont étudié si peu que ce soit le Caucase. Le marchand et l'usurier ne peuvent jamais

Pour avoir un prétexte, il suffisait d'attiser l'antagonisme Kurdo-Arménienne.

Les consulats Russes, dans les six villayets dits arméniens furent pourvus d'armes et munitions, qu'on distribua parmi les révolutionnaires, sans oublier les Kurdes.»

Nous citons les lignes suivantes d'une brochure publiée en 1915 sous le titre *la Géorgie et la guerre actuelle* et qui démontre clairement l'entente qui existait entre la Russie et les comités Arméniens :

«Quant au quatrième élément principal du Caucase, les Arméniens, il est un peu difficile d'en parler, en toute franchise, car la vérité que l'on se permet de dire sur eux ouvertement est toujours accueillie par leur presse et par l'opinion publique comme une manifestation d'arménophobie. Il est vrai qu'ils ont souffert énormément à travers toute leur histoire, sous la domination des étrangers, depuis qu'ils ont perdu leur indépendance politique. Il est vrai que le régime d'Abdul Hamid a été un fléau de Dieu pour ce peuple malheureux. Il est vrai qu'ils sont obligés quelquefois de jouer la double politique russophile et turcophile, étant partout parsemés, en Russie et en Turquie. Il est vrai, enfin, que le peuple Arménien, est un peuple travailleur, commerçant, intelligent sous beaucoup de rapports, de là nos sympathies et notre respect pour lui ;— mais cela n'est qu'un côté de la vérité, qui n'est pas du tout suffisant, lorsqu'il s'agit de considérer le rôle qu'un peuple joue dans la vie d'un grand pays, comme le Caucase, dans la décision de son sort, de son avenir. Dans ce cas il faut dire toute la vérité, et voilà son mauvais côté. Les Arméniens du Caucase, dont le nombre s'élève à peu près à un million d'individus, ne forment pas une population compacte sur un territoire bien défini. Ils sont éparpillés dans tout le Caucase.

Dans une province géorgienne de Djavakhethi, la majorité de la population agricole est arménienne, grâce au gouvernement russe, qui a fondé ces colonies arméniennes en Géorgie au commencement du XIXme siècle pour les services que les Arméniens lui ont rendu pendant ses guerres contre la Turquie. Le reste des Arméniens est mélangé avec la population tatare, ne formant nulle part une majorité écrasante, même dans les provinces de leur ancienne patrie, comme, par exemple, dans le gouvernement d'Erivan, ou ils dépassent de très peu la popu-

Nous avons traduit fidèlement cet article. Jusqu'ici, en effet il ne nous était pas possible de mieux prouver ce que nous avançons, que par ces lignes où on peut suivre pas à pas les intrigues russes et la façon dont ceux-ci agissent sur l'esprit Arménien. Nous allons maintenant citer un autre témoignage.

Monsieur Edgar Granville dans un article intitulé le *Tsarisme en Asie Mineure* et publié dans *Revue politique internationale* en 1917 dans son numéro 26, dit :

« On a rarement voulu comprendre que le poison de l'Orient qui paralysa tous les efforts vers la renaissance Islamique et vers l'amélioration des rapports Turco-Chrétiens fut identique au poison que le Tsarisme inocula à la Russie, en la séparant moralement de l'Europe Occidentale. . . . Sur le conseil du Comte Warantzoff Dachkoff, lieutenant général du Tsar au Caucase, ami intime de Nicolas II, le Gouvernement Russe fit machine arrière, rendit aux églises Arméniennes leurs biens confisqués, rouvrit les écoles et mit fin aux procès politiques et aux vexations multiples afin d'amadouer les Arméniens et de les gagner à la politique Tsarienne en Asie Mineure. Il s'agissait de mettre fin aux agitations séparatistes parmi les Arméniens du Caucase en faisant miroiter devant leurs yeux l'ancien programme d'un royaume de l'Ararat élargi en royaume Arménien par l'annexion d'une grande partie de l'Asie Mineure sous le sceptre du Tsar dont on invoqua le droit au titre de Tsar du pays Arménien, titre qui figure parmi les innombrables dénominations des Empereurs de toutes les Russies; Warantzoff Dachkoff secondé par des Conseillers Arméniens, s'y prit avec beaucoup d'habileté et réussit en peu d'années à créer de toutes pièces une action souterraine en Asie-Mineure. Autrefois on excitait les musulmans du Caucase contre les Arméniens, maintenant, ceux-ci devaient servir d'instrument de lutte contre la Turquie, le malheur des Arméniens vient de ce qu'ils s'y laissèrent entraîner . . . A partir du jour où l'entente Anglo-Russe de 1907 laissa le champ libre aux visées Russes, les agents Russes intensifièrent en Asie leur activité à double face. Il fallait d'une part créer le prétexte d'une prochaine intervention du Tsar, d'autre part faire croire à l'opinion internationale qui s'intéressait au sort des Arméniens, que ceux-ci désiraient sa protection.

vention de l'Angleterre en faveur des Arméniens Turcs. Nous avons déjà démontré qu'à moins d'accepter le projet Russe et de les former en un état séparé, il n'y avait guère de réformes arméniennes à préconiser et la Russie ne désirait point que ceci fut su par l'Angleterre.

Quand Echmiazin passa à la Russie, en 1828, le Catholicos réclama la juridiction spirituelle sur toute l'Eglise Arménienne; plus tard la Russie s'assura la soumission des Catholiques indépendants de Siss et obtint ainsi le pouvoir d'intervenir dans les affaires arméniennes du monde entier. En 1900 la Russie témoigna un nouvel intérêt en Arménie, obtint le droit d'y construire des chemins de fer et pressa la Porte d'y introduire les réformes demandées.

Le traité de Berlin désappointa les Arméniens Grégoriens qui avaient espéré que l'Arménie et la Cilicie seraient formées en une seule province autonome administrée par les chrétiens. Mais la formation de cette province était impossible, les grégoriens étaient disséminés dans tout l'Empire et excepté dans quelques petits districts ne formaient nulle part la majorité de la population. Ils n'étaient pas même liés entre eux par une communauté d'idées ou de sentiments. Les arméniens du Sud parlant préférentiellement le turc s'entendaient difficilement avec les Arméniens du Nord qui ne connaissaient que leur langue nationale et le montagnard ignorant de l'Est n'avait rien de commun avec le bourgeois de Constantinople et de Smyrne. Après le changement de tactique de la Russie et après que les puissances n'eurent point obtenu de réformes une partie des Arméniens dont plusieurs avaient été élevés en Europe et qui étaient imbus des doctrines nihilistes décidèrent de créer des troubles en Turquie, pareils à ceux qui avaient donné naissance à la Bulgarie. Des sociétés furent formées à Tiflis et en Europe et d'autres sociétés secrètes des Hindjakians, etc., furent instituées pour prendre des mesures plus révolutionnaires. «Une propagande active commença donc en Turquie, conduite par des émissaires qui essayaient en même temps d'introduire des armes et des explosifs dans le pays et qui représentaient les accidents ordinaires de la mauvaise administration du gouvernement Turc comme des atrocités (1).»

---

(1) *Encyclopædia Britannica.*

l'empire, n'avaient la majorité nulle part; que même divisés en nation orthodoxe les parias protestants et catholiques ne pouvaient s'accorder, que cette race vivant jusqu'à ce jour en bonne intelligence avec les musulmans et favorisée par le gouvernement souffrirait cruellement si elle se révoltait. N'importe, la Russie avait besoin d'un prétexte pour intervenir en Asie Mineure, l'Arménien n'était pour elle qu'un instrument dont le sort ne l'intéressait nullement une fois qu'il aurait servi au but qu'elle se proposait.

L'Encyclopædia Britannica dit : «qu'après la guerre de 1877-1878 les Consuls Russes en Turquie, encouragèrent la formation de Comités patriotiques Arméniens et qu'un projet fut formé pour créer un état séparé de l'Arménie Russe, Persane et Turque, qui serait sous la suzeraineté de la Russie et que ce projet était favorisé par Loris Mélikof, mais, en 1881, Alexandre II fut assassiné.»

Ceci fut, selon l'auteur cité, la raison d'un changement de politique Russe, cependant selon nous il faudrait plutôt chercher cette raison dans l'attitude de l'Angleterre, qui montra qu'elle s'opposerait fermement à la formation de cet état.

La Russie en attisant le feu de la révolte Arménienne en Turquie, en avait laissé tomber, sans le vouloir, une étincelle chez elle et les Arméniens Russes virent avec regret leur rêve s'évanouir. Leurs lamentations bruyantes effrayèrent le gouvernement Russe qui, changeant de tactique, adopta une politique Anti-Arménienne. Les écoles furent fermées, l'usage de la langue Arménienne fut découragé, les biens des églises furent confisqués et elle essaya d'amener les Arméniens dans le giron de l'Eglise Russe. «Tout espoir d'autonomie sous la protection Russe ayant cessé, les Arméniens de Tiflis se tournèrent vers les Arméniens de Turquie. Ils avaient vu le succès qu'avaient obtenu les comités slaves en créant des troubles dans les Balkans et essayèrent de produire des troubles similaires en Asie Mineure (1).»

La Russie dit l'auteur, ne fit aucun effort sincère pour entraver l'action de ses sujets Arméniens, selon nous ce fut elle qui les y poussa. Il ajoute d'ailleurs qu'après 1884 la Russie empêcha fermement l'inter-

---

(1) *Encyclopædia Britannica*.

musulman de l'empire Ottoman ne pouvait l'obtenir qu'au prix de Lt.50 et encore seulement pendant la paix intérieure et extérieure; car à la déclaration de guerre ou au premier trouble, l'homme qui peut-être avait racheté son service militaire trois jours avant était obligé de rejoindre son régiment sur le champ.

L'*Encyclopédie Française* en décrivant les mœurs Kurdes dit : «Les femmes y sont accablées de travail». Ceci est vrai non seulement de la paysanne Kurde mais aussi de la paysanne Turque. Tous les Européens qui ont voyagé en Asie Mineure ayant vu les femmes musulmanes labourant, bêchant, portant des poids énormes sur leurs épaules ont ressenti un sentiment de révolte contre des mœurs qui permettaient que les femmes fussent traitées en bêtes de somme; et ont comparé plaisamment l'état de la femme chrétienne, arménienne ou grecque, à celui de la musulmane. Ceci cependant n'était pas, comme ils ont pu le penser, l'effet de la religion musulmane mais bien celui de la conscription qui, en Asie mineure, en enlevant l'homme, quelque fois pour quatorze ans (1), à ses travaux, obligeait la femme à le remplacer.

Nous ne donnons ici qu'un léger aperçu des oppressions dont souffraient les Kurdes et dont les Arméniens étaient exempts; mais même ce peu suffira, nous le croyons du moins, les Arméniens bénéficiant d'un système national particulier, témoin la façon dont les musulmans étaient traités, n'avaient pas le droit de se plaindre de leur sort. Aussi ne le firent-ils qu'à l'instigation de la Russie, qui désirant s'emparer du Kurdistan crut le moment propice pour y faire naître la discorde.

N'espérant pas pouvoir agir sur le Kurde qu'elle savait ne supporter le joug Turc que par la crainte que lui inspirait le Russe, elle se posa en protectrice de l'Arménien et montra tant de zèle pour ses intérêts qu'elle finit par lui faire accroire qu'elle désirait sincèrement lui procurer une autonomie.

La Russie savait cependant fort bien que ceci était impossible, ses consuls avaient dû la prévenir que les Arméniens disséminés dans tout

---

(1) Le Soldat envoyé dans les provinces éloignées, y était souvent oublié et terminait les deux périodes de Nizam et de Rédif sous les armes.

auquel il octroya l'autorité absolue dans les affaires civiles et religieuses. Sous ce système l'Evêque Arménien de Brousse qui fut nommé patriarche de Constantinople par le Sultan devint le Chef civil et religieux de sa communauté et fut reconnu comme un membre officiel du Gouvernement Impérial avec le rang de Vézir. Il avait pour l'assister un conseil composé d'Evêques et d'autre clergé et était représenté dans chaque province par un Evêque. Cet impérium in impéria assura aux Arméniens une position bien définie aux yeux de la loi..... après le Hati Humayoune de Kulhané de 1839 les négociants et les artisans de la capitale se délivrèrent du contrôle clérical par une organisation approuvée par le Sultan en 1862. Le Patriarche tout en restant le représentant officiel de la communauté perdit toute sa puissance qui passa entre les mains d'un conseil mixte composé de clergé et de laïques élu par une assemblée représentative de 140 membres. La communauté, dont les Catholiques et les Protestants étaient exclus fut bientôt surnommée la nation, les affaires domestiques devinrent les affaires nationales et l'assemblée représentative porta le nom d'assemblée nationale..... Quand Abdul Hamid monta au trône la condition des Arméniens était meilleure qu'elle n'avait jamais été sous les Osmanlis, mais avec la fin de la guerre de 1877-1878, la question Arménienne naquit. Dans le traité de San Stefano la Turquie s'engageait à organiser des Réformes dans les provinces habitées par les Arméniens.»

Nous demandons la permission de donner ici une description de l'état du Kurde au moment où la Russie réclamait qu'on réforme les lois qui gouvernaient les Arméniens.

Traité par le gouvernement comme faisant partie de l'élément de l'Empire auquel l'Europe ne s'intéressait aucunement l'agriculteur Kurde dépendait uniquement du bon plaisir des fonctionnaires turcs, qui eux-mêmes obéissaient à un gouverneur général turc presque indépendant. La perception des dîmes étant mise aux enchères, il s'en suivit que les indigènes étant ou trop pauvres ou, dans le cas des Chefs de Tribus, trop fiers pour s'en emparer; la charge était achetée d'ordinaire par les Chrétiens arméniens ou Nestoriens et ceux-ci pour pouvoir ménager leurs corréligionnaires accablaient les paysans Kurdes. L'Arménien était exempt du service militaire en payant une somme infime mais l'élément

n'est point originaire, il n'a jamais pu s'y établir solidement et a toujours été à la merci du premier choc.

Les Arméniens, une nation faible, pauvre et qui n'est pas même unie, ne pourrait guère espérer réussir là où les Turcs ont failli.

En parlant ainsi nous sommes inspirés par un sentiment amical pour les Arméniens. Nous, leurs anciens protecteurs, nous voudrions, si c'était possible leur tendre la main. Nos frontières étant voisines, nos intérêts identiques, nous préfererions être en bons termes ensemble.

Ceci cependant, ne peut avoir lieu que si ces derniers se contentent de réclamer ce qui leur appartient et ne pas vouloir piétiner les droits de leurs voisins. Nous avertissons l'Europe franchement que les Kurdes ne permettrons jamais qu'un pouce des terrains de leur patrimoine passe à une nation intruse. Les Kurdes qui ont défendu leur liberté séculaire contre toutes les races asiatiques ne se laisseront pas spolier sans résistance par les Arméniens.

D'ailleurs le malheur des Arméniens provient du fait qu'ils ont toujours écouté les mauvais conseils de ceux, qui, pour leur intérêt politique, leur inspiraient des idées mégalomanes et la Russie la première à été la cause de leur infortune en leur faisant accroire qu'ils souffraient à un moment où ils étaient les plus favorisés des races soumises à la Turquie.

Tandis que le Kurde et l'Arabe étaient obligés de divorcer d'avec leur femme ou de marier leurs filles devant un mufti turc dont ils ne comprenaient pas la langue, l'Arménien le faisait en Arménien devant un prêtre de sa propre race. Tandis que le Kurde et l'Arabe envoyaient leurs fils à une école turque où on leur enseignait la langue turque, l'Arménien, lui, avait ses propres écoles où on lui apprenait à haïr l'opresseur étranger ; là où aux yeux du gouvernement Turc les Arabes et les Kurdes étaient considérés comme des membres inférieurs de la nation Turque, l'Arménien gardait sa nationalité intacte et avait même son assemblée nationale.

L'*Encyclopédia Britanica*, donne à ce sujet la description suivante sur l'état des Arméniens sous le joug Turc.

«Après la prise de Constantinople en 1453, Mohamed II organisa ses sujets Chrétiens en communauté ou *Millet* sous un chef ecclésiastique

bethpol et où les villes d'Arasc, d'Erivan et d'Echtmiyazine (jusqu'à ce jour cité du Catolicos Arménien) se trouvent encore.

Ayant assez dit, nous l'espérons du moins, pour justifier nos droits; nous allons examiner les raisons sur lesquelles se fondent les réclamations Arméniennes.

Premièrement ils prétendent que Tigran a fondé Diarbékir et que le nom étant Tigranecta, a subi cette transformation par la différence de prononciation.

Ceci est contraire à la vérité car Diarbékir qui signifie textuellement le pays de Békir fut fondé par Békir Ibn Vail de la tribu de Rabi El Moudar.

Ils disent à un moment donné avoir fondé les royaumes de Sivas, Cilicie et de Van. Nous n'avons pas l'intention de nier que Kagig, le gouverneur Arménien de Van, fut couronné Roi par un caprice du Kalif Motakid, mais sa royauté fut si éphémère que nous le voyons, après l'invasion de Bazil II, Empereur de Byzance, échanger le royaume de Van pour celui de Sivas où il émigra avec les Arméniens. Toujours poursuivi par les Byzantins, il se vit obligé de quitter aussi Sivas et se retirer à Capadoce. Tout en acceptant ces faits nous ne reconnaissons point qu'ils fussent pour leur créer un droit. Tous ces pays n'étaient point Arméniens; ils ne firent jamais partie de l'Arménie proprement dite; les Arméniens n'y étaient que des émigrés et si, profitant des troubles du temps, ils purent s'en rendre les maîtres pour de courtes périodes, ils s'y savaient eux-mêmes si peu propriétaires qu'ils les échangeaient avec d'autres lieux d'émigration dès qu'ils se voyaient en danger d'expropriation.

L'Europe, sans commettre une grande injustice ne peut donner aux Arméniens un pays où ils ne firent que passer, dont les habitants sont d'une origine différente et qui, en retombant dans les mains des Kurdes, n'a fait que retourner à ses propriétaires antérieurs. Nous croyons aussi que ceci serait d'une mauvaise politique, car aucune nation ne peut être vivace dans un terrain hostile et pour qu'elle donne des fruits il faut qu'elle soit enracinée dans le sol natal.

L'Empire Turc est une preuve vivante de ce que nous venons d'avancer; composé de races hostiles, placé dans un terrain dont il

des montagnes de Kurdistan, coule au Sud-Est jusqu'à Diarbékir et de là à l'Est jusqu'à ce qu'il reçoive le Bitlis.

Nous n'avons pas besoin de plaider pour Hakari, l'ancien Carrhes ou pays des Carducs pas plus que pour Kharpout ou Cardand et les collines de Sindjar, habitées par les Yézidis Kurdes et qui sont les limites naturelles des frontières Kurdes au Sud.

Moins avides que les arméniens, nous ne réclamons ni Kermenchah, l'ancienne capitale Kurde, ni Béhistan, ni même Ardelan; nous ne demandons que ces provinces de la Turquie où la prééminence numérique des Kurdes démontre être le pays national des Kurdes.

Nous ne nions point non plus, à l'instar des Arméniens, l'existence d'une arménie et nous allons essayer de définir la position de celle-ci.

En examinant la carte de Strabon, tracée 60 ans avant l'Ere Chrétienne voici ce que nous trouvons :

«L'arménie est située entre la mer Caspienne et les monts du Kurdistan, ses frontières sont au Nord l'Albanis ou l'Allani à l'Est Amiz.»

Nuttals nous dit :

«Arménie.—Un pays dans l'Asie Occidentale, à l'Ouest de la mer Caspienne et au Nord des montagnes du Kurdistan.

Un temps indépendante, maintenant divisée entre la Turquie, la Russie et la Perse. Occupant un plateau coupé de vallées fertiles qui culmine dans le mont Ararat où l'Euphrate et le Tigre prennent leur source.»

Nous lisons dans l'*Histoire Romaine* de Momsen :

«Pompée instruit des préparatifs que le roi des Ibers faisait en secret pour attaquer les Romains dans le défilé du Caucase retourna au commencement de l'année 689 (105 A.D.), avant de reprendre la poursuite de Mitridate, vers les forteresses à peine séparées d'un demi mille Allemand d'Harmazika et Tsumar, qui un peu au-dessus de la Tiflis actuelle séparait les vallées du Cur et de son confluent l'Aranga et commandait les passages entre l'Arménie et les Ibers.»

Plus haut ce même auteur ayant écrit que Tigran avait été réduit à l'Arménie proprement dite, nous croyons avoir raison d'affirmer que l'Arménie était située dans la région qui est nommée aujourd'hui Elisa-

Le recensement fait par le gouvernement français en Asie Mineure en 1899 a donné comme population :

Musulmans. . . .	14.856.143
Chrétiens	3.054.633
Dont Arméniens . .	1.475.011

Selon un recensement fait par le général Zelenji et cité par l'*Encyclopédia Britannica* la population des neuf Vilayets Turcs d'Erzeroum, Van, Bitlis, Kharpout, Mamouret El Aziz, Diarbékir, Sivas, Adana et Trébizonde sont de 6.000.000 d'habitants dont :

Arméniens. . . .	913.875	ou	15 ^o / ₁₀
Chrétiens	632.875	ou	11 ^o / ₁₀
Musulmans. . . .	4.453.250	ou	71 ^o / ₁₀

L'auteur de cet article ajoute :

Dans les cinq premiers Villayets qui contiennent le plus d'Arméniens la population est de 2.642.000 dont :

Arméniens. . . .	632.250	ou	21 ^o / ₁₀
Autres Chrétiens .	179.875	ou	7 ^o / ₁₀
Musulmans. . . .	1.828.875	ou	69 ^o / ₁₀

et dans les seules sept cazas où la majorité est arménienne la population est de 282.375 dont :

Arméniens. . . .	184.875	ou	65 ^o / ₁₀
Autres Chrétiens.	1.000	ou	3 ^o / ₁₀
Musulmans. . . .	886.500	ou	31 ¹ / ₂ ^o / ₁₀

Tâchons maintenant de localiser le Kurdistan et l'Arménie.

L'Encyclopédie de Nuttals dit :

«Kurdistan.—Une étendue de plateaux et montagnes, située dans le territoire Transcaucasien et appartenant maintenant aux Turcs, aux Persans et aux Russes, consistant en plaines vertes et en hautes rangées de montagnes que traversent des rivières comme le Zab, le Batman sou et l'Euphrate.

Diarbékir est la plus grande ville du Kurdistan à 19¹/₄ milles d'Alep. Van est aussi une ville du Kurdistan située sur le lac Van à 14⁵/₁₀ milles d'Erzéroum.

Le tigre est un fleuve important de la Turquie d'Asie qui sort

Le système d'administration préconisé par Idris dura jusqu'à la fin de la guerre Russo-Turque 1828-1829.»

Nous avons donné cet extrait textuellement car il embrasse un résumé de l'histoire Kurde depuis les temps les plus éloignés et confirme que les arméniens non seulement ne furent jamais maîtres du Kurdistan mais aussi que la race Kurde existait longtemps avant la retraite des dix milles et le royaume arménien n'ayant été fondé qu'après cette retraite le droit de priorité appartient certainement aux Kurdes.

D'ailleurs, nous le répétons, les Arméniens n'ont jamais possédé le Kurdistan et s'ils nous opposent le règne de Tigran, nous répondrons que les conquêtes de Tigran n'ont été que passagères et que les légions Romaines ont eu bientôt fait de refouler les Arméniens jusqu'à leur ancienne frontière et ceci pendant que Tigran était encore en vie.

Voici ce que Monsen dit à ce sujet dans son *Histoire de Rome*, page 53, livre 5 :

«Pompée ravi de ce triomphe facile releva Tigran, lui rendit les insignes de sa dignité et lui dicta la paix. Outre un paiement de 35.500.000 francs et d'un présent aux soldats qui devaient recevoir chacun 52 francs 50, le roi renonça à toutes ses conquêtes, non seulement celles de Phénicie, de Syrie, Cillicie, de Capados; mais à la Saphène et à la Carduène sur la rive droite de l'Euphrate. Il était de nouveau réduit à l'Arménie proprement dite.»

Croyant ces preuves suffisantes nous allons maintenant examiner la question de la prééminence de nationalité et nous donnerons simplement une copie du recensement officiel fait par le gouvernement français et publié dans son Livre jaune en 1892.

Population des Villayets de :	Musulmans	Arméniens
Van	430.000	80.000
Erzérourm	645.022	134.600
Bitlis.	388.625	120.000
Diarbékir	471.462	95.000
Kharpout	575.314	60.000
Sivas.	1.086.017	170.000
Adana	403.439	97.000
TOTAL.	4.012.879	756.433

radiens dans la liste des Armées de Xersès qui fut préservée par Hérodote.

En des temps plus récents ils passèrent successivement sous le joug des macédoniens, des Parthes et des Sassaniens. Si nous pouvons juger par la tradition et par les monuments existant encore dans le pays, ils furent spécialement favorisés par la monarchie Asanienne, qui était probablement de la même race. La tradition dit que Gotanza dont le nom peut-être traduit comme synonyme de chef des Gutus était le fondateur des Gaurans, la tribu principale du Kurdistan du Sud et son nom ainsi que ses titres sont encore préservés dans une inscription grecque découverte à Béhistan, près de la capitale Kurde de Kermenchah.

Sous les Khalifes de Bagdad les Kurdes furent très turbulents et en 888 a.d. et aussi en 905 des insurrections formidables éclatèrent dans le Kurdistan du Nord. L'Emir Adoud-El-Dévlé fut obligé de conduire les forces du Kalife contre les Kurdes du Nord et de saisir la fameuse forteresse de Sermag, dont les ruines existent encore

La période la plus florissante de la puissance Kurde fût au Cours du XIIme siècle quand le grand Saladin, qui appartenait à la Branche Ravindi de la tribu de Hadabani fonda la dynastie Eyoubit de la Syrie et les chefs Kurdes s'établirent non seulement à l'Est et au Sud des montagnes du Kurdistan mais, même étendirent leur domination aussi loin que Khorasan d'un côté et l'Egypte et la Syrie de l'autre.

Durant la domination Tartare et Mongole les montagnards Kurdes demeurèrent passifs et subirent malgré eux le joug des gouverneurs des plaines.

Quand Sultan Selim Ier, après avoir vaincu le Chah Ismail en 1514 annexa l'Arménie et le Kurdistan, il confia l'organisation de ces territoires à Idris l'historien qui était un Kurde de Bitlis.

Idris trouva le pays couvert de châteaux forts appartenant à des chefs héréditaires de tribus Kurdes, arabes et arméniennes. Ceux-ci étaient presque indépendants et passaient leur temps à guerroyer entre eux et à piller les agriculteurs. Il divisa le territoire en sandjaks ou districts et accepta le principe d'hérédité, installa les chefs comme gouverneurs locaux.

Les terrains entre Erzérroum et Erivan qui avaient été saccagés par Teymour Ling furent peuplés par lui de Kurdes de Hakari et Bobtan.

deux branches de l'Euphrate sur une longueur de 900 kilomètres du Nord-Est au Sud-Ouest et une largeur de 100 à 200 kilomètres. 37° et 39° de latitude et 37° et 46° long. Est. les principales vallées du Kurdistan le Batmantchai de la rivière de Bitlis, les deux Zabes de l'Edhem et du Chirvan, le massif de Zagra et le lac de Van sont comme la citadelle de ces populations historiques et belliqueuses.

Les Kurdes habitent ces contrées de temps immémorial, sous le nom de Gardu ils figurent parmi les adversaires des assyriens, sous celui de Koudrahas dans les documents Perses, sous ceux de Kardugues et Gardéens, les grecs les ont connu et ils furent les plus redoutables ennemis de Xénophon dans la retraite des dix milles,....»

Nous lisons, aussi dans l'*Encyclopedia Britannica* : « Kurdes.— Auparavant il était considéré suffisant de les décrire comme les descendants des Cardugues qui s'étaient opposés à la retraite des dix milles à travers les montagnes.

Mais les recherches modernes ont retracé leur passé jusqu'à une période bien avant l'arrivée des Grecs. Aux premiers jours de l'histoire les montagnes surplombant la Syrie étaient habitées par un peuple nommé les Gutus, titre qui signifie un guerrier, et qui était traduit en assyrien par le synonyme Gardou ou Kardou. Précisément le terme utilisé par Strabon pour expliquer le nom de Cardacs. Ces Gutus étaient une race assez puissante pour mériter d'être placée dans les premières inscriptions cunéiformes au même rang que les Hitites, les Susians Elamites et les Asekdiens de Babylone.

Durant toute la période de l'existence de l'Empire Assyrien, ils semblent avoir conservé tant bien que mal leur indépendance.

Après la chute de Ninive, ils se coalisèrent avec les mède et, pareils en cela à toutes les nations habitant les hauts-plateaux de l'Asie-Mineure, de l'Arménie et de la Perse, s'arianisèrent graduellement. Ceci était dû sans doute, à l'émigration à cette période de l'histoire, de nombreuses tribus, qui quoiqu'on ignore d'où elles venaient, appartenaient certainement à la famille Arienne.

Le Cardu fut obligé d'accepter la suzeraineté de Cyrus, quand celui-ci alla à la conquête de Babylone et fournit un contingent d'hommes armés à ses successeurs et ceux-ci sont nommés les Saspiriens ou Alaa-

KURDISTAN OU ARMÉNIE

TYRANS ou MARTYRS

Nous avons lu dans les journaux un compte rendu du dernier congrès Arménien où Boghos Pacha Nubar réclamait les six Vilayets de Sivas, Kharpout, Diarbékir, Van, Erzeroum et Bitlis comme faisant partie de la nouvelle Arménie.

Nous protestons, au nom de la nation Kurde, contre ces prétentions injustifiables, car les provinces sus nommées forment une partie du patrimoine Kurde et jusqu'au jour où différents intérêts politiques ont soulevé, ce qu'on est d'accord à nommer la question arménienne, étaient reconnues officiellement par toute l'Europe sous le nom de Kurdistan.

Dans ces jours où la justice va décider du sort des nations et où, à la conférence de la paix, toutes les questions en suspens vont être réglées selon les lois du droit et de l'équité, nous avons décidé de porter notre cas devant le Tribunal des nations et de lui laisser le soin de déterminer si les droits que nous avançons sur le Kurdistan ne méritent point d'être examinés, avant de décider du sort de ce malheureux pays.

Selon le droit international, un pays appartient à la nation qui peut prouver qu'elle possède la priorité de jouissance ou la prééminence de la nationalité.

Examinons maintenant, qui des arméniens ou des Kurdes, peuvent apporter le plus de preuves à l'appui de leur réclamation.

La Grande Encyclopédie Française dit : «Kurdes.— Peuple montagnard de l'Asie antérieure, établi surtout à l'Ouest de l'Iran, dans les montagnes du bassin moyen du Tigre et de l'Euphrate. Le Kurdistan s'étend de la province Perse de Lauristan à Kharpout au confluent des

Voilà, en un bref résumé, les causes qui donnèrent naissance à la question arménienne, que nous exposeront en détail dans notre brochure.

L'Europe qui, angoissée par cette sanglante guerre et conseillée par le Président des Etats-Unis d'Amérique, se propose la création d'une Ligue des nations afin d'empêcher le retour de telles calamités, semble néanmoins vouloir en préparer de nouvelles par le fait de suivre le chemin tracé par l'Impérialisme russe au Congrès de Berlin.

Nous n'avons aucune objection à faire à la création d'un Etat Arménien Indépendant dans les limites de l'Arménie proprement dite mais nous attirons l'attention européenne sur les inconvénients qui s'en suivraient si elle insistait à ne pas prendre en considération les droits de la population musulmane des provinces convoitées jusqu'à 1917 par les Russes et aujourd'hui par les Arméniens.

Nous nous proposons donc, dans cette brochure, de faire une étude impartiale et rapide pour démontrer l'innocence des Kurdes de toutes les accusations extravagantes sous lesquelles on veut les accabler et le droit sacré qu'ils ont hérité des siècles indéfinis sur les six provinces turques d'Asie-Mineure.

L'asservissement de millions d'hommes, à une minorité de cinq pour cent au nom de la liberté des nations de disposer de leur sort, constituerait pour l'avenir un tel foyer de luttes et de révoltes sanglantes que la paix universelle serait exposée à un danger permanent et serait toujours à la merci d'un premier événement quelque peu important.

Donc, ce n'est pas seulement aux sentiments d'équité et de justice Européenne que nous faisons appel, mais bien plutôt au sentiment universel de solidarité humaine.

Nous conjurons les Puissances Alliées, qui détiennent les destinées du monde entier, de faire bénéficier cette malheureuse contrée, intitulée injustement *Arménie* et qui n'est autre que le *Kurdistan* de l'ère de paix et de progrès en la rendant à ses propres fils, orphelins depuis plus de trois siècles.

COMITÉ DE L'INDÉPENDANCE KURDE.

La Russie, quoiqu'elle fût consciente de cette situation particulière arménienne, jugea nécessaire de se poser en protectrice de l'Arménien afin d'arriver à ses visées impérialistes et à ses buts politiques et économiques.

Après une entrevue avec le Patriarche Arménien, Narcisse Effendi, à San Stefano, l'Empereur Alexandre III fit inscrire à l'article 16 du traité de San Stefano que « la Turquie s'engageait à introduire, dans les provinces habitées par les Arméniens, les réformes nécessaires pour les protéger contre les Kurdes et les Circassiens » et cette clause fut conservée dans le traité de Berlin — sur la demande formelle de la Russie — comme article 61.

Ceci se faisait à une époque où la race arménienne, loin d'être maltraitée par la Turquie, constituait la race presque la plus favorisée de l'Empire qui y prenait des Vizirs, des ministres et des hauts fonctionnaires.

Depuis treize siècles elle vivait entre le Turc, le Kurde, l'Arabe et le Circassien en vrai compatriote, possédant ses églises, ses écoles, ses constitutions nationales et une liberté absolue dans l'exercice de son culte ; tandis que beaucoup d'Etats Européens la privaient d'un grand nombre de ces droits.

Cette Russie, qui se posait en protectrice, fermait leurs écoles, défendait l'usage de leur langue, confisquait les biens de leurs églises.

Après le traité de Berlin, des comités révolutionnaires arméniens se formèrent comme ceux de Hindjak et de Dachnaksoutian et toutes les révoltes et les massacres qui ensanglantèrent cette malheureuse contrée de 1892 jusqu'à 1918 furent les résultats déplorables mais inévitables de l'intrigue impérialiste russe et du nihilisme arménien.

Nous n'avons point l'intention de nier que la mauvaise foi et l'incurie de l'administration turque furent pour beaucoup dans la naissance et l'expansion de ces intrigues politiques et de ces visées impérialistes ; mais il faut avouer aussi que, si les promoteurs des réformes étaient sincères dans leurs paroles et si au lieu de demander ces réformes pour une minorité chrétienne des six vilayets, ils les avaient demandés pour la population entière, qui pâtissait sous une même administration, bien des deuils auraient pu être évités.

INTRODUCTION

Le Congrès de Vienne. - La Sainte Alliance

La question arménienne, qui préoccupe si fort l'opinion publique européenne est le résultat des intrigues politiques de l'ancienne diplomatie impérialiste et tire ses origines des décisions du Congrès de Vienne de 1815.

L'Europe d'alors, convaincue de ne pouvoir morceler l'Empire Ottoman seulement par les armes, conclut un pacte, sous le nom de Sainte-Alliance afin d'arriver le plus vite possible au démembrement de cet Empire et d'hériter de ses riches et fertiles provinces.

Les deux principaux moyens adoptés par la Sainte-Alliance étaient : 1° l'excitation à la rébellion de la population non-musulmane de l'Empire afin de posséder le prétexte nécessaire pour intervenir dans ses affaires intérieures tout en sauvegardant les apparences et de s'emparer de quelques morceaux du territoire pour l'affaiblir stratégiquement ; 2° pousser l'Empire Ottoman, sous le prétexte de réforme, à copier la défectueuse constitution centraliste occidentale afin d'affaiblir son organisation militaire et civile.

Les résultats préconisés ne se firent pas attendre longtemps et les révolutions des provinces de Morée, de Bosnie, du Danube et de la Moldavie donnèrent naissance aux royaumes de Grèce, de Serbie, de Bulgarie et de Roumanie.

Des populations non musulmanes de l'Empire il ne restait que les Arméniens qui avaient gardé une tranquillité relative durant toute cette période. Mais les Arméniens, ne formant nulle part la majorité, entourés de tous côtés par des masses compactes musulmanes ne possédaient ni les moyens, ni les capacités que les peuples Balkaniques possédaient et les pousser à la révolte était un peu plus difficile, exigeait plus de préparation et ne pouvait aboutir qu'à leur préjudice.

بنکھی ژین

www.zheen.org

org

KURDISTAN ou ARMENIE

TYRANS ou MARTYRS

PAR

Le COMITE de L'INDEPENDANCE KURDE

LE CAIRE
IMPRIMERIE PAUL BARBEY
—
1919

بنکھی ژین

www.zheen.org

org

Le Comité de l'Indépendance Kurde

*: tyrans Kurdistan ou Arménie
ou martyrs*

Traduction du français au kurde, annotation
et introduction

Par :

بنکەى ژين
Najat ABDULLA

Maison édition **Jîn**

Kurdistan-Sulaimânî

٢٠٠٩